

4

На Закарпатті обговорили стратегію та пріоритети розвитку громадянського суспільства регіону

5

Що робити з токсичними відвалами відходів металургійного виробництва, які накопичуються і спотворюють приморські пейзажі Маріуполя

6

Постанова КМУ «Деякі питання забезпечення організації та надання освітніх послуг дітям, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога»

ГАЗЕТА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 12 ЛИСТОПАДА 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№218 (6986)

ЦИТАТА ДНЯ

СЕРГІЙ МАКОГОН:

«Жодних додаткових обсягів, що перевищують транзитний контракт, Газпром не забронював. Тож говорити про збільшення постачання до ЄС через Україну говорити не варто».

Генеральний директор ТОВ «Оператор ГТС України» про повернення до контрактних обсягів після зниження в перші дні листопада

Київ і Вашингтон: якісно новий рівень стратегічного партнерства

Втрачаємо більше людей, ніж на війні

АКТУАЛЬНО. Вакцинуватися проти COVID-19 закликав спів-громадян Президент Володимир Зеленський у відеозверненні. Стимулом до цього, вважає він, має бути сумна статистика летальних випадків внаслідок коронавірусу. Адже за дві доби країна втратила вдсятеро більше громадян, ніж за два останні роки російсько-української війни. У боях на Донбасі загинули 146 військових, а за минулі дві доби від COVID-19 померли понад 1,5 тисячі. Більшість із них становлять невакциновані. У Європі повний курс вакцинації пройшли 65% населення, натомість в Україні стільки само не зробили жодного щеплення.

Днями він натрапив на звернення воїна, який закликав земляків на мить поставити себе на місце військових: «Ми восьмий рік воюємо, ризикуємо, зазнаємо поранень, ховаємо друзів, втомлюємося, але стоїмо і стримуємо ворога. Чому ви не цінуєте цього? Не цінуєте нашого і свого життя, а в мирних містах без будь-якого ворога вмираєте сотнями і тисячами не від куль або снарядів, а тому, що не хочете вакцинуватися». «Жорстко? Так. Справедливо? Так. Чи почують? Побачимо», — резюмував Президент.

ЦИФРА ДНЯ

32,1

мільйона

днів лікарняних за 10 місяців 2021 року мав оплатити Фонд соціального страхування. Це на 29% перевищує торішній аналогічний показник

ДИПЛОМАТІЯ. Підписання відповідної хартії забезпечить непорушну підтримку України з боку США щонайменше на наступні десять років

Відсторонені VS вакциновані

КОВІД-АКТУАЛЬНО. Нещеплені: і не усунути від роботи не можна, і звільнити зась

Любомира КОВАЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

38 листопада 2021 року набув чинності наказ Міністерства охорони здоров'я «Про затвердження Переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним

щепленням». Відповідно до цього документа, обов'язковим щепленням проти COVID-19 підлягають працівники центральних органів виконавчої влади та їх територіальних органів, місцевих державних адміністрацій та їх структурних підрозділів, а також закладів освіти. Тож саме від цієї дати працівників, які під-

лягають обов'язковій вакцинації проти COVID-19, можуть відсторонити від роботи до моменту вакцинації. Щеплені ж принаймні однією дозою працюють, очікуючи на другу. На цьому наголосив заступник міністра охорони здоров'я — головний державний санітарний лікар Ігор Кузін.

«До освітян, які мають бути обов'язково вакцинованими, належать працівники закладів вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної, дошкільної, загальної середньої позашкільної освіти, наукових установ незалежно від форми власності. Вказані професії потрапили до цього пере-

ліку для забезпечення безперебійної та безпечної роботи установ і закладів на національному та місцевому рівнях. Адже саме їх працівники мають найвищий ризик захворювати на COVID-19 через найбільшу кількість соціальних контактів під час роботи», — зазначив посадовець.

3

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 12 листопада 2021 року

USD 26.1022

за 1 долар США

EUR 29.9144

за 1 євро

RUB 3.6697 / AU 48579.33

за 10 рублів

AG 652.57

за 1 трийську унцію

PT 28317.23

PD 54266.47

4 820103 080046

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Київ і Вашингтон: якісно новий рівень стратегічного партнерства

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Після трирічної перерви відновила роботу Комісія стратегічного партнерства Україна — США. Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба й Державний секретар США Ентоні Блінкен підписали Хартію стратегічного партнерства, яка замінила попередній документ від 2008 року. Хартія — це документ, який визначає фундамент для подальшої взаємодії.

Рішення про відновлення роботи комісії ухвалили президенти України та США Володимир Зеленський і Джоозеф Байден у Вашингтоні у вересні цього року. Відтоді тривала серйозна підготовча робота до перезапуску комісії як додаткового інструменту прямого діалогу.

І діалог уже відбувається. Так, напередодні засідання комісії у Вашингтоні відбулися зустрічі ради з питань торгівлі та інвестицій між США і Україною та засідання трьох робочих груп: з питань безпеки й протидії російській агресії, демократії та верховенства права, економічної трансформації України. Тобто конкретизуються напрямки співпраці.

Актуальність хартії розраховано на десять років наперед, тому в тексті окреслено переважно напрями взаємодії та наміри, підтверджено офіційні позиції країн з окремих питань. У цьому контексті, повідомляє Укрінформ, Дмитро Кулеба зазначив, що теоретично можуть змінюватися адміністрації в Білому домі, але хартія буде чинною.

Нова хартія має такі розділи: безпека та протидія російській агресії; демократія і верховенство права; економічна трансформація.

Сильний союзник і чіткий сигнал

Ще перед підписанням нової хартії Дмитро Кулеба анонсував: у документі будуть положення про опір російській агресії, які Україні було принципово важливо зафіксувати.

«Це засвідчить абсолютну незворотність американської політики підтримки України у

Держсекретар США Ентоні Блінкен (праворуч) застеріг Росію від повторення серйозної помилки зразка 2014 року

протидії агресору. Ще рік тому в українському суспільстві подеколи лунали застереження, мовляв, американська сторона нібито може змінити свою політику не на користь України. Але новий документ повністю розвіює всі ці страхи. Він заціментує американську політику на роки вперед і повніс-

щоб ми жили у мирній державі з розвиненою економікою.

За підсумками зустрічей та засідання комісії Дмитро Кулеба заявив, що відновлення її роботи, у Білорусі й подальшої мілітаризації РФ тимчасово окупованого нею українського Криму.

Найкращий спосіб стримати агресивну Росію — це дати Кремлю зрозуміти, що Україна сильна і має сильних союзників.

ттю зніме будь-які занепокоєння. Підтримка України з боку США залишиться абсолютно непорушною щонайменше на наступні десять років», — цитує пресслужба МЗС слова міністра.

Підписання нової хартії структурує двосторонні відносини відповідно до сучасних реалій. Україні важлива підтримка Америки у протидії російській агресії й економічному розвитку нашої держави, успішному втіленню реформ. Тобто це і про безпеку, і про те,

помагають стримувати гібридні агресивні дії Кремля. США та Україна ефективніше протистоятимуть спільним викликам.

«Ми вдячні американським партнерам за готовність надалі розширювати безпекову та оборонну взаємодію з Україною. Найкращий спосіб стримати агресивну Росію — це дати Кремлю зрозуміти, що Україна сильна і має сильних союзників, які не залишать її сам на сам з агресором. Саме такий сигнал ми надіслали сьогодні Москві», — акцентував міністр.

Відновлення роботи комісії та підписання нової хартії — дуже вчасні події, оскільки відбуваються на тлі агресивних дій Росії поряд з українським кордоном, у Білорусі й подальшої мілітаризації РФ тимчасово окупованого нею українського Криму.

«Агресія Росії проти України закінчиться тоді, коли місце України як невід'ємної частини Заходу буде інституалізоване та не буде піддаватися сумніву», — переконаний очільник МЗС.

Міністр наголосив, що проведенням комісії й підписанням хартії Україна та США відкрили нову сторінку відносин на благо народу України, стратегічного партнерства України, США та євроатлантичного простору загалом. Він повідомив, що увагу на переговорах сторони приділили зміцненню позицій України на шляху до втілення її євроатлантичних прагнень, спільним крокам задля стабілізації енергетичної безпеки в Україні та Європі, розвитку економіки України, залученню нових американських інвестицій, збільшенню обсягів торгівлі між нашими країнами.

«Україна віддана проведенню реформ у складних умовах. Маємо приклад рішучості Президента у втіленні земельної та судової реформ, подальшої деолігархізації та інших реформаторських кроків української влади. Перед нами стоять непрості завдання й виклики, але відносини України та США вже багато разів довели: коли ми разом, коли розуміємо одне одного та йдемо разом, ми здатні спільно досягати результатів, які вражають», — резюмував Дмитро Кулеба.

Надійшла позиція

Під час спільної пресконференції Ентоні Блінкен говорив, що у США немає ясності щодо намірів Москви, але США знає її тактичну схему.

«Ми непокоїмося, що Росія може зробити серйозну помилку в разі спроби повторити те, що вона здійснила 2014 року, коли зосередила сили вздовж кордону, перейшла на суверенну українську територію, захопила Крим і окремі райони Донецької й Луганської областей та неправдиво стверджувала, що її спровокувала Україна».

Ми стурбовані повідомленнями про незвичну російську військову активність біля кордонів України. Відстежуємо ситуацію у регіоні дуже уважно, як ми завжди це робимо. І надалі проведимо консультації з нашими союзниками й партнерами щодо цього питання. Ми дали зрозуміти, що будь-які ескаляційні агресивні дії стануть великою стурбованістю для Сполучених Штатів. І надалі підтримуватимемо деескалацію у регіоні та дипломатичне врегулювання спричиненого Росією конфлікту на сході України», — цитує УНІАН його слова.

Держсекретар США схвалює значну стриманість України, яку вона демонструє. Оскільки, якщо, за його словами, і з'являються провокації, то вони походять тільки з РФ. Свідченням цього слугує переміщення сил біля українського кордону.

«Підтримка США незалежності, суверенітету й територіальної цілісності залишається твердою. І ця позиція не зміниться», — запевнив Ентоні Блінкен.

Європейські норми сприятимуть збереженню водних ресурсів

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ЕКОЛОГІЯ І ДОВКІЛЛЯ.

Колись цілком справедливо казали, мовляв, в Україні хоч де встав палицю в землю, вона невдовзі стане деревом. Мудрі предки влучно охарактеризували властивості ґрунтів і відповідне їх зволоження. Чи відповідає це твердження сучасному стану справ, адже водних ресурсів дедалі меншає, і це беззаперечний факт? Вода, як кажуть, іде вглиб. Та набагато гірше те, що швидкими темпами знижується її якість.

Тому проблеми водопостачання були на порядку денному столичного Форуму з екології та сталого розвитку, на чому акцентувала голова Державної служби з пи-

тань безпечності харчових продуктів та захисту споживачів Владислава Магалецька. Скажімо, під час перевірок вимог санітарного законодавства на об'єктах водопостачання порушення встановлено у 53% випадків, заявила вона.

«Чинні норми, які встановлюють вимоги до якості води, не виконують дуже часто. Наші спеціалісти фіксують порушення на кожному другому перевіреному об'єкті. Україна втрачає питну воду, і це стосується всіх регіонів. Тому зволікання неприпустиме, ми маємо активізувати роботу за всіма цими напрямками», — наголошує посадовця.

Серед найпоширеніших порушень, які виявляють на об'єктах централізованого водопостачання, названо обла-

штування та організація зон санітарної охорони артезіанських свердловин, зношеність обладнання і мереж, нестача виробничого лабораторного контролю води, яка надходить у водопровідну мережу, брак профілактичного промивання й дезінфекції водопровідних споруд.

На більшості об'єктів нецентралізованого водопостачання не проводять щорічного планового обстеження колодязів, чищення, дезінфекції та знезараження питної води, немає періодичного контролю безпеки та якості питної води, санітарних паспортів або не визначено балансоутримувача.

Від початку року Держпродспоживслужба дослідила понад 15 тисяч проб питної води централізованого водопос-

тачання. 16% із них не відповідали гігієнічним нормативам. Досліджено й понад 3 тисячі проб питної води з нецентралізованих джерел водопостачання. Відхилення встановлено майже на третині. Найбільші відхилення проб питної води за мікробіологічними показниками встановлено у Миколаївській — 81%, Одеській — 72%, Херсонській — 79%, Запорізькій — 76% та Харківській — 63% областях.

Для зміни ситуації, вважає очільниця відомства, слід якнайшвидше й максимально адаптувати законодавство України до європейських норм. Це стосується не лише вимог до води, а й норм з використання добрив і хімікатів. Якщо згаяти час, то вже за кілька десятиріч років ми з вами ризикуємо ознайомитися з

дефіцитом високоякісної питної води, заявила Владислава Магалецька на форумі.

«Сьогодні вже почали ухвалювати рішення, які дадуть змогу поліпшити ситуацію. Це обмеження використання фосфатів у мийних засобах і деяких пестицидів (приміром хлорпірифосу). Однак нам потрібно активніше впроваджувати європейські норми. І це не стільки питання євроінтеграції, скільки виживання», — застерігає Владислава Магалецька.

У чинному законодавстві немає норм контролю показників броматів, акриламідів, багатородних ароматичних вуглеводнів, вінілхлориду, епіхлоргідрину, електричної провідності тощо. З 2021 року нормативи для чотирьох показників (акриламід, вінілхлорид, епіхлоргідрин, хлора-

ти) у Європі у 100 разів жорсткіші, ніж в Україні. Саме тому наші норми потребують якнайшвидшої модернізації з використанням досвіду Європейського Союзу. І Держпродспоживслужба підтримує таку адаптацію українського законодавства.

У нас нині чинні «Державні санітарні норми та правила «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною», у яких немає 23 показників безпеки та якості питної води, що містяться у відповідних директивах ЄС. Необхідно провести модернізацію мереж водопостачання й навести лад у галузі їх використання. На часі й реформа лабораторій, встановлення дієвого контролю і збільшення відповідальності за порушення, що стосується захисту водойм».

СУСПІЛЬСТВО

Відсторонені VS вакциновані

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

COVID-19 — небезпечна хвороба, яка передається від людини до людини крапельним або контактним шляхом. Тож зараження навіть одного працівника в таких закладах призведе до того, що не лише сама ця людина змушена буде піти на лікарняний, а й спричинить відсторонення від роботи чималої кількості контактних осіб. Саме тому вакцинованим обов'язково має бути весь колектив.

Без збереження зарплати

Нещеплених працівників таких установ і організацій буде відсторонено від роботи без збереження заробітної плати до моменту, доки вони отримають принаймні перше щеплення. Проте не можна відсторонити від роботи осіб, які мають протипоказання, абсолютні чи тимчасові, до вакцинації й надали роботодавцеві відповідний медичний висновок від закладу охорони здоров'я.

«Ця форма довідки №028 перебуває на затвердженні центральних органів виконавчої влади. І найближчими днями її буде запроваджено в роботу. У ній не буде вказано діагнозу людини, яка має протипоказання до щеплення, отже про розголошення інформації про особу не йдеться. Тому керівник певної установи може на законних підставах вимагати пред'явлення саме такої форми медвисновку.

Людина може щепитись іншою вакциною, якщо має постійні абсолютні протипоказання до одного з типів вакцин. Якщо протипоказання до щеплення у працівника тимчасові, такий медичний висновок буде чинним на певний проміжок часу — від трьох або більше місяців. І після того як термін чинності такої довідки завершиться й протипоказань не буде, людина має отримати щеплення і може повернутися до роботи», — роз'яснює Ігор Кузін.

Працівників, які мають принаймні одну дозу щеплення, не можна відсторонити від роботи. Адже в такому разі не йдеться про ухилення або відмову від вакцинації. Є розуміння, що така людина просто ще не встигла отримати повний курс щеплень. У постанові №1236, яка регулює основні протиепідемічні вимоги й карантинні обмеження, йдеться, що відстороненню від виконання професійних обов'язків підлягатимуть саме ті працівники, які свідомо відмовляються або ухиляються від вакцинації.

Ігор Кузін зауважив, що в пунктах щеплення після вакцинації навіть першою дозою можна отримати паперову довідку за формою 063 про її проведення для пред'явлення роботодавцеві. Можна завантажити й додаток «Дія» на телефон або комп'ютер і згенерувати там жовтий COVID-сертифікат.

«Пред'явлення таких документів не вважатимуть ухиленням людини

3 9 грудня набуває чинності наказ МОЗ про чергове розширення переліку професій для обов'язкового щеплення

від вакцинації. А ті, хто не хоче встановлювати додаток «Дія», можуть згенерувати сертифікат через портал «Дія» також після однієї дози», — поінформував фахівець.

Затвердження переліку професій, для яких щеплення обов'язкове, перебуває в компетенції Міністерства охорони здоров'я і регулюється основами законодавства про охорону здоров'я та статтею 12 Закону «Про захист населення від інфекційних хвороб». Ігор Кузін пояснив: законодавство визначає, що працівники окремих професій, виробництв, організацій, діяльність яких може призвести до зараження їхніх працівників та поширення ними інфекційних хвороб, теж підлягають обов'язковим профілактичним щепленням проти інфекційних хвороб, до яких належить COVID-19. Фахівець нагадав, що вакцинація від коронавірусу була і залишається добровільною. І попри обмеження, право на роботу для українців, на думку фахівців МОЗ, не порушується.

Ігор Кузін зазначив, що міністерство підтримує ініціативу приватного бізнесу про надання знижок та інших заохочень для вакцинованих українців. Адже це передовсім сприяє підвищенню рівня охоплення людей вакцинацією. Але, на його переконання, важливіше дотримання норм законодавства. Тож ухвалюючи подібні рішення, бізнесу варто керуватися виключно законом і не зазіхати на права громадян.

Не привід для звільнення

В.о. голови Державної служби з питань праці Ігор Дегнера розвіяв міф, нібито не проходження обов'язкового профілактичного щеплення слугує підставою для звільнення. Тобто роботодавець не має

права звільнити такого працівника. Він закликав тих, чії права, можливо, було порушено в такий спосіб, звертатися до Держпраці по захист. Фахівці служби зафіксують усі обставини і сприятимуть притягненню винних до відповідальності.

Щодо відсторонення він пояснив: «Стаття 46 Кодексу законів про працю стверджує, що роботодавець може і зобов'язаний відсторонити працівника, який ухиляється чи відмовляється від профілактичного щеплення. А до того моменту необхідно зафіксувати факт відмови працівника від проходження щеплення або фактичне ухилення. Такий обов'язок роботодавця підкріплений і суттєвим рівнем його відповідальності. Кодекс про адміністративні правопорушення передбачає відповідальність роботодавця у розмірі від 34 до 170 тисяч гривень, якщо він цього не зробить, це буде порушенням норм і положень, зокрема й передбачених Законом «Про захист населення від інфекційних хвороб».

Тому, за словами фахівця, роботодавцям слід було завчасно, до 8 листопада 2021 року, попередити працівників про наслідки, які можуть настати, якщо вони не інформують, що пройшли перший етап щеплення, якщо передбачено подвійне. До 8 листопада роботодавці мали попередити працівників, які, згідно з наказом МОЗ, підлягають обов'язковій профілактичній вакцинації й відмовляються вакцинуватися від COVID-19, про відсторонення від роботи.

Сертифікат про одужання

Люди, які хворіють на коронавірус, незабаром одужають і матимуть власні антитіла, отримають змогу згенерувати в «Дії» електрон-

ний сертифікат про одужання та надати його роботодавцеві як підставу не відсторонювати їх від роботи через відсутність щеплень. Міністри завершують розроблення такого сертифіката. Проте він діятиме лише для тих, хто одужав від COVID-19 на момент запровадження цього сервісу. Ретроспективно «Дія» не працює. Тож після одужання тим, хто перехворів раніше, може надати паперову форму медичного висновку про це медзаклад, де відбувалося лікування, або сімейний лікар. Термін чинності такої довідки — максимум три місяці. Після цього людина має пройти вакцинацію.

В.о. очільника Держпраці наголосив, що роботодавець має надати працівникові всю інформацію, як той може виконати свій громадянський обов'язок, передбачений статтею 10 Закону «Про охорону здоров'я»: кожен громадянин має проходити обов'язкове профілактичне щеплення й за потреби сприяти в його отриманні. На сайті МОЗ роботодавець може знайти всю необхідну інформацію про можливість виїзду на підприємство мобільних бригад, які проводять вакцинацію.

На підприємствах чи в організаціях, де працюють люди з наведених переліків професій, слід видати наказ і довести до відома працівників, що вони мають підтвердити власним підписом.

Ігор Дегнера пояснив, що на період відсторонення працівника роботодавець може ухвалити рішення про покладання виконання його обов'язків на іншу особу з відповідною оплатою праці. У Кодексі законів про працю всі ці процедури чітко прописано.

Коментуючи питання дистанційної роботи для визначених категорій працівників, які не пройшли процедури щеплення, фахівець уточнив: дистанційна, надом-

на робота або праця в режимі гнучкого часу — це лише режими роботи. Тож немає значення, якого саме режиму дотримується працівник. Законодавство передбачає, що коли працівника не вакциновано, роботодавець має його відсторонити від роботи загалом. І винятків тут немає. Адже профілактичні щеплення проводять не лише для захисту однієї особи від зараження певною хворобою, а для формування колективного системного імунітету.

Усунення впливу на стаж

Якщо таке відсторонення відбувається без оплати, це негативно позначиться на трудовому стажі людини. Адже стаж нараховується працівникові лише за той період, за який сплачено податки. Якщо під час відсторонення людина не отримує зарплату, внески за цей час теж не надходять. Адже, відповідно до статті 3 Закону «Про оплату праці», заробітна плата сплачується за фактично виконану роботу. Якщо людину відсторонено, роботу вона не виконує, тож і платити їй не нараховують.

Журналісти запитували фахівців, чому в деяких областях, що потрапили до «червоної» зони карантину, припинили очне навчання у всіх школах незалежно від того, 100% учителів повністю щеплені чи ні. Фахівці МОЗ вивчають це питання разом з колегами з ДСНС із приводу того, чи можуть обласні комісії ТЕБ і НС ухвалювати такі рішення одноосібно. Обґрунтування, яке надала Київська міська держадміністрація, полягало в тому, що нині в лікарнях столиці дуже велике навантаження саме на дитячі ковід-ліжка і високий показник захворюваності серед неповнолітніх. Тому таке рішення ухвалили для профілактики. Та остаточне рішення із цього питання буде ухвалено після його ретельного вивчення та обговорення фахівців усіх відповідальних інституцій найближчим часом.

Зобов'язаних побільшало

Міністерство охорони здоров'я наказом, як і планували, розширило перелік професій для обов'язкового щеплення. До нього увійшли співробітники:

— підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління центральних органів виконавчої влади;

— установ і закладів, що надають соціальні послуги, закладів соціального захисту для дітей, реабілітаційних закладів;

— підприємств, установ та організацій, внесених до Переліку об'єктів державної власності, що мають стратегічне значення для економіки і безпеки держави, затвердженого постановою Кабінету Міністрів від 4.03.2015 року №83.

Наказ набуде чинності 9 грудня 2021 року.

Інформаційна інфраструктура потребує надійного захисту

СИСТЕМА ЯКОСТІ. Ініціативи, покликані забезпечити надійний кіберзахист усієї інфраструктури — державної і приватної, — напружують фахівці Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації. Адже створення надійної системи кібербезпеки держави — спільна справа і держави, і бізнесу, і громадян. Об'єкти, які перебувають у приватній власності, слід надійно захищати, щоб у

загальній системі кібербезпеки держави не було слабких місць.

Завдання держави — створити підґрунтя для розвитку систем захисту, які мінімізують кількість успішних атак і ризики втрати інформації. Держспецзв'язку розробила організаційно-технічну модель кіберзахисту, яка перебуває на погодженні в уряді. Документ визначає суб'єкти кіберзахисту, відносини між ними, правила, за якими має бу-

дуватися система захисту на рівні всієї держави. Про це повідомив заступник голови Держспецзв'язку Віктор Жора на конференції «EVOLUTION OF DIGITAL BANKING — Ключ до доступу до фінансових послуг».

Відомство приділяє серйозну увагу питанням захисту об'єктів критичної інформаційної інфраструктури, до яких, безперечно, належить і банківська система. Було створено нормативну ба-

зу, спираючись на яку, кожен власник об'єкта критичної інфраструктури (ОКІ) або галузевої регулятор може зарахувати той чи інший об'єкт до різних категорій критичності. Після формування такого переліку буде створено перелік об'єктів критичної інформаційної інфраструктури (ОКІІ), який стане основою відповідного реєстру.

«Після створення реєстру ОКІІ ми зможемо сконцентру-

вати увагу на питаннях кіберзахисту окремо взятих об'єктів, провести аудит їхніх систем захисту відповідно до категорії критичності та надати рекомендації для вдосконалення таких систем», — цитує пресслужба відомства слова Віктора Жори.

Важливий щорічний результат Держспецзв'язку — розроблення та ухвалення Методичних рекомендацій з підвищення рівня кіберзахисту

критичної інформаційної інфраструктури. Попри рекомендаційний характер, це ефективний інструмент для створення надійної системи кіберзахисту на кожному ОКІІ. Рекомендації ґрунтуються на найкращих практиках і сучасних стандартах, зокрема на стандарті Національного інституту стандартів і технологій США (NIST) Cybersecurity Framework.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Конвенції про Європейський інститут лісу

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Приєднатися до Конвенції про Європейський інститут лісу, вчиненої 28 серпня 2003 року у м. Йовенсуу, яка набирає чинності для України на шістдесятий день після дати здачі на зберігання депозитарію документа України про приєднання.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
21 жовтня 2021 року
№ 1825-IX

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Естонської Республіки про технічне та фінансове співробітництво

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Естонської Республіки про технічне та фінансове співробітництво, вчинену 27 листопада 2020 року у м. Києві та м. Таллінні, яка набирає чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення дипломатичними каналами про виконання Сторонами всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності, ратифікувати.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
21 жовтня 2021 року
№ 1826-IX

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 листопада 2021 р. № 1179
Київ

Про виділення коштів для забезпечення централізованою подачею кисню ліжкового фонду закладів охорони здоров'я, які надають стаціонарну медичну допомогу пацієнтам з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, в Сумській та Черкаській областях

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Відповідно до статті 36 Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» здійснити розподіл бюджетних призначень, передбачених Міністерству фінансів у спеціальному фонді державного бюджету за програмою 3511380 «Заходи, пов'язані з боротьбою з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками», шляхом передачі Міністерству охорони здоров'я бюджетних призначень у сумі 54 320,8 тис. гривень для забезпечення централізованою подачею кисню ліжкового фонду закладів охорони здоров'я, які надають стаціонарну медичну допомогу пацієнтам з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, в Сумській та Черкаській областях, та збільшення за спеціальним фондом державного бюджету обсягу видатків розвитку за програмою 2311500 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення підтримки окремих закладів та заходів у системі охорони здоров'я» у сумі 54 320,8 тис. гривень.

2. Внести у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 26 січня 2021 р. № 47 «Деякі питання надання у 2021 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення підтримки окремих закладів та заходів у системі охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 10, ст. 433) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 3 листопада 2021 р. № 1175, зміни, що додаються.

3. Забезпечити:

Міністерству охорони здоров'я — погодження розподілу бюджетних коштів, передбаченого пунктом 1 цієї постанови та пунктами 1—3 змін, затверджених цією постановою, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — після зазначеного погодження внесення відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 3 листопада 2021 р. № 1179

ЗМІНИ,

що вносяться у додаток до постанови Кабінету Міністрів України
від 26 січня 2021 р. № 47

1. Позицію					
«Обласний бюджет Сумської області	147 355,8	33 069,2	18 993	26 500	4 175,6»
замінити такою позицією:					
«Обласний бюджет Сумської області	175 355,8	33 069,2	18 993	54 500	4 175,6».
2. Позицію					
«Обласний бюджет Черкаської області	164 915,9	51 923,7	21 138	16 000	4 670,3»
замінити такою позицією:					
«Обласний бюджет Черкаської області	191 236,7	51 923,7	21 138	42 320,8	4 670,3».
3. Позицію					
«Усього	4 840 386,7	1 301 319,5	522 801,6	170 891,4	412 112,4 150 000»
замінити такою позицією:					
«Усього	4 894 707,5	1 301 319,5	522 801,6	170 891,4	466 433,2 150 000».

Згуртуватися на основі мультикультурності

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ. На Закарпатті обговорили стратегію та пріоритети розвитку громадянського суспільства краю

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

На Закарпатті вдруге відбувся форум ідей та рішень Re:Open Zakarpattia. Цьогоріч він зосередив особливу увагу на темах розвитку мультикультурних фронтів, міжетнічних відносин, соціальної згуртованості, розвитку громадянського суспільства, інтеграції в європростір, протидії дезінформації. Як і попередній, він не пройшов повз увагу кореспондента «Урядового кур'єра».

Актуально не лише для регіону

Серед учасників форуму — міністри закордонних справ України Дмитро Кулеба й Угорщини Петер Сіярто, дипломати інших країн, представники українського уряду, народні депутати, експерти, письменники і, звичайно, очільники влади Закарпаття. За словами одного з організаторів заходу директора Інституту центральноєвропейської стратегії Дмитра Тужанського, тут зібралися ті, хто ухвалює рішення і впливає на процеси на локальному, регіональному, національному та центральноєвропейському рівнях.

Високі регалії учасників не завадили відвертому, без огляду на обережність аналізу соціальних, економічних, гуманітарних процесів, що відбуваються в Україні. Думки були фаховими і вивіреними, містили іноді різкі, проте справедливі й аргументовані оцінки. Серед десятків порушених питань особливо важливі для найзахіднішого регіону України, який, на думку організаторів, ще не повністю розкритий, прикордонні зв'язки, міжнаціональні відносини, протидія дезінформації та розвиток громадянського суспільства.

Під збільшувальним склом

Те, що поліетнічність і мультикультурність регіону під час панельних дискусій, яких за два дні відбулося з десяток, аналізували дуже пильно і немов під збільшувальним склом, цілком природно. До цього зобов'язувало географічне розташування регіону, його демографічні особливості.

Стан міждержавних українсько-угорських відносин виокремив у виступі міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба. Він наголосив, що Закарпаття — мультиетнічний регіон, який формує унікальну культуру і вписується в мозаїчність, характерну для країн Центральної Європи. Він відіграє велику роль у налагодженні зв'язків нашої

Фото надав автор

На форумі пролунало багато цікавих думок і висновків експертів, які мають стати основою у формуванні стратегій розвитку Закарпаття

країни із сусідами, у її просуванні курсом євроатлантичної інтеграції. Цим ми посилюємо безпеку, отримуємо захист, поліпшуємо процвітання і розвиток для України, наголосив міністр.

Коментуючи непрості відносини з Угорщиною, глава української дипломатії зазначив: «Існує суперечка у відносинах, зокрема через освітнє законодавство в Україні, а тепер ще й стосовно газового питання. Але у мене немає сумнівів, що коли ми з Угорщиною подолаємо непорозуміння, вона повернеться до гучної підтримки членства України в НАТО».

Своєрідною відповіддю на слова очільника зовнішньополітичного відомства Дмитра Кулеби прозвучало висловлювання Надзвичайного і Повноважного посла Угорщини в Україні Іштвана Ійдарто: «Україна має право формувати свою мову, культуру та ідентичність, як вона вважає, це її право. Тут запитання лише в тому, щоб не було колізій з етнічними групами на її території».

Угорський посол заявив про абсолютну готовність його країни співпрацювати з Україною. Він наголосив на потребі вдосконалювати роботу прикордонних пунктів пропуску, яких багато, але чимало з них не працюють належно або мають обмежені потужності.

«Це призводить до того, що пункти не справляються з потоками, які через них проходять. Втілення інфраструктурних проєктів — одне з найважливіших питань у співпраці України та Угорщини», — підкреслив Іштван Ійдарто.

У контексті відносин двох країн керівник центру геополітики в Колегіумі Матіяша Корвінуса (Угорщина) Аттіла Демко зазначив, що потрібно більше говорити про історію успіху в угорсько-українських відносинах і працювати більше, щоб протидіяти розпалюванню національної ворожнечі. Він вважає, що часом негатив

у поширенні дезінформації надходить не лише з Росії. Прикладом цього він вважає діяльність центру «Миротворець», «потрапляння до списку якого угорських топ-посадовців за начебто антиукраїнську риторику шкодить відносинам двох країн».

Найвище місце в рейтингу толерантності

Зацікавленість аудиторії викликали підсумки соціологічного дослідження, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи». Його представник Андрій Сухарина зазначив: «Фактично до всіх меншин, які проживають на Закарпатті, тут позитивне ставлення, і воно набагато краще, ніж у жителів інших регіонів країни. За даними дослідження, понад 50% закарпатців не проти тісно спілкуватися чи навіть породичатися із представниками інших національностей. Тут ситуація краща у ставленні до нацменшин, ніж в Україні, зокрема до євреїв і ромів. Говорити, що на Закарпатті розвивається етнічний конфлікт, недоречно. Коли у Києві йдеться про Закарпаття, на жаль, говорять у негативному контексті — про сепаратизм, який важко тут знайти, контрабанду та інші проблеми. Вважаю це неправильним. Так ми свідомо чи ні поширюємо дезінформаційні тези Росії».

Вирішальне слово — за суспільством

«Нам важливо зосередитися на тому, що лідер у всіх наших реформах — громадянське суспільство. Тож якщо представники національних меншин різних регіонів працюватимуть над розвитком громадянського суспільства, то все буде успішно, — зазначив на форумі голова Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти Сер-

гій Квіт. — Неуспіхом якраз буде стратегія самоізоляції й небажання з'ясувати, що відбувається в цій країні. Україна до всіх національних меншин ставиться як до своїх громадян і намагається давати їм всі можливості для реалізації».

Експертка, співзасновниця нацплатформи «Діалог про мир та безпечну реінтеграцію» Юлія Тищенко вважає, що меншинам слід забезпечити ефективне представництво на політичному рівні: «У загальнокультурному сенсі це цілий процес вписування історії цих спільнот у загальнонаціональний контекст. Це точкова робота із ЗМІ, аби мова ворожнечі менше знаходила собі місце у медіа. Це і збільшення рівня довіри між представниками однієї громади, і відкритість цієї громади до інших, і розвиток у ній локальної демократії, й поєднання економічних процесів».

Про потребу підвищення рівня освіти на гірських територіях як про одну з найнагальніших, говорила міністр освіти і науки України 2016—2019 років Лілія Гриневич: «В Україні немає рівного доступу до високоякісної освіти жителів міста і села. І Закарпаття, яке має багато сільських та гірських територій, перебуває під впливом цієї різниці». За її словами, робота в цьому напрямі триває, але надзвичайно мляво і потребує більшої підтримки.

Лілія Гриневич зауважила, що згуртованості українського суспільства сприяє Нова українська школа: «Побудувати згуртованість без цінностей мультикультурності неможливо. Це частина змісту реформи, яку здійснює програма НУШ».

На форумі прозвучало багато думок і висновків експертів, які мають стати основою у визначенні пріоритетів, формуванні стратегій розвитку різних галузей, які можна розглядати і слід враховувати під час ухвалення рішень на урядовому рівні.

ДОВКІЛЛЯ

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Свого часу в Маріуполі досить суважно придивлялися до досвіду французького міста Ланс. Насамперед маріупольців зацікавив успішний досвід цього індустріального міста: колись похмурий вугільний терикон підприємстві французів перетворили на художній музей «Лувр-Ланс», де влаштовують експозиції національного та міжнародного рівнів. Цей колоритний об'єкт тепер дуже популярний серед туристів з усіх куточків світу, а сам проект перепрофілювання тамтешнього вугільного басейну навіть внесли до списку об'єктів Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

Читаць може зауважити: мовляв, до чого тут курортний Маріуполь на березі теплого Азовського моря, де ніколи не було вугільних шахт, отже й териконів? Та варто нагадати, що приморське місто водночас має ще й індустріальний статус. Уже багато років на березі Азова працюють відразу два металургійні велети — ПрАТ «МК «Азовсталь» та ПрАТ «ММК ім. Ілліча», серед токсичних відходів виробництва яких не лише густі, кольорові та ідкі дими, а й гігантські гори шлаку, що засмічують і спотворюють приморські краєвиди та міське довкілля.

«Тут вам не рівнина!»

Цей пісенний рядок відомого виконавця про гірську романтику з певних причин дуже пасує розлогу й рівному, немов стіл, приазовському степові. І хоч справжніх гір тут катма, поступово виникли курортні горе-гори — високі відвали, що нагадують про потужне промислове виробництво краю.

Реєстр місць видалення відходів Донецької області свідчить, що площа землі, відведеної під полігони для зберігання тільки промислових відходів, вже становить понад 5 тисяч гектарів. І ця територія так званої мертвої землі, де звалено кілька мільярдів тонн токсичних та інших речовин, рік у рік збільшується. Вагомий внесок у помітне зростання потворних гір роблять будівельники, шахтарі, енергетики та представники інших галузей промисловості краю. Проте безперечними лідерами забруднення території залишаються металургійні підприємства.

У департаменті екології та природних ресурсів Донецької обласної державної адміністрації підтвердили, що два маріупольські металургійні комбінати «Азовсталь» та ім. Ілліча шкідливі відходи виробництва звалюють відразу на пів десятка майданчиків. Серед таких територій балки Грековата, яку використовують обидва підприємства, звалюють промислових відходів, відвали металургійних шлаків, акваторія захисної дамби та золонакопичувач, збільшення яких відбувається лише внаслідок роботи «Азовсталі».

Оскільки відвали токсичних речовин становлять велику загрозу для ґрунту, води та повітря міста, неодноразово робили спроби їх позбутися чи бодай зменшити негативний вплив. Наприклад, свого часу в Маріуполі справді рішуче взялися від звільнення території міста від шлаків.

«Цей величезний відвал виник на теперішній вулиці імені М. Мазає ще понад 100 років тому, але одне з ТОВ, яке почало видобувати зі шлаку метал, гарантувало, що через кілька років гора звідси зовсім зникне. Та відповідні роботи тривали тільки до 2014-го,

Якщо горе-гора не йде з міста...

ТРИВОЖНА СИТУАЦІЯ. Величезні токсичні відвали відходів металургійного виробництва спотворюють приморські пейзажі та забруднюють Маріуполь

Фото з сайту v-variant.com.ua

а потім їх припинили», — згадує житель приморського міста.

Є й інші приклади схожих зусиль. Добрий десяток років тому шлак не без успіху переробляли на комбінаті ім. Ілліча. На підприємстві тоді навіть працював спеціальний цех з переробки відходів і виготовлення шлакоблоків, які активно використовували в будівництві. Проте з відомих причин після 2014 року обсяги будівельних робіт на Донеччині істотно зменшилися, а реалізовувати шлакоблоки в інші області виявилось економічно не вигідно.

На думку фахівців управління з питань екології, енергоменеджменту та охорони праці Маріупольської міської ради, існують об'єктивні причини того, що шлак перестали використовувати у попередніх чималих обсягах.

«Окупація окремих районів Донецької й Луганської областей ускладнила логістику, що вплинуло на подорожчання доставки. Тобто відпала величезна частина ринків збуту, і фактично нині шлак рентабельно використовувати тільки в Маріупольському районі.

Проте, на жаль, у Маріуполі будівництво колишніми темпами 2014-го фактично зупинилося. А тим часом шлак виробляють щодня, і цю проблему обов'язково потрібно розв'язувати. Приміром, у межах програми «Велике будівництво» під час облаштування доріг можна використовувати ще й шлак, що також сприяло б зменшенню відвалів», — переконаний начальник згаданого управління міськради Ваагн Мнацаканян.

Переробляти чи рекультивувати?

На початок і продовження гібридної війни, що стала на заваді зменшення чи ліквідації горе-гір шкідливих відвалів, насамперед нарікають у міжнародній гірничо-металургійній компанії «Метінвест», підприємства якої працюють день і ніч, збільшуючи відходи.

«Після 2014 року реалізація шлакової продукції зменшилася приблизно вдвічі через втрату частини ринків збуту та погір-

шення транспортно-логістичної ситуації. А потужності та обсяги переробки шлакових відвалів залишилися на тому самому рівні. Валовий обсяг утворення шлаків на двох комбінатах становить приблизно 12 тисяч тонн щодоби», — підтверджують в «Метінвесті». А ще там запевняють: щодоби на згаданих підприємствах комплекси з переробки доменних, металургійних та сталеплавильних шлаків переробляють до 8 тисяч тонн відходів — близько двох третин поточного їх виробництва. А інші, само собою, вивозять на відвали, які не меншають, а навпаки.

З огляду на це в самому приморському місті та за його межами ростуть гори промислових відходів, серед них такі, що за відповідною класифікацією ступенів шкідливого впливу на довкілля належать до II класу небезпеки. Тобто дуже небезпечні, що при-

лізу досі не мають чіткої та однозначної оцінки експертів щодо кількості тих чи інших токсичних речовин та їхнього походження. Але всі фахівці погоджуються в головному: цю воду в жодному разі не можна пити. Знаєте, що недавно виявили у пробах води із сартанського колодязя? Це та ситуація, коли легше сказати, чого там тільки немає. А є там алюміній, цинк, мідь, нікель, залізо, магній, кальцій, натрій, сульфати, нітрати, хлориди. А концентрація кальцію, виявляється, перевищує допустиму норму майже вчетверо, натрію та магнію — вдвічі.

З огляду на масштаби і реальність загрози від токсичних відвалів у приморському місті шукають шляхи та варіанти подальших дій для зменшення екологічного лиха.

«Розробляємо стратегію розвитку Маріуполя до 2030 року і

У приморському місті можуть піти у наступ на горе-гори промислових відходів, використовуючи два відомі й перевірені способи: переробку чи рекультивацію відвалів. Щодо переробки, то в Європі за приклад можна взяти досвід Німеччини.

зводять до серйозних порушень екологічного балансу, а відновлювальний період після заподіяної ними шкоди становить не менш як 30 років.

Тому серйозність проблеми і необхідність її розв'язання нітрохи не підлягає сумніву. Надто що черговим дуже тривожним нагадуванням про небезпеку для жителів міста чи його гостей стало віднедавна різке погіршення якості питної води. Наприклад, серед потерпілих опинилися й люди з приміського селища Сартана, яке межує зі шлаковим полігоном металургів. Місцеві жителі розповідають, що ще 4—5 років тому сміливо пили воду з колодязів, а тепер змушені використовувати її тільки для технічних потреб.

Треба відразу сказати, що неодноразово взяті проби ґрунтових вод і особливо результати їх ана-

лізу досі не мають чіткої та однозначної оцінки експертів щодо кількості тих чи інших токсичних речовин та їхнього походження. Але всі фахівці погоджуються в головному: цю воду в жодному разі не можна пити. Знаєте, що недавно виявили у пробах води із сартанського колодязя? Це та ситуація, коли легше сказати, чого там тільки немає. А є там алюміній, цинк, мідь, нікель, залізо, магній, кальцій, натрій, сульфати, нітрати, хлориди. А концентрація кальцію, виявляється, перевищує допустиму норму майже вчетверо, натрію та магнію — вдвічі.

Поза сумнівом, у приморському місті можуть піти у наступ на горе-гори промислових відходів, використовуючи два відомі й перевірені способи: переробку чи рекультивацію відвалів. Щодо переробки, то в Європі за приклад можна взяти досвід Німеччини. Адже на металургійних підприємствах цієї країни побудували такої проблеми після того, як уряд на законодавчому рівні зобов'язав усі будівельні компанії під час дорожніх робіт вико-

ристовувати до 50% неприродної сировини — шлак, по якій на німецьких металургійних заводах шикуються в черги.

Хіба не вихід? Тому в Україні теж були спроби використати такий підхід. Кабмін, відгукнувшись на клопотання вітчизняного металургійного лобі, видав розпорядження: 10% матеріалів для будівництва українських доріг слід брати на металургійних підприємствах.

І що? Представники будівельних компаній здебільшого поки що утримуються від цієї практики. Чому? Вони зізнаються по секрету, що їм дешевше купувати гравій у кар'єрах, котрі ближче, ніж везти шлак від металургів. А в самому Маріуполі квоту 10% забирають тільки комунальні підприємства. Та беруть і використовують вони десятки тисяч тонн відходів, а металургійні гіганти в цей час виробляють їх набагато більше.

Рекультивация? Будьмо реалістами: використати досвід французького міста Ланс, де шахтний терикон перетворили на художній музей, на високому шлаковому відвалі від «Азовсталі» навряд чи вдасться. Принаймні у Стратегії розвитку Маріуполя до 2030 року це не передбачено. Але, поза сумнівом, у майбутньому цю за давньою проблемою змушені будуть розв'язувати значно ефективніше і рішучіше.

Не хочеться згущувати фарби, однак з огляду на нинішні реалії можна припустити, що років через 50 чи 100 може виникнути критична необхідність перенести кудись якнайдалі від величезних і небезпечних відвалів саме місто і відселити людей. А теперішню його територію, що на той час перетвориться на зовсім не придатну для життя, з'явиться підходяща нагода перетворити на шось на кшталт музею прибуткової металургії чи спотворення довкілля просто неба.

А що? Такий досвід уже існує. Бо власники металургійних велетнів, що продукують небезпечні для здоров'я людей відходи, давно мешкають за сотні кілометрів від цієї вкрай сплюндрованої і забрудненої приморської території.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 28 жовтня 2021 р. № 1160
Київ

Деякі питання забезпечення організації та надання освітніх послуг дітям, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога

Відповідно до статті 24 Закону України «Про Кабінет Міністрів України», частини першої статті 63, статті 77¹ Закону України «Про освіту», частини четвертої статті 8 Закону України «Про повну загальну середню освіту», частини п'ятої статті 27 Закону України «Про реабілітацію у сфері охорони здоров'я» та з метою забезпечення рівних прав, можливостей та безперервності здобуття дошкільної та повної загальної середньої освіти дітьми, які перебувають на стаціонарному лікуванні та/або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я, Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Утворити державну установу «Школа супергероїв» з віднесенням її до сфери управління Міністерства освіти і науки.
2. Затвердити такі, що додаються: Статут державної установи «Школа супергероїв»; Порядок проведення конкурсу на зайняття посади директора державної установи «Школа супергероїв»; Умови оплати праці працівників державної установи «Школа супергероїв»; Порядок надання освітніх послуг особам, які здобувають дошкільну чи повну загальну середню освіту та перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я.
3. Затвердити граничну чисельність працівників державної установи «Школа супергероїв» — 235 одиниць.
4. Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.
5. Міністерству освіти і науки: здійснити в установленому порядку заходи щодо утворення та державної реєстрації державної установи «Школа супергероїв»; забезпечити фінансування державної установи «Школа супергероїв» з 1 січня 2022 р. та передбачати щороку кошти на її утримання під час підготовки проекту державного бюджету на відповідний рік.
- Міністерству охорони здоров'я, обласним державним адміністраціям за участю органів місцевого самоврядування забезпечити створення необхідних умов для роботи освітніх центрів державної установи «Школа супергероїв» у закладах охорони здоров'я.
6. Ця постанова набирає чинності з 1 січня 2022 р., крім пункту 1, абзаців другого і третього пункту 2 цієї постанови, які набирають чинності з дня її опублікування.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1160
СТАТУТ
державної установи «Школа супергероїв»
Загальна частина

1. Державна установа «Школа супергероїв» (далі — Школа) є спеціально уповноваженою державною установою, що організовує та забезпечує надання освітніх послуг у сфері дошкільної та повної загальної середньої освіти особам (зокрема здобувачам професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти в частині здобуття повної загальної середньої освіти), які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я, з метою забезпечення безперервності здобуття відповідної освіти та розвитку осіб, які здобувають дошкільну або повну загальну середню освіту.
2. Школа складається з мережі освітніх центрів, що утворюються і працюють на базі закладів охорони здоров'я, та секретаріату. Освітні центри діють на підставі цього Статуту та власних положень, що затверджуються директором Школи.
3. У своїй діяльності Школа керується Конституцією і законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства та цим Статутом.
4. Для виконання статутних завдань Школа взаємодіє з органами виконавчої влади, Національною академією наук та національними галузевими академіями наук, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, підприємствами, установами та організаціями, науковими установами і закладами вищої освіти, зокрема зарубіжних країн, з міжнародними організаціями, що діють у галузях освіти, науки і охорони здоров'я, а також із фізичними особами.
5. Школа є бюджетною установою, засновником якої є Кабінет Міністрів України, що координує та контролює її діяльність відповідно до законодавства, з віднесенням її до сфери управління МОН.
- Школа набуває статусу юридичної особи з дня її державної реєстрації, має самостійний баланс, рахунки в установах Казначейства, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, штампи, бланки і логотип.
6. Школа має право в установленому законодавством порядку укладати договори, вчиняти інші правочини, набувати майнові та особисті немайнові права, нести обов'язки, бути позивачем і відповідачем у суді, залучати для виконання покладених на неї завдань міжнародну фінансову та технічну допомогу, зокрема гранти.
7. Повне найменування: українською мовою — державна установа «Школа супергероїв»; англійською мовою — state institution «Superheroes school».
8. Основними принципами діяльності Школи та роботи її працівників є: дитиноцентризм — пріоритет найвищих інтересів дитини; врахування індивідуальних та особливих освітніх потреб кожної дитини; рівність усіх осіб у доступі до якісних освітніх послуг Школи та відсутність дискримінації за будь-якою ознакою; єдність та різноманітність методів навчання, виховання та розвитку; пріоритет партнерських відносин між особами, які здобувають дошкільну або повну загальну середню освіту, працівниками Школи, батьками (іншими законними представниками) дітей, працівниками закладів охорони здоров'я, повага честі та гідності кожного; академічна свобода та педагогічна майстерність педагогічних працівників (свобода у виборі видів, форм, послідовності та темпу подання навчального матеріалу); якість, обґрунтованість та своєчасність наданих освітніх послуг; фінансова, академічна, кадрова та організаційна автономія Школи, поєднана з прозорістю використання публічних коштів, її доступність для працівників та осіб, які здобувають дошкільну або повну загальну середню освіту; демократичні засади управління Школою; архітектура та інформаційна доступність освітніх послуг Школи для всіх категорій осіб з особливими освітніми потребами, зокрема приміщення освітнього центру повинно відповідати вимогам Державних будівельних норм для закладів охорони здоров'я, закладів освіти, а також відповідати вимогам санітарного законодавства та інфекційного контролю для закладів охорони здоров'я.
- Працівники Школи у своїй діяльності керуються також іншими принципами, визначеними статтею 6 Закону України «Про освіту», статтями 17 та 21 Закону України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».
9. Кошторис, план асигнувань загального фонду бюджету Школи на відповідний рік та зміни до них затверджуються МОН за поданням керівника Школи.
- Мета, основний напрям діяльності Школи та завдання освітніх центрів
10. Школа утворена та функціонує з метою забезпечення конституційного права осіб, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я, на здобуття за публічні кошти дошкільної та повної загальної середньої освіти.
11. Основним напрямом діяльності Школи є підтримання кожної дитини, сприяння формуванню емоційно-вольового фундаменту, розвиток лідерських якостей і громадянської правосвідомості, допомога дитині віднайти себе, відновити втрачені або сформувати нові компетенції для подальшого життя та статі/залишитися активним учасником соціуму незалежно від стану здоров'я.
- Цінностями Школи є турбота, повага, чесність, добросовісність і толерантність.
12. Завданнями освітніх центрів є: організація та надання особам, які здобувають дошкільну або повну загальну середню освіту та перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога у відповідних закладах охорони здоров'я, освітніх послуг у сфері дошкільної та повної загальної середньої освіти; надання роз'яснень батькам (іншим законним представникам) дітей щодо особливостей освітнього процесу в освітньому центрі Школи, можливих особливостей подальшого розвитку і освіти дітей; співпраця із представниками закладів охорони здоров'я в частині узгодження часового проміжку надання освітніх послуг з урахуванням особливостей та специфіки надання медичних послуг особам в стаціонарних умовах закладу охорони здоров'я; взаємодія (за потреби) Школи із закладами освіти з метою узгодження освітнього процесу осіб, які здобувають дошкільну або повну загальну середню освіту, з освітнім процесом закладів освіти, учнями (вихованцями, студентами) яких вони є, зокрема організація дистанційного режиму навчання у відповідних закладах освіти за по-

переднім узгодженням з педагогічними працівниками та керівництвом відповідних закладів освіти; інформування (за потреби) батьків (інших законних представників) щодо роботи інклюзивно-ресурсних центрів та можливостей проведення комплексної психолого-педагогічної оцінки розвитку дитини; узагальнення, систематизація та поширення досвіду особливостей організації освітнього процесу та навчання осіб, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога у відповідних закладах охорони здоров'я; ведення електронного обліку осіб, які здобувають дошкільну або повну загальну середню освіту та перебувають в закладах охорони здоров'я, та обсягу наданих їм освітніх послуг; інформування батьків (інших законних представників) дітей про можливості отримання базових соціальних послуг, зокрема денного догляду; звернення (за потреби), повідомлення в інтересах осіб/сімей, які потребують соціальних послуг, до районних, районних у м.м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчих органів сільських, селищних, міських рад за місцем проживання/перебування щодо питання надання соціальних послуг за рахунок бюджетних коштів; виконання інших завдань, поставлених директором чи керівником відповідного освітнього центру.

Органи управління Школи, їх статус, склад та повноваження
13. Органами управління Школи в межах повноважень, визначених законодавством та цим Статутом, є: директор; керівники освітніх центрів; рада директорів; навчально-методична рада; піклувальна рада; секретаріат.

Директор

14. Школу очолює директор, який призначається на посаду строком на п'ять років засновником Школи за результатами конкурсного відбору, що організовується і проводиться конкурсною комісією відповідно до законодавства.

Директор діє в межах повноважень та у порядку, визначених законодавством та цим Статутом.

15. На посаду директора може бути призначена особа, яка є громадянином України, має вищу освіту ступеня не нижче магістра, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років, організаторські здібності, стан фізичного і психічного здоров'я, що не перешкоджатиме виконанню професійних обов'язків.

Не може обіймати посаду директора особа, яка: є неідеальною або цивільна дієздатність якої обмежена; має судимість за вчинення злочину; позбавлена права обіймати відповідну посаду; за рішенням суду визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення; за рішенням суду визнана винною у вчиненні правопорушення, пов'язаного з корупцією;

за рішенням суду визнана винною у вчиненні злочину проти статевих свободи чи статевої недоторканості дитини або у присутності дитини чи з використанням дитини; підпадає під заборону, встановлену Законом України «Про очищення влади».

16. Директор: діє від імені Школи без довіреності та представляє Школу у відносинах з іншими особами; планує, організовує та забезпечує діяльність Школи, координує роботу освітніх центрів Школи; здійснює загальне керівництво Школою та її секретаріатом, несе персональну відповідальність перед засновником Школи за організацію та результати діяльності Школи відповідно до законодавства; затверджує структуру та штатний розпис Школи в межах граничної чисельності працівників і фонду оплати праці; утворює освітні центри як відокремлені структурні підрозділи Школи на базі закладів охорони здоров'я за погодженням з їх засновником; затверджує положення про освітні центри Школи, секретаріат Школи та посадові інструкції працівників Школи;

в установленому порядку призначає на посади та звільняє з посад працівників Школи (працівників освітніх центрів — за поданням/погодженням відповідних керівників освітніх центрів);

підписує від імені Школи цивільно-правові договори з юридичними та фізичними особами відповідно до законодавства;

видає в межах своєї компетенції накази, забезпечує здійснення контролю за їх виконанням;

розпоряджається майном та коштами Школи в межах повноважень та порядку, визначених законодавством;

у разі виявлення можливих фактів корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції» протягом трьох робочих днів з дати виявлення таких фактів інформує правоохоронні органи про них;

здійснює інші повноваження відповідно до законодавства.

17. У разі відсутності директора, у тому числі дострокового припинення повноважень, або неможливості здійснення ним своїх повноважень з інших поважних причин (зокрема захворювання, відрядження) його обов'язки виконує один із заступників директора або (за рішенням директора) один з керівників освітніх центрів чи інша уповноважена директором особа.

18. Директор звільняється з посади засновником Школи у зв'язку із завершенням строку дії строкового трудового договору або його повноваження припиняються достроково в разі:

подання ним особисто заяви про звільнення з роботи; наявності медичного висновку про неможливість виконувати обов'язки за станом здоров'я; набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього; припинення громадянства України; визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим; його смерті.

Керівники освітніх центрів

19. Кожен освітній центр очолює керівник, який призначається на посаду строком на п'ять років та звільняється з посади директором у порядку, визначеному цим Статутом та законодавством.

Призначення особи на посаду керівника освітнього центру може відбуватися за результатами співбесіди. Механізм обрання особи на посаду визначається директором.

Керівник освітнього центру діє в межах повноважень та у порядку, визначених законодавством, цим Статутом та положенням про відповідний освітній центр.

20. Керівником освітнього центру може бути особа, яка є громадянином України, має вищу освіту ступеня не нижче магістра, досвід роботи на керівних посадах не менше трьох років, організаторські здібності, стан фізичного і психічного здоров'я, що не перешкоджатиме виконанню професійних обов'язків.

Не може обіймати посаду керівника освітнього центру особа, яка: є неідеальною або цивільна дієздатність якої обмежена; має судимість за вчинення злочину; позбавлена права обіймати відповідну посаду; за рішенням суду визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення; за рішенням суду визнана винною у вчиненні правопорушення, пов'язаного з корупцією;

за рішенням суду визнана винною у вчиненні злочину проти статевих свободи чи статевої недоторканості дитини або у присутності дитини чи з використанням дитини; підпадає під заборону, встановлену Законом України «Про очищення влади».

21. Керівник освітнього центру:

діє від імені освітнього центру без довіреності та представляє освітній центр у відносинах з іншими особами, зокрема адміністрацією та працівниками відповідного закладу охорони здоров'я, органами місцевого самоврядування, місцевими органами виконавчої влади, громадськістю;

планує, організовує та забезпечує діяльність і облаштування освітнього центру, координує роботу його працівників;

здійснює загальне керівництво освітнім центром, несе персональну відповідальність перед директором за організацію та результати діяльності освітнього центру відповідно до законодавства;

подає директору кандидатури працівників освітнього центру для призначення їх на відповідні посади та подає пропозиції чи погоджує звільнення їх з відповідних посад;

погоджує посадові інструкції працівників освітнього центру та подає їх на затвердження директору;

має право залучати до роботи освітнього центру професіоналів, фахівців, експертів шляхом укладення з ними цивільно-правових договорів у межах і порядку, затверджених директором;

організовує та забезпечує надання психологічної підтримки педагогічним працівникам освітнього центру;

організовує та контролює виконання наказів та доручень директора; забезпечує ефективне використання та збереження в належному стані майна Школи, переданого йому в управління;

організовує створення в освітньому центрі розвивального, безпечного, інклюзивного та цифрового освітнього середовища з урахуванням вимог санітарного законодавства;

організовує забезпечення індивідуальними засобами для навчання шляхом обміну такими засобами з іншими освітніми центрами чи закупівлі;

ініціює перед директором питання щодо преміювання, відзначення, нагородження чи притягнення до відповідальності працівників освітнього центру;

здійснює інші повноваження відповідно до законодавства, цього Статуту та положення про відповідний освітній центр.

22. У разі відсутності керівника освітнього центру або неможливості здійснення ним своїх повноважень з інших поважних причин (зокрема захворювання, відрядження) його обов'язки виконує уповноважена ним або директором особа.

23. Керівник освітнього центру звільняється з посади директором у зв'язку із завершенням строку дії строкового трудового договору або його повноваження припиняються достроково в разі:

подання ним особисто заяви про звільнення з роботи; наявності медичного висновку про неможливість виконувати обов'язки за станом здоров'я; набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього; припинення громадянства України; визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим; його смерті.

Рада директорів

24. Рада директорів є колегіальним органом Школи, до складу якого за посадами входять директор та керівники освітніх центрів.

Рада директорів діє відповідно до цього Статуту та положення про раду директорів, що затверджується засновником Школи.

25. Рада директорів:

обговорює на своїх засіданнях питання функціонування Школи, її освітніх центрів, проблеми управління та фінансування тощо;

визначає та затверджує перспективні плани розвитку та роботи Школи;

обговорює та приймає рішення з будь-яких інших питань, що стосуються діяльності Школи, та запропоновані до порядку денного засідання головою ради директорів, навчально-методичною, піклувальною радою або директором рішення.

26. Головою ради директорів є директор. У разі неможливості виконання директором функцій голови ради директорів їх здійснює один із членів ради директорів, уповноважений на це директором або обраний радою директорів двома третинами голосів її затвердженого складу.

27. Голова ради директорів:

організовує роботу ради директорів та здійснює контроль за виконанням її рішень;

готує проєкт порядку денного засідань ради директорів, скликає засідання та головує на них, підписує протоколи засідань ради директорів;

готує звіт про діяльність ради директорів, діяльність Школи та вжиті радою директорів заходи, спрямовані на досягнення місії, завдань та мети функціонування Школи;

виконує інші функції, передбачені цим Статутом.

28. Секретар ради директорів обирається членами ради директорів з їх числа простою більшістю голосів кількісного складу ради директорів. За рішенням ради директорів функції секретаря ради директорів може виконувати працівник секретаріату Школи.

29. Члени ради директорів мають право: ознайомлюватися з документами Школи, отримувати їх копії; вимагати скликання позачергового засідання ради директорів, внесення пропозицій до порядку денного засідань ради директорів;

подавати в письмовій формі зауваження щодо рішень ради директорів;

мати інші права, передбачені законодавством та цим Статутом.

30. Члени ради директорів зобов'язані:

брати участь у засіданнях ради директорів особисто або через засоби дистанційного зв'язку, що забезпечують усім учасникам можливість чути один одного та спілкуватися між собою;

голосувати з усіх питань порядку денного засідання ради директорів; завчасно повідомляти про неможливість участі в засіданнях ради директорів із зазначеними причинами відсутності;

керуватися у своїй діяльності законодавством, цим Статутом та внутрішніми документами Школи, зокрема внутрішнім розпорядком, наказами директора та наказами керівників освітніх центрів;

виконувати інші обов'язки, передбачені законодавством, цим Статутом та внутрішніми документами Школи, зокрема внутрішнім розпорядком, наказами директора та наказами керівників освітніх центрів;

повідомляти правоохоронним органам про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції», інформація про які стала їм відома.

31. Засідання ради директорів може проводитися у формі спільної присутності членів ради директорів у визначеному місці для обговорення питань порядку денного та голосування або шляхом заочного голосування.

Спільна присутність, зокрема, означає та дає змогу брати участь членам ради директорів у засіданні за допомогою засобів дистанційного зв'язку, які забезпечують всім учасникам можливість чути один одного, спілкуватися між собою та ідентифікувати результати голосування.

За пропозицією будь-якого члена ради директорів та за згодою більшості членів ради директорів головою ради директорів може бути прийняте рішення про проведення засідання шляхом заочного голосування. Порядок проведення заочного голосування встановлюється рішенням ради директорів. У разі проведення заочного голосування рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосували дві третини членів ради директорів її затвердженого складу.

Засідання ради директорів можуть відбуватися в будь-якому іншому форматі та режимі, який є прийнятним для учасників засідання, попередньо ними узгоджений, дозволяє висловитися та зафіксувати волевиявлення кожного учасника засідання.

32. Засідання ради директорів проводиться в разі потреби, але не рідше ніж чотири рази на рік.

Засідання ради директорів скликаються головою ради директорів за його власною ініціативою або за вимогою однієї третини членів ради директорів, що складається в письмовій формі, підписується і подається безпосередньо на ім'я голови ради директорів.

Вимога про скликання засідання ради директорів має містити: перелік питань, які пропонуються розглянути на засіданні; документи та матеріали з кожного питання порядку денного; проєкти рішень з кожного питання порядку денного.

Засідання ради директорів скликається головою ради директорів протягом п'яти робочих днів з дня надходження відповідної вимоги.

33. Порядок денний засідання ради директорів формується головою ради директорів та затверджується радою директорів на її засіданні. Кожен член ради директорів має право запропонувати питання до розгляду на її засіданні.

34. Про скликання засідання ради директорів кожному члену ради директорів повідомляється електронною поштою не пізніше ніж за три робочих дні до дати проведення засідання. За згодою всіх членів ради директорів засідання може бути скликане з їх повідомленням у більш короткий строк.

Повідомлення має містити інформацію про дату, час, місце, форму проведення засідання, порядок денний та проєкти рішень з кожного питання порядку денного. До повідомлення додаються матеріали, які необхідні членам ради директорів для підготовки до засідання.

35. Рада директорів є правомочною, якщо на її засіданні присутні не менше двох третин її повного складу. Під час визначення правоможності ради директорів враховуються також члени ради директорів, які беруть участь у засіданні за допомогою засобів дистанційного зв'язку.

Рішення з усіх питань приймаються більшістю голосів повного складу ради директорів. У разі рівного розподілу голосів голосуючогою на засіданні є визначальним. Рішення ради директорів оформлюються протоколом, який підписують головуєючий на засіданні та секретар.

Рішення ради директорів вводяться в дію наказами директора.

36. Рішення ради директорів на засіданні у формі спільної присутності приймається більшістю голосів повного складу ради директорів. Під час участі у засіданні за допомогою засобів дистанційного зв'язку результати голосування члена або членів ради директорів, що голосують дистанційно, повинні бути такими, що чітко ідентифікуються («за», «проти», «утримався») засобами дистанційного зв'язку. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови ради директорів.

Рішення ради директорів на засіданні у формі спільної присутності приймається відкритим голосуванням.

37. Рішення ради директорів, прийняті на засіданні у формі спільної присутності, оформлюються протоколом протягом п'яти робочих днів після проведення засідання. Секретар ради директорів веде та оформляє протокол і подає його на підпис голови ради директорів, а також надає кожному члену ради директорів копію оформленого та підписаного протоколу. Секретар ради директорів для цілей фіксації засідання ради директорів за її згодою організовує аудіо- та/або відеозйомку засідання.

38. У протоколі засідання ради директорів зазначаються:

повне найменування Школи;

місце, дата і час проведення засідання;

прізвище та ініціали (ініціал власного імені) членів ради директорів та запрошених осіб, які брали участь у засіданні;

наявність вкворуму;

порядок денний засідання;

основні положення виступів, заслуханих на засіданні;

проекти рішень, винесені на голосування, та підсумки голосування із зазначенням кількості членів ради директорів, які голосували «за», «проти» або утрималися від голосування, з кожного питання;

зміст прийнятих рішень.

ДОКУМЕНТИ

39. Протокол засідання ради директорів формує секретар ради директорів та підписують голова та секретар ради директорів.

40. Член ради директорів, який не згоден з прийнятим радою рішенням, має право протягом одного робочого дня з дати проведення засідання викласти у письмовій формі і подати свої зауваження та/або окрему думку секретареві ради директорів. Зауваження та/або окрема думка члена ради директорів додаються до протоколу і є його невід’ємною частиною.

41. За пропозицією ради директорів в її засіданні беруть участь голова навчально-методичної ради або інші працівники Школи без права голосу.

Рада директорів може запросити на її засідання інших осіб. Таке рішення приймається на засіданні ради директорів більшістю голосів її затвердженого складу.

42. Протоколи засідань ради директорів зберігаються секретарем ради директорів або за рішенням ради директорів передаються на зберігання до секретаріату Школи. Протоколи засідань ради директорів є відкритими для ознайомлення посадовими особами органів управління Школи.

Навчально-методична рада

43. Навчально-методична рада є колегіальним органом Школи, основним завданням якого є формування на основі практичного досвіду та методичного осмислення нових стандартів, методик, рекомендацій щодо навчання осіб, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я, з урахуванням їх стану здоров’я та особливих освітніх потреб.

До складу навчально-методичної ради входять заступник директора з навчально-методичної роботи — керівник навчально-методичного центру Школи, який є головою навчально-методичної ради, а також методисти секретаріату Школи та інші педагогічні працівники, зокрема методисти освітніх центрів Школи.

Склад навчально-методичної ради затверджується директором. До роботи навчально-методичної ради можуть залучатися працівники наукових установ, організації, закладів освіти, окремі фахівці та вчені.

Навчально-методична рада діє відповідно до цього Статуту та положення про навчально-методичну раду, що затверджується директором.

44. Навчально-методична рада:

подає до навчально-методичного центру свої пропозиції щодо організації та забезпечення освітніх послуг для осіб, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я;

затверджує рекомендації навчально-методичного центру щодо організації та забезпечення освітніх послуг Школи;

вивчає, аналізує, узагальнює, систематизує та поширює досвід працівників освітніх центрів щодо організації освітнього процесу та навчання осіб, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я;

вивчає досвід інших країн з організації надання відповідних освітніх послуг у закладах охорони здоров’я та пропонує відповідно до законодавства механізми його впровадження у закладах охорони здоров’я;

формує та вдосконалює рекомендації щодо облаштування розвивального, безпечного, інклюзивного та цифрового освітнього простору в освітніх центрах;

схвалює та подає на затвердження директору стандарти, методики, рекомендації щодо надання освітніх послуг особам, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я (у разі потреби — стосовно окремих груп осіб з урахуванням їх стану здоров’я та особливих освітніх потреб);

схвалює рекомендації щодо підвищення кваліфікації працівників освітніх центрів; розглядає в межах своєї компетенції інші питання відповідно до рішення ради директорів або доручення директора.

45. Засідання навчально-методичної ради є правоможним, якщо на ньому присутня більшість її членів затвердженого складу. Рішення з усіх питань приймаються більшістю голосів її затвердженого складу. У разі рівного розподілу голосів голою головуючого на засіданні є визначальним. Рішення навчально-методичної ради оформлюються протоколом, який підписують головуючий на засіданні та секретар. Рішення навчально-методичної ради вводяться в дію наказами директора.

Піклувальна рада

46. Піклувальна рада є колегіальним органом, що складається з представників громадськості, які виконують свої функції на добровільній основі та громадських засах.

Піклувальна рада діє відповідно до законодавства та цього Статуту.

47. Піклувальна рада:

сприяє стабільному та ефективному функціонуванню і сталому розвитку Школи, виконанню покладених на неї та її освітніх центрів завдань, досягненню мети функціонування Школи, реалізації її місії на основі цінностей Школи та належному фінансуванню за рахунок публічних коштів;

подає пропозиції до стратегії та перспективного плану розвитку Школи;

сприяє залученню додаткових фінансових ресурсів для забезпечення та вдосконалення роботи Школи та облаштування освітнього простору;

сприяє ефективній взаємодії Школи з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, громадськістю, юридичними та фізичними особами тощо;

спостерігає від імені засновника Школи за її діяльністю, може ініціювати перед засновником Школи або уповноваженим ним органом питання заохочення директора, припинення його до дисциплінарної відповідальності з підстав, визначених законом, а також дострокового припинення строкового трудового договору з директором.

48. Для формування складу піклувальної ради Школа протягом 15 календарних днів з моменту виникнення необхідності формування нового складу або внесення змін до затвердженого складу піклувальної ради публікує на своєму офіційному веб-сайті оголошення про початок формування нового складу або обрання нових членів піклувальної ради.

49. Пропозиції щодо кандидатур до складу піклувальної ради подаються до Школи протягом одного місяця з дня оприлюднення оголошення від громадських об’єднань з числа осіб, які:

опікуються проблемами здобуття дошкільної та/або повної загальної середньої освіти, зокрема особами, які мають особливі освітні потреби;

мають публічні виступи, передачі, інтерв’ю, статті тощо стосовно діяльності Школи або проблем, особливостей, специфіки здобуття освіти особами, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я.

Одне громадське об’єднання може подати лише одну кандидатуру до складу піклувальної ради.

50. Склад піклувальної ради затверджується засновником Школи за поданням керівника Школи та не може перевищувати 15 осіб. У разі коли кількість поданих громадськими об’єднаннями кандидатур перевищує 15 осіб, до складу піклувальної ради включаються особи у порядку надходження відповідних звернень від громадських об’єднань.

51. У складі піклувальної ради не може бути особа, яка:

визнана судом недієздатною чи обмежено дієздатною;

має не погашену чи не зняту в установленому законом порядку судимість за вчинення злочину;

згідно із вироком суду позбавлена права обіймати відповідні посади;

за рішенням суду визнана винною у вчиненні корупційного правопорушення;

піддавалася адміністративному стягненню за корупційне правопорушення протягом останнього року до дня подання документів.

52. Піклувальна рада складається з голови, секретаря та членів піклувальної ради. Голова та секретар піклувальної ради обираються членами піклувальної ради з їх числа більшістю голосів кількісного складу піклувальної ради на першому після її затвердження засіданні. У разі коли повноваження голови та/або секретаря піклувальної ради припиняються достроково, піклувальна рада обирає голову та/або секретаря піклувальної ради на першому засіданні після дати такого припинення до прийняття піклувальною радою рішень з будь-яких інших питань порядку денного відповідного засідання.

У разі неможливості виконання головою піклувальної ради своїх функцій їх здійснює один із членів піклувальної ради, уповноважений на це головою піклувальної ради або обраний піклувальною радою двома третинами голосів її складу.

53. За зверненням голови піклувальної ради та рішенням директора організації роботи піклувальної ради може забезпечувати секретаріат.

54. Голова піклувальної ради:

організовує роботу піклувальної ради;

схвалює засідання піклувальної ради та головує на них, готує проєкт порядку денного засідань;

готує звіт про діяльність піклувальної ради, діяльність Школи та вжиті піклувальною радою заходи, спрямовані на досягнення місії, завдань та мети функціонування Школи;

підтримує постійні контакти з іншими органами та посадовими особами Школи;

у разі виявлення порушень у діяльності Школи та/або директора інформує протягом трьох робочих днів засновника Школи про факти, які були виявлені;

у разі виявлення можливих фактів корупційних або пов’язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції» протягом трьох робочих днів з дати виявлення таких фактів інформує правоохоронні органи про них;

виконує інші функції, передбачені цим Статутом.

55. Члени піклувальної ради мають право:

отримувати будь-яку інформацію та документацію (крім інформації, що становить державну таємницю, у разі відсутності відповідного допуску) про Школу, якщо така інформація (документація) необхідна для виконання функцій члена піклувальної ради;

ознайомлюватися з документами Школи, отримувати їх копії;

вимагати скликання позачергового засідання піклувальної ради, внесення пропозицій до порядку денного засідань піклувальної ради;

подавати в письмовій формі зауваження щодо рішень піклувальної ради;

відвідувати без погодження та без попереднього повідомлення про час і мету відвідування освітні центри з метою здійснення моніторингу забезпечення якості освітніх послуг, що надаються;

залучати незалежних експертів для оцінки діяльності Школи, надання нею якісних освітніх послуг;

ініціювати здійснення аудиту, інвентаризації майна Школи, зокрема шляхом залучення незалежних аудиторів та інших експертів;

мати інші права, передбачені законодавством, цим Статутом та іншими документами Школи.

56. Члени піклувальної ради зобов’язані:

діяти в інтересах Школи, а не особи або суб’єкта, що висунув, затвердив або обрав відповідного члена піклувальної ради, діяти добросовісно і розумно та не перевищувати своїх повноважень. Обов’язок діяти добросовісно і розумно означає необхідність виявляти сумлінність, обачливість та належну обережність, які були б у особи на такій посаді за подібних обставин;

особисто або через засоби дистанційного зв’язку, які забезпечують всім учасникам можливість чути один одного та спілкуватися між собою, брати участь у засіданнях піклувальної ради;

голосувати з усіх питань порядку денного засідання піклувальної ради;

завчасно повідомляти про неможливість участі у засіданнях піклувальної ради із зазначенням причини відсутності;

керуватися у своїй діяльності законодавством, цим Статутом та внутрішніми документами Школи, зокрема внутрішнім розпорядком, наказами директора та наказами керівників освітніх центрів;

повідомляти правоохоронним органам про можливі факти корупційних або пов’язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України «Про запобігання корупції», інформація про які стала їм відома.

57. Засідання піклувальної ради може проводитися у формі спільної присутності членів піклувальної ради у визначеному місці для обговорення питань порядку денного та голосування або шляхом заочного голосування.

Спільна присутність, зокрема, означає та дає змогу брати участь членам піклувальної ради у засіданні за допомогою засобів дистанційного зв’язку, які забезпечують всім учасникам можливість чути один одного, спілкуватися між собою та ідентифікувати результати голосування.

Рішення про проведення засідання шляхом заочного голосування приймається головою піклувальної ради за пропозицією будь-якого члена піклувальної ради. Порядок проведення заочного голосування встановлюється рішенням піклувальної ради. У разі проведення заочного голосування рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосували всі члени піклувальної ради.

58. Засідання піклувальної ради скликаються головою піклувальної ради за його власною ініціативою або за вимогою однієї третини членів піклувальної ради, що складається у письмовій формі, підписується і подається безпосередньо на ім’я голови піклувальної ради.

Вимога про скликання засідання піклувальної ради має містити:

перелік питань, які пропонуються розглянути на засіданні;

документи та матеріали з кожного питання порядку денного;

проекти рішень з кожного питання порядку денного.

Засідання піклувальної ради скликається головою піклувальної ради протягом п’яти робочих днів з дня надходження відповідної вимоги.

59. Порядок денний засідання піклувальної ради формується головою піклувальної ради та затверджується піклувальною радою на її засіданні. Кожен член піклувальної ради має право запропонувати питання до розгляду на засіданні піклувальної ради.

60. Про скликання засідання піклувальної ради кожному члену піклувальної ради додатково повідомляється електронною поштою не пізніше ніж за три робочих дні до дати проведення засідання. За згодою всіх членів піклувальної ради засідання може бути скликане з їх повідомленням у більш короткий строк.

Повідомлення повинно містити інформацію про дату, час, місце, форму проведення засідання, порядок денний та проекти рішень з кожного питання порядку денного. До повідомлення додаються матеріали, які необхідні членам піклувальної ради для підготовки до засідання.

61. Засідання піклувальної ради є правоможним, якщо на ньому присутні більша половина її затвердженого складу, зокрема члени піклувальної ради, які беруть участь у засіданні за допомогою засобів дистанційного зв’язку.

Під час участі в засіданні за допомогою засобів дистанційного зв’язку результати голосування члена або членів піклувальної ради, що голосують дистанційно, повинні бути такими, що чітко ідентифікуються («за», «проти», «утримався») засобами дистанційного зв’язку. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос голови піклувальної ради.

Рішення з усіх питань приймаються більшістю голосів її затвердженого складу. У разі рівного розподілу голосів голос голови піклувальної ради є вирішальним. Рішення піклувальної ради оформлюються протоколом її засідання, який підписують головуючий на засіданні та секретар.

Засідання піклувальної ради проводяться за потреби, але не рідше ніж двічі на рік. На засідання піклувальної ради може бути запрошений директор або будь-яка інша посадова особа чи працівник Школи.

62. Члени піклувальної ради мають право брати участь у засіданнях ради директорів та навчально-методичної ради.

63. Для більш ефективної організації роботи піклувальної ради, зокрема кращої ідентифікації результатів голосування її членів та дистанційної участі, а також підписання протоколів піклувальної ради за рішенням піклувальної ради може бути запроваджено застосування електронного документообігу з використанням кваліфікованого електронного підпису її членів.

64. Рішення піклувальної ради, прийняті на засіданні у формі спільної присутності, оформляються протоколом не пізніше ніж протягом п’яти робочих днів після проведення засідання. Секретар піклувальної ради веде та оформляє протокол, зокрема організовує його підписання членами піклувальної ради, а також надає кожному члену піклувальної ради копію оформленого та підписаного протоколу. Секретар піклувальної ради для цілей фіксації засідання піклувальної ради за її згодою організовує аудіо- та/або відеозйомку засідання.

65. У протоколі засідання піклувальної ради зазначаються:

повне найменування Школи;

місце, дата і час проведення засідання;

прізвище та ініціали (ініціал власного імені) членів піклувальної ради та запрошених осіб, які брали участь у засіданні;

наявність кворуму;

порядок денний засідання;

основні положення виступів, заслуханих на засіданні;

проекти рішень, внесені на голосування, та підсумки голосування із зазначенням прізвищ та власних імен членів піклувальної ради, які голосували «за», «проти» або утрималися від голосування, з кожного питання;

зміст прийнятих рішень.

66. Протокол засідання піклувальної ради формує секретар піклувальної ради та підписують всі члени піклувальної ради, які брали участь у її засіданні. Члени піклувальної ради, які взяли участь у засіданні за допомогою засобів дистанційного зв’язку, можуть підписати окремий примірник протоколу у протягом одного робочого дня з дати проведення засідання повинні надіслати скановану копію підписаного примірника на адресу електронної пошти секретаря піклувальної ради. Оригінал та підписані членами піклувальної ради копії протоколу, які є його невід’ємною частиною, зберігаються секретарем піклувальної ради, а після припинення ним своїх повноважень передаються на зберігання до секретаріату.

67. Член піклувальної ради, який не згоден з рішенням піклувальної ради, має право протягом одного робочого дня з дати проведення засідання викласти в письмовій формі свої зауваження та/або окрему думку і подати секретареві піклувальної ради. Зауваження та/або окрема думка члена піклувальної ради додаються до протоколу і становлять його невід’ємну частину.

68. Рішення піклувальної ради є обов’язковими для розгляду директором, керівником (керівниками) освітнього (освітніх) центру (центрів), радою директорів або навчально-методичною радою.

69. Рішення піклувальної ради можуть доводитися до відповідних органів управління чи посадових осіб Школи у формі витягів з протоколу окремо з кожного питання. Витяги з протоколу засідання піклувальної ради оформляються секретарем піклувальної ради і подаються відповідним особам під підпис протягом п’яти робочих днів з дати складення протоколу засідання піклувальної ради.

70. На вимогу (прохання) піклувальної ради в її засіданні беруть участь директор, заступник директора з навчально-методичної роботи — керівник навчально-методичного центру, керівник (керівники) освітнього (освітніх) центру (центрів) або інші працівники Школи без права голосу.

Піклувальна рада може запросити на її засідання інших осіб. Таке рішення приймається на засіданні піклувальної ради більшістю голосів затвердженого складу піклувальної ради.

71. Протоколи засідань піклувальної ради зберігаються секретарем піклувальної ради або за рішенням піклувальної ради передаються на збереження до секретаріату. Протоколи засідань піклувальної ради або засвідчені витяги з них повинні надаватися для ознайомлення посадовим особам органів управління Школи.

72. Повноваження члена піклувальної ради припиняються в разі:

подання ним особистої заяви про звільнення з роботи;

обґрунтованого рішення піклувальної ради щодо його виключення з членів піклувальної ради, яке приймається двома третинами голосів затвердженого складу піклувальної ради;

наявності медичного висновку про неможливість виконувати обов’язки за станом здоров’я;

набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

припинення громадянства України;

визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;

його смерті.

Секретаріат

73. Секретаріат здійснює організаційне, навчально-методичне, фінансово-господарське, матеріально-технічне, юридичне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Школи, її органів управління та освітніх центрів.

74. Управління секретаріатом здійснює директор або за його дорученням заступник директора.

75. Працівники секретаріату працюють на постійній основі, приймаються на роботу та звільняються з роботи директором відповідно до законодавства.

76. Секретаріат:

організовує та забезпечує в межах своїх повноважень діяльність Школи, її органів управління та освітніх центрів;

забезпечує навчально-методичний супровід освітніх центрів;

забезпечує функціонування веб-сайту Школи із забезпеченням його доступності для користувачів з порушеннями зору, слуху, інтелектуального розвитку, а також із різними комбінаціями порушень відповідно до DCTV ISO/IEC 40500:2015 «Інформаційні технології. Настанова з доступності веб-контенту W3C (WCAG) 2.0» не нижче рівня AA;

забезпечує юридичний супровід діяльності Школи та її працівників;

веде електронний облік осіб та наданих їм Школою освітніх послуг;

організовує конференції, семінари, наради (зокрема у віддаленому режимі роботи) та проводить консультування педагогічних працівників Школи;

надає необхідну допомогу та сприяння належному функціонуванню освітніх центрів та їх працівникам;

за потреби контактує з районними, районними у м. Києві та Севастополі держадміністраціями, виконавчими органами міської ради міст обласного значення, радами об’єднаної територіальної громади щодо питань надання базових соціальних послуг, з інклюзивно-ресурсними центрами та ресурсними центрами підтримки інклюзивної освіти, соціальними службами для дітей, молоді та сім’ї, іншими установами з метою забезпечення прав дітей;

виконує інші завдання та доручення директора або уповноваженої ним особи.

Фінансово-господарська діяльність Школи

77. Фінансування Школи здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

78. Матеріально-технічної базою Школи є майно, вартість якого відображена у балансі. Майно, закріплене за Школою, є власністю держави і належить Школі на праві оперативного управління та не може бути вилучене, крім випадків, визначених законодавством.

79. Фінансово-господарська діяльність Школи провадиться відповідно до законодавства.

80. Працівники Школи не можуть надавати будь-які платні, зокрема освітні, послуги. Всі освітні послуги, корекційно-розвиткові та психолого-педагогічні послуги (допомога), реабілітаційні заходи та консультативна допомога надаються працівниками Школи або залученими на підставі цивільно-правових договорів фахівцями на безоплатній основі та фінансуються за рахунок бюджету Школи.

Порядок здійснення контролю і ведення звітності Школи

81. Школа в установленому порядку веде бухгалтерський облік та фінансову звітність про діяльність Школи, формує та веде архів.

82. Порядок здійснення контролю за веденням документації та використанням фінансових ресурсів Школи визначається законодавством.

83. Контроль за дотриманням Школою вимог законодавства, зокрема цього Статуту, здійснює її засновник, органи управління у сфері освіти в межах їх повноважень, визначених законодавством, а також громадськість в установленому законодавством порядку.

Заключні положення

84. Зміни до цього Статуту вносяться відповідно до рішення засновника Школи в установленому законодавством порядку.

85. Реорганізація та ліквідація Школи здійснюється в установленому законодавством порядку.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України

від 28 жовтня 2021 р. № 1160

ПОРЯДОК

проведення конкурсу на зайняття посади директора

державної установи «Школа супергероїв»

Загальна частина

1. Цей Порядок визначає механізм проведення конкурсу на зайняття посади директора державної установи «Школа супергероїв» (далі — конкурс).

2. Конкурс проводиться з дотриманням принципів:

забезпечення рівного доступу;

політичної неупередженості;

законності;

довіри суспільства;

недискримінації;

прозорості;

добросовісності;

ефективного і справедливого процесу відбору.

Умови проведення конкурсу

3. Рішення про проведення конкурсу приймає Кабінет Міністрів України. Організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення проведення конкурсу здійснює МОН.

4. Конкурс складається з таких етапів:

підготовка до проведення конкурсу (оприлюднення оголошення про проведення конкурсу, прийняття документів від осіб, які бажають взяти участь у конкурсі (зокрема он-лайн), перевірка поданих документів на відповідність установленним вимогам);

проведення конкурсу (заслуховування конкурсної пропозиції та проведення співбесіди з кандидатами (претендентами), визначення переможця конкурсу);

оприлюднення результатів конкурсу.

5. Особи, які подали необхідні документи для участі в конкурсі, є претендентами на зайняття посади (далі — претенденти).

Склад, порядок формування та діяльності конкурсної комісії, її повноваження

6. Для проведення конкурсу МОН може утворювати конкурсну комісію як допоміжний консультативний орган.

7. Конкурсна комісія у своїй діяльності керується цим Порядком та іншими актами законодавства.

8. До складу конкурсної комісії входять:

всі члени піклувальної ради державної установи «Школа супергероїв» (далі — Школа);

по два представники від ради директорів та навчально-методичної ради Школи, обрані до складу конкурсної комісії у спосіб (відкрите або таємне голосування), визначений цими органами управління.

Конкурсна комісія може прийняти рішення про залучення до роботи експертів/фахівців/науковців сфери освіти та/або охорони здоров’я з правом дорадчого голосу для проведення оцінки конкурсної пропозиції та співбесіди щодо відповідності професійної компетентності претендента встановленим вимогам.

9. Формою роботи конкурсної комісії є засідання. Засідання конкурсної комісії є правоможним у разі участі в ньому не менше двох третин її складу.

10. Персональний склад конкурсної комісії, зокрема голова та секретар конкурсної комісії, зміни до нього затверджуються МОН.

11. Членом конкурсної комісії не може бути особа, щодо якої є документально підтверджена інформація про:

наявність судимості за вчинення умисного злочину, якщо така судимість не погашена або не знята в установленому законом порядку;

накладення адміністративного стягнення за корупційне або пов’язане з корупцією правопорушення — протягом трьох років з дня набрання відповідним рішенням суду законної сили;

наявність конфлікту інтересів.

12. Під час виникнення у члена конкурсної комісії обставин, передбачених пунктом 11 цього Порядку, такий член конкурсної комісії зобов’язаний невідкладно самостійно подати голові конкурсної комісії письмову заяву про самовідвід.

У разі неподання зазначеної інформації член конкурсної комісії несе відповідальність згідно із законодавством.

13. У разі виникнення (виявлення) у члена конкурсної комісії обставин, передбачених пунктом 11 цього Порядку, після формування складу конкурсної комісії такий член конкурсної комісії підлягає заміні відповідним суб’єктом подання, який запропонував кандидатуру зазначеного члена конкурсної комісії, не пізніше наступного робочого дня після встановлення (виявлення) зазначених обставин.

14. Заміна, припинення повноважень члена або членів конкурсної комісії не має наслідком зупинення її роботи (крім випадку, коли конкурсна комісія є неправоможною відповідно до пункту 9 цього Порядку).

15. Конкурсна комісія приймає рішення більшістю голосів затвердженого складу шляхом відкритого поіменного голосування. Пропозиції про включення питань

ДОКУМЕНТИ

ня до порядку денного може бути поставлена на голосування на вимогу будь-якого члена конкурсної комісії.

У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні конкурсної комісії.

Рішення оформлюється протоколом не пізніше наступного робочого дня після проведення засідання та підписується всіма присутніми на засіданні членами конкурсної комісії. Кожен член конкурсної комісії має право подати до протоколу окрему думку щодо змісту та обставин засідання конкурсної комісії не пізніше наступного дня після ознайомлення з протоколом. Подана окрема думка до протоколу засідання конкурсної комісії є невід’ємною частиною такого протоколу.

Інформація про рішення конкурсної комісії (разом з окремою думкою — за наявності) оприлюднюється на офіційному веб-сайті МОН не пізніше наступного робочого дня після підписання протоколу.

16. Конкурсна комісія: формує та забезпечує оприлюднення на офіційному веб-сайті МОН оголошення про проведення конкурсу; встановлює вимоги до претендентів з урахуванням установлених законодавством вимог;

встановлює вимоги до конкурсних пропозицій; оприлюднює результати засідань конкурсної комісії та результати конкурсу; перевіряє документи, подані претендентами щодо відповідності установленим вимогам;

приймає рішення про допуск претендентів до конкурсу або відхилення їх кандидатур;

забезпечує відкритість конкурсу відповідно до вимог цього Порядку; оцінює професійний досвід, знання, якості та конкурсні пропозиції учасників конкурсу;

відбирає шляхом голосування з числа учасників одну кандидатуру на посаду директора Школи, оформлює відповідні рішення конкурсної комісії для подальшого подання на затвердження відповідної кандидатури Кабінетом Міністрів України; здійснює інші повноваження, передбачені цим Порядком.

17. Голова комісії: здійснює керівництво діяльністю конкурсної комісії, визначає порядок її роботи; головує на засіданнях конкурсної комісії; організовує і контролює виконання покладених на конкурсну комісію завдань.

18. Секретар конкурсної комісії забезпечує: ведення та оформлення протоколів засідань конкурсної комісії; підготовку проекту порядку денного засідання та надсилання його членам конкурсної комісії;

за дорученням голови конкурсної комісії виконує іншу організаційну роботу. У разі відсутності на засіданні голови або секретаря конкурсної комісії їх обов’язки виконує один із членів конкурсної комісії, обраний на її засіданні.

19. Для участі в конкурсі особа подає особисто або надсилає поштовим зв’язком або електронною поштою конкурсній комісії у визначений в оголошенні строк такі документи:

- копію паспорта громадянина України;
- письмову заяву про участь у конкурсі із зазначенням основних мотивів для зайняття посади за формою згідно з додатком 1; резюме в довільній формі;
- автобіографію (у випадках, визначених законодавством);
- копію (копії) документа (документів) про освіту, науковий ступінь, вчене звання, кваліфікаційну категорію, підвищення кваліфікації, які підтверджують відповідність претендента визначеним в оголошенні кваліфікаційним вимогам, а також копію трудової книжки або інших документів, що підтверджують досвід роботи;
- конкурсну пропозицію обсягом не більше 15 сторінок друкованого тексту в паперовій та електронній формі;
- довідку МВС про відсутність судимості;
- медичні довідки про стан здоров’я, щодо перебування особи на обліку у психоневрологічному та наркологічному закладі охорони здоров’я за формами, затвердженими МОЗ;

попередження стосовно встановлених Законом України «Про запобігання корупції» вимог та обмежень, підписане претендентом на посаду, за формою згідно з додатком 2;

підтвердження подання декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік (відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»);

заяву (за потреби) про забезпечення розумного пристосування. Документи, крім заяви про участь у конкурсі, подаються в запечатаному вигляді. Особа, яка виявила бажання взяти участь у конкурсі, може подавати додаткові документи стосовно досвіду роботи, професійної компетентності і репутації (характеристики, рекомендації, наукові публікації та інші).

Відповідальність за достовірність поданих документів несе претендент.

20. Конкурсна пропозиція може містити проект плану розвитку Школи на середньострокову перспективу (три — п’ять років), в якому можуть передбачатися: план розвитку Школи;

заходи з виконання завдань Школи і результати аналізу можливих ризиків, пропозиції з поліпшення економічних та фінансових показників Школи, підвищення ефективності її діяльності, запобігання корупції; пропозиції щодо залучення інвестицій для розвитку Школи; пропозиції (відомості) щодо очікуваної динаміки поліпшення основних показників діяльності Школи.

21. Документи для участі у конкурсі приймаються через 14 календарних днів після дати оприлюднення оголошення протягом 30 календарних днів та реєструються як відхідна кореспонденція.

Зміст документів, поданих претендентами, не розголошується до початку засідання комісії, на якому проводиться їх розгляд. Конкурсні пропозиції претендентів не розглядаються на першому засіданні конкурсної комісії і не розголошуються до початку їх заслуховування. Членам конкурсної комісії забороняється виготовляти папери, електронні (фото) копії конкурсних пропозицій та у будь-який спосіб розголошувати їх зміст.

22. За рішенням конкурсної комісії претендент не допускається до участі в конкурсі у разі:

неподання ним необхідних документів; його невідповідності встановленим комісією вимогам до претендентів та конкурсних пропозицій;

наявності у претендента не знятої або не погашеної в установленому законом порядку судимості, заборони займати відповідні посади або провадити певні види діяльності;

наявності судового рішення, яке набрало законної сили, за яким претендент визнаний винним у вчиненні корупційного правопорушення або правопорушення, пов’язаного з корупцією, або злочину проти статевих свободи чи статевої недоторканості дитини або у присутності дитини чи з використанням дитини.

Претендент, допущений до участі в конкурсі, є його учасником. Про прийняте конкурсною комісією рішення претендентам та учасникам повідомляє секретар конкурсної комісії протягом трьох робочих днів з дня проведення засідання з розгляду заяв та доданих до них документів.

23. Документи, подані (надіслані) претендентами для участі в конкурсі, не розглядаються у разі:

- подання їх особисто в останній день строку після закінчення робочого часу;
- надсилання після закінчення строку подання;
- надсилання протягом установленого строку подання та надходження до конкурсної комісії менше ніж за три робочих дні до дати проведення засідання з розгляду заяв та доданих до них документів.

Проведення конкурсу

24. Початком проведення конкурсу вважається дата, на яку призначено засідання конкурсної комісії з розгляду заяв та доданих до них документів. Проведення конкурсу завершується в день ухвалення конкурсною комісією рішення про затвердження його результатів. Строк проведення конкурсу становить не більш як 30 календарних днів.

25. Конкурсна комісія заслуховує на засіданні конкурсну пропозицію учасника конкурсу, проводить з ним співбесіду та враховує відповідність учасника конкурсу та його конкурсної пропозиції встановленим вимогам.

26. Під час прийняття рішень за результатами конкурсу конкурсна комісія враховує здатність учасників конкурсу висловлювати свої думки, уміння викладати інформацію, комунікабельність, тактовність, ділові та вольові якості, готовність брати на себе відповідальність, уміння аналізувати проблеми і налагоджувати ділові відносини, виявляти творчий підхід до роботи, доброчесність (зокрема академічну), емоційну рівноваженість.

27. Представники засобів масової інформації мають право бути присутніми на засіданнях конкурсної комісії під час розкриття пакетів документів, поданих претендентами, їх розгляду, заслуховування конкурсних пропозицій учасників та оголошення результатів конкурсу. При цьому присутнім заборонено у будь-який спосіб втручатися чи перешкоджати роботі конкурсної комісії.

Оприлюднення результатів конкурсу

28. За результатами заслуховування конкурсних пропозицій і проведених співбесід конкурсна комісія шляхом голосування відбирає з числа учасників конкурсу одну кандидатуру, яка відповідає встановленим вимогам, — переможця конкурсу.

МОН подає проект розпорядження для призначення переможця конкурсу на посаду директора Школи до Кабінету Міністрів України.

З переможцем конкурсу протягом одного місяця з дня внесення конкурсною комісією відповідного подання укладається трудовий договір строком на п’ять років. Строк до укладення трудового договору може бути продовжено на період проведення спеціальної перевірки стосовно осіб, які претендують на зайняття посади, що

передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища, та посад з підвищеним корупційним ризиком (у випадках, передбачених законодавством), інших процедур, передбачених законодавством.

29. Результати конкурсу оприлюднюються на офіційному веб-сайті МОН.

Конкурсна комісія має право прийняти вмотивоване рішення про відхилення кандидатур усіх учасників конкурсу. У такому випадку МОН оголошує повторний конкурс та інформує про це Кабінет Міністрів України.

30. Рішення за результатами конкурсу може бути оскаржене в передбаченому законодавством порядку.

Додаток 1

до Порядку проведення конкурсу на зайняття посади директора державної установи «Школа супергероїв»

Голові конкурсної комісії _____

(прізвище, ім’я, по батькові)

(прізвище, ім’я та по батькові претендента)

який (яка) проживає за адресою: _____

(номер контактного телефону)

e-mail _____@_____

(заповнюється друкованими літерами)

ЗАЯВА

Прошу допустити мене до участі в конкурсі на зайняття посади _____

(найменування посади та зазначення мотивів для зайняття посади)

Підтверджую достовірність інформації у поданих мною документах.

Інформацію про проведення конкурсу прошу повідомляти мені шляхом (проставляється позначка «+» напроти одного із запропонованих способів):

☐ надсилання листа на зазначену адресу;

☐ надсилання електронного листа на зазначену адресу електронної пошти;

☐ телефонного дзвінка за номером _____;

☐ _____.

(в інший доступний спосіб)*

_____ 20__ р. _____

(підпис)

* У разі неможливості передачі інформації в обраний спосіб повідомлення надсилається на адресу зазначеної у цій заяві електронної пошти.

Додаток 2

до Порядку проведення конкурсу на зайняття посади директора державної установи «Школа супергероїв»

ПОПЕРЕДЖЕННЯ

про вимоги та обмеження, встановлені Законом України «Про запобігання корупції»

Про вимоги та обмеження, встановлені Законом України «Про запобігання корупції», попереджений (попереджена).

_____ 20__ р. _____ (підпис) _____ (прізвище та ініціали)

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1160

УМОВИ
оплати праці працівників державної установи «Школа супергероїв»

1. Оплата праці працівників державної установи «Школа супергероїв» (далі — Школа) здійснюється за схемами посадових окладів (ставок заробітної плати) працівників секретаріату та освітніх центрів Школи, наведених у цих Умовах.

Розміри посадових окладів працівників Школи змінюються в установленому порядку пропорційно підвищенню посадового окладу (тарифної ставки) працівника I тарифного розряду, розмір якого визначено у примітці 1 до додатка 1 до постанови Кабінету Міністрів України від 30 серпня 2002 р. № 1298 «Про оплату праці працівників на основі Єдиної тарифної сітки розрядів і коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1699; 2005 р., № 34, ст. 2064).

На педагогічних працівників секретаріату та освітніх центрів Школи поширюються всі гарантії держави, передбачені для педагогічних працівників закладів освіти.

2. Директор Школи у межах фонду заробітної плати:

- 1) має право установлювати працівникам: надбавки за особливий характер роботи або за складність, напруженість у роботі — у розмірі до 50 відсотків посадового (місячного) окладу. У разі несвоєчасного виконання завдань, погіршення якості роботи і порушення трудової дисципліни зазначені надбавки скасовуються або зменшуються;
- доплати:

- за виконання обов’язків тимчасово відсутніх працівників, за суміщення професій (посад), за розширення зони обслуговування або збільшення обсягу виконуваних робіт — у розмірі до 50 відсотків посадового (місячного) окладу. Зазначені види доплат не встановлюються керівним працівниками Школи;
- за науковий ступінь доктора наук — у граничному розмірі 25 відсотків посадового окладу (ставки заробітної плати), доктора філософії/доктора мистецтва (кандидата наук) — у граничному розмірі 15 відсотків посадового окладу (ставки заробітної плати).

Зазначені доплати встановлюються працівникам, якщо їх діяльність за профілем збігається з наявним науковим ступенем. За наявності у працівників двох наукових ступенів доплата встановлюється за одним (вищим) науковим ступенем. Відповідність наукового ступеня профілю діяльності працівника на займаний посаді визначається директором Школи особисто або за поданням керівника освітнього центру. Документи, що засвідчують наявність наукового ступеня, повинні відповідати нормам та вимогам, передбаченим законодавством;

матеріальну допомогу для вирішення соціально-побутових питань та допомогу на оздоровлення в розмірі до одного посадового (місячного) окладу;

2) має право здійснювати преміювання працівників відповідно до їх особистого внеску в загальні результати роботи згідно із затвердженням директором Школи порядком і розмірами преміювання працівників.

3. Преміювання директора Школи, установлення йому надбавок та доплат до посадового окладу, надання матеріальної допомоги та допомоги на оздоровлення здійснюються за погодженням з МОН у межах наявних коштів на оплату праці.

4. Школа може залучати до роботи професіоналів і фахівців шляхом укладення цивільно-правових договорів. Оплата праці залучених на підставі цивільно-правових договорів працівників для проведення навчальних занять здійснюється за ставками погодинної оплати праці у розмірі 9 відсотків посадового окладу (тарифної ставки) працівника I тарифного розряду.

СХЕМА	
посадових окладів працівників секретаріату Школи	
Найменування посади	Місячний посадовий оклад, гривень
Директор	26 000
Заступник директора з навчально-методичної роботи — керівник навчально-методичного центру	22 500
Заступник директора з організаційних питань	22 500
Заступник директора з організаційних питань та зв’язків з громадськістю	22 500
Головний бухгалтер	22 500
Начальник відділу	20 300
Юрист	20 000
Менеджер з персоналу	20 000
Адміністратор системи	17 000
Економіст	15 000
Бухгалтер	15 000
Методист	13 000
Приміральник службових приміщень	7 000

СХЕМА	
посадових окладів працівників освітніх центрів Школи	
Найменування посади	Місячний посадовий оклад (ставка заробітної плати), гривень
Завідувач	18 000
Практичний психолог	13 000
Методист	13 000

Вчитель початкових класів	13 000
Асистент вчителя	12 000
Вихователь	13 000
Асистент вихователя	12 000

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1160

ПОРЯДОК

надання освітніх послуг особам, які здобувають дошкільну чи повну загальну середню освіту та перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я

1. Цей Порядок визначає організаційні засади надання освітніх послуг особам, які здобувають дошкільну чи повну загальну середню освіту (зокрема здобувачам професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти в частині здобуття повної загальної середньої освіти) та перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я, з метою забезпечення безперервності здобуття відповідної освіти та розвитку таких осіб.

Освітні послуги особам (зокрема здобувачам професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти в частині здобуття повної загальної середньої освіти), які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я, надаються державною установою «Школа супергероїв» (далі — Школа), яка утворюється згідно з рішенням Кабінету Міністрів України та функціонує відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України установчих документів.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні: вихованці/учні — особи, які перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я та які отримують освітні послуги у сфері дошкільної та повної загальної середньої освіти (зокрема здобувачі професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти) у Школі;

навчально-методичний центр Школи — структурний підрозділ Школи, який забезпечує навчально-методичний супровід організації та надання освітніх послуг особам, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я;

освітній простір освітнього центру Школи — облаштована для надання освітніх послуг кімната (частина кімнати), що призначена для надання освітніх послуг, проведення уроків та занять, розвитку учнів, зокрема з особливими освітніми потребами, гармонізації їх психоемоційного стану та психологічного розвантаження, надання (проведення) індивідуальних та/або групових психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг (занять), проведення виховних заходів;

освітній центр Школи — територіально відокремлений структурний підрозділ Школи, який розташовується в закладах охорони здоров’я та безпосередньо забезпечує надання освітніх послуг у сфері дошкільної та повної загальної середньої освіти особам (зокрема здобувачам професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти в частині здобуття повної загальної середньої освіти), які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога; секретаріат Школи — адміністративний підрозділ Школи, який забезпечує організацію надання освітніх послуг у сфері дошкільної та повної загальної середньої освіти особам (зокрема здобувачам професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти в частині здобуття повної загальної середньої освіти), які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про професійну (професійно-технічну) освіту», «Про фахову передвищу освіту», «Про реабілітацію осіб з інвалідністю в Україні», «Про соціальні послуги».

3. Школа забезпечує виконання таких завдань: надання освітніх послуг вихованцям/учням, які можуть за станом здоров’я відповідно до рекомендацій лікарів закладу охорони здоров’я бути включеними до освітнього процесу та заходів Школи;

організація здобуття освіти вихованцями/учнями, які перебувають більше ніж один навчальний рік в закладах охорони здоров’я;

організація навчання для вихованців/учнів за різними формами здобуття освіти — дистанційною, екстернатною або за формою педагогічного патронажу; залучення вихованців/учнів до виховних та інших заходів з метою забезпечення виховного впливу, розвитку, гармонізації їх психоемоційного стану та психологічного розвантаження;

психологічна підтримка вихованців/учнів; забезпечення навчально-методичного супроводу освітніх послуг для вихованців/учнів, які перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров’я;

надання консультацій батькам, іншим законним представникам вихованців/учнів та педагогічним працівникам закладів освіти, які надають освітні послуги таким дітям за формою педагогічного патронажу або іншими формами здобуття освіти; забезпечення корекційно-розвиткових та психолого-педагогічних послуг (допомоги) вихованцям/учням з особливими освітніми потребами.

4. Засновник та Школа створюють вихованцям/учням умови для отримання освітніх послуг шляхом:

належного фінансового, кадрового, матеріально-технічного забезпечення Школи; взаємодії з працівниками закладів охорони здоров’я з метою забезпечення надання освітніх послуг вихованцям/учням; взаємодії із закладами освіти з метою забезпечення здобуття освіти вихованцями/учнями;

організації освітнього процесу відповідно до санітарних норм та правил, гігієнічних нормативів з урахуванням вимог інфекційного контролю в закладах охорони здоров’я;

забезпечення необхідними допоміжними засобами та послугами (зокрема передачею жестовою мовою) для навчання вихованців/учнів, які цього потребують; облаштування освітнього простору освітнього центру Школи відповідно до Державних будівельних норм для закладів охорони здоров’я, закладів освіти, а також з урахуванням вимог санітарного законодавства;

обладнання освітнього центру Школи з метою забезпечення надання освітніх послуг;

залучення відповідних педагогічних працівників для надання якісних освітніх послуг, забезпечення здобуття освіти вихованцями/учнями;

залучення фахівців до проведення (надання) корекційно-розвиткових та психолого-педагогічних занять (послуг) відповідно до потреб вихованців/учнів з особливими освітніми потребами;

забезпечення доступності освітнього простору освітнього центру Школи відповідно до вимог Державних будівельних норм, стандартів, обов’язковості застосування яких встановлена нормативно-правовими актами і правилами;

забезпечення вихованців/учнів, які цього потребують, навчальною літературою в доступних друкованих та електронних форматах;

забезпечення учнів необхідним навчальним обладнанням, підручниками, меблями тощо.

Заклади охорони здоров’я забезпечують: розміщення освітніх центрів Школи на весь період їх функціонування на пільгових умовах, надання приміщень на безоплатній (пільговій) основі з належними умовами для перебування у ньому дітей, здійснення оплати комунальних послуг та енергоносіїв;

взаємодію працівників закладів охорони здоров’я з педагогічними працівниками освітніх центрів Школи з метою забезпечення надання освітніх послуг. Така взаємодія передбачає передачу в довільній формі кожного робочого дня уповноваженим працівником закладу охорони здоров’я до освітнього центру Школи інформації (із забезпеченням захисту персональних та медичних даних) про кількість осіб, які можуть розпочати отримання освітніх послуг; надання рекомендацій щодо особливостей організації та надання освітніх послуг для пацієнтів; своєчасну передачу інформації, яка може впливати на організацію надання освітніх послуг; своєчасне інформування про заходи, які впливають на зміну розкладу занять та організацію надання освітніх послуг особи, тощо;

допущення на територію закладу освіти педагогічних працівників за умови дотримання санітарно-епідеміологічних норм та проходження профілактичного медичного огляду в порядку, визначеному для педагогічних працівників закладів освіти наказом МОЗ від 23 липня 2002 р. № 280 «Щодо організації проведення обов’язкових профілактичних медичних оглядів працівників окремих професій, виробництв і організації, діяльність яких пов’язана з обслуговуванням населення і може призвести до поширення інфекційних хвороб»;

умови праці для педагогічних працівників освітнього центру Школи відповідно до законодавства.

5. Освітні послуги надаються вихованцям/учням на підставі дозволу та відповідно до рекомендацій лікарів закладів охорони здоров’я, в яких вони перебувають на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога.

Освітні послуги не можуть заважати отриманню вихованцями/учнями медичних та реабілітаційних послуг.

6. Усі особи відповідного віку, які перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога, батьки яких (інші законні представники) або вони самі надали у будь-якій зручній формі, зокрема з використанням засобів електронного зв’язку, згоду на отримання освітніх послуг, мають відповідний дозвіл та рекомендації від лікарів закладів охорони здоров’я, вважаються вихованцями/учнями і мають почати отримувати освітні послуги.

ДОКУМЕНТИ

Особи відповідного віку, які згідно з діагнозом та відповідно до рекомендацій лікарів потребують перебування в закладі охорони здоров'я два і більше тижнів поспіль, можуть почати отримувати освітні послуги раніше.

7. З метою своєчасного забезпечення надання освітніх послуг керівник освітнього центру Школи:

отримує кожного робочого дня інформацію (із забезпеченням захисту персональних та медичних даних) про кількість осіб відповідного віку, які можуть почати отримання освітніх послуг;

отримує згоду батьків (інших законних представників) дитини або особи, що здобуває загальну середню освіту, на надання освітніх послуг в закладі освіти; отримує рекомендації та пропозиції від медичних працівників закладу охорони здоров'я щодо особливостей організації надання освітніх послуг для вихованців/учнів;

отримує кожного робочого дня інформацію (із забезпеченням захисту персональних та медичних даних) про кількість осіб відповідного віку, які були за минулу добу госпіталізовані та виписані в/із закладу охорони здоров'я, з метою планування забезпечення надання освітніх послуг;

комплектує дошкільну групу та клас вихованцями/учнями відповідно до потреби; забезпечує залучення педагогічних працівників та цивільно-правовими договорами не пізніше ніж протягом трьох робочих днів для осіб, що мають відповідно до віку здобувати базову або повну загальну середню освіту;

забезпечує залучення фахівців для надання психолого-педагогічних та корекційно-розвиткових послуг для вихованців/учнів з особливими освітніми потребами не пізніше ніж протягом восьми робочих днів;

співпрацює з представниками закладів охорони здоров'я в частині узгодження часового проміжку надання освітніх послуг з урахуванням особливостей та специфіки надання медичних послуг особам в стаціонарних умовах закладу охорони здоров'я; забезпечує взаємодію із закладами освіти з метою узгодження освітнього процесу осіб з освітнім процесом закладів освіти, учнями (вихованцями, студентами) яких вони є;

забезпечує для осіб, які цього потребують, організацію освітнього процесу за дистанційною та екстернатною формами здобуття освіти;

забезпечує організацію педагогічного патронажу для вихованців/учнів, які перебувають в закладах охорони здоров'я, у тому числі більше ніж один навчальний рік.

Дані про вихованців/учнів, які отримують або потребують отримання освітніх послуг (з розбивкою за ознакою статі), особливості організації таких освітніх послуг (із забезпеченням захисту персональних та медичних даних) передаються керівником освітнього центру Школи до секретаріату Школи щотижня, а у разі потреби — щодня.

8. Для забезпечення освітніми послугами дітей віком від 3 до 6 років, які перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога, в освітньому центрі Школи створюється дошкільна група.

Гранична наповненість дошкільної групи становить не більше ніж 15 дітей. Освітній процес у дошкільній групі організовується та забезпечується вихователем та асистентом вихователя відповідно до рекомендацій навчально-методичного центру Школи.

Режим роботи дошкільної групи визначається керівником освітнього центру Школи відповідно до рекомендацій лікарів та не може призводити до перевантаження вихованців.

9. Для забезпечення освітніми послугами дітей, які відповідно до віку мають здобувати початкову освіту та перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога, в освітньому центрі Школи створюється клас.

До такого класу можуть бути зараховані учні різного віку. У разі створення декількох класів перевага надається комплектуванню класу з дітей одного віку або з різниці не більше ніж рік. Гранична наповненість класу становить 15 учнів.

Освітній процес у класі організовується та забезпечується вчителем початкових класів та асистентом вчителя відповідно до рекомендацій навчально-методичного центру Школи.

Режим роботи класу визначається керівником освітнього центру Школи відповідно до рекомендацій лікарів, як правило, передбачає не більше ніж три уроки в день для одного учня переважно у першій половині дня та не може призводити до перевантаження учнів.

10. Учні, які відповідно до віку мають здобувати базову середню та повну загальну середню освіту та перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я, повинні бути забезпечені:

в обов'язку порядку освітніми послугами в доступних форматах з опанування навчальних предметів, з яких проводиться державна підсумкова атестація на відповідному рівні повної загальної середньої освіти, зокрема з державної мови, математики та інших предметів, визначених МОН на відповідний навчальний рік. Зазначені послуги надаються вчителями відповідної спеціальності, які залучаються на підставі цивільно-правових договорів, у груповій (від 2 до 15 учнів) чи індивідуальній формі згідно з рекомендаціями навчально-методичного центру Школи;

освітніми послугами з опанування інших навчальних предметів відповідно до рекомендацій навчально-методичного центру Школи. Зазначені послуги надаються вчителями відповідної спеціальності (на підставі цивільно-правових договорів) у груповій (від 2 до 15 учнів) чи індивідуальній формі згідно з рекомендаціями навчально-методичного центру Школи. За рішенням навчально-методичного центру Школи зазначені освітні послуги можуть надаватися дистанційно у груповій формі із залученням учнів, які перебувають в різних освітніх центрах Школи;

можливістю отримувати освітні послуги за дистанційною або екстернатною формами здобуття освіти в закладах освіти, учнями яких вони є, за умови забезпечення такої форми здобуття освіти відповідними закладами освіти. Забезпечення отримання освітніх послуг за дистанційною або екстернатною формами здобуття освіти покладатиметься на методиста освітнього центру Школи та здійснюється із застосуванням обладнання освітнього центру Школи або безпосередньо учня;

можливістю отримування освітніх послуг в доступних форматах, зокрема належним забезпеченням можливостей користування жестовою мовою та шрифтом Брайля, навчальною літературою в доступних друкованих та електронних форматах.

11. Особам, яким надавалися освітні послуги, зокрема учням, які відповідно до віку мають здобувати базову середню та повну загальну середню освіту, протягом року після завершення отримання освітніх послуг за заявою батьків (інших законних представників) надається довідка про освітні послуги та їх обсяг, які були отримані під час перебування на стаціонарному лікуванні та/або надання реабілітаційної допомоги в закладах охорони здоров'я.

Зазначена інформація за заявою батьків (інших законних представників), наданою у будь-якій зручній формі, зокрема з використанням засобів електронного зв'язку, може бути передана секретаріатом Школи до закладу освіти, де навчається дитина.

12. Під час надання освітніх послуг в освітніх центрах Школи може здійснюватися формування та/або поточне оцінювання учнів.

За заявою батьків (інших законних представників), наданою у будь-якій зручній формі, зокрема з використанням засобів електронного зв'язку, освітній центр Школи може організувати підсумкове оцінювання учнів у закладі освіти, де навчаються такі учні.

13. Особи, які перебувають в закладі охорони здоров'я більше ніж один навчальний рік, здобувають освіту у формі педагогічного патронажу, який надається вчителями закріпленого закладу загальної середньої освіти відповідно до Положення про організацію індивідуальної форми здобуття освіти, затвердженого МОН.

Організацію освітнього процесу, взаємодію із закладами освіти та контроль за якістю освітніх послуг, наданих під час педагогічного патронажу, здійснюється методистом освітнього центру Школи відповідно до рекомендацій лікарів закладів охорони здоров'я.

14. Особи з особливими освітніми потребами, які перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я та які мають вивисок про комплексну психолого-педагогічну оцінку розвитку дитини, наданий інклюзивно-ресурсним центром, або за рекомендацією практичного психолога освітнього центру Школи потребують корекційно-розвиткових та/або психолого-педагогічних послуг (допомоги), забезпечуються такими послугами у вигляді занять (від 15 до 45 хвилин) у груповій (від 2 до 5 вихованців/учнів) чи індивідуальній формі на підставі цивільно-правових договорів, укладених з відповідними фахівцями.

15. Особи, які перебувають в закладі охорони здоров'я більше ніж один навчальний рік та мають особливі освітні потреби, забезпечуються освітнім центром Школи корекційно-розвитковими та/або психолого-педагогічними послугами (допомогою) відповідно до індивідуальної програми розвитку.

Індивідуальна програма розвитку для таких вихованців/учнів складається відповідно до форм, визначених порядками організації інклюзивного навчання на відповідних рівнях освіти, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Для розроблення індивідуальної програми розвитку керівник освітнього центру Школи формує команду психолого-педагогічного супроводу особи з особливими освітніми потребами, що складається з педагогічних та медичних працівників, які безпосередньо працюють з дитиною, практичного психолога із залученням за потреби фахівців інклюзивно-ресурсного центру та батьків (інших законних представників дитини), перекладача жестової мови (за потреби) відповідно до рекомендацій навчально-методичного центру Школи.

Корекційно-розвиткові та/або психолого-педагогічні послуги (допомога) надаються у вигляді занять (від 15 до 45 хвилин) у груповій (від 2 до 5 вихованців/учнів) чи індивідуальній формі на підставі цивільно-правових договорів, укладених з відповідними фахівцями.

16. Освітній центр Школи забезпечує єдність навчання, виховання та розвитку вихованців/учнів. Освітній процес в освітньому центрі Школи має ґрунтуватися на за-

гальнолюдських цінностях, культурних цінностях Українського народу, цінностях громадянського (вільного демократичного) суспільства, принципах верховенства права, недискримінації, дотримання прав і свобод людини і громадянина, принципів, визначених Законами України «Про освіту», «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», іншими законами.

З цією метою освітній центр Школи забезпечує проведення виховних заходів, які мають сприяти соціалізації вихованців/учнів, формуванню в них відповідних компетентностей для подальшого життя та навчання.

Освітній центр Школи за наявності відповідних ресурсів забезпечує створення гуртків та секцій, зокрема із залученням волонтерів.

До заходів освітнього центру Школи можуть залучатися всі вихованці/учні, які не мають медичних протипоказань щодо участі в таких заходах.

17. В освітньому центрі Школи забезпечується психологічний супровід вихованців/учнів та педагогічних працівників, які надають освітні послуги. Забезпечення психологічного супроводу здійснюється практичним психологом освітнього центру Школи відповідно до рекомендацій навчально-методичного центру Школи.

18. Дані про вихованців/учнів (із забезпеченням захисту персональних та медичних даних) та освітні послуги, які вони отримують, передаються до секретаріату Школи для обліку надання освітніх послуг дітям, які перебувають два і більше тижнів поспіль на стаціонарному лікуванні або яким надається реабілітаційна допомога в закладах охорони здоров'я. Зазначений облік адмініструється секретаріатом Школи та передбачає узагальнення інформації про надані освітні послуги та їх характер, зокрема щодо рівнів освіти, кількості осіб, яким були надані освітні послуги, збору даних про дітей з інвалідністю та причин такої інвалідності.

Зазначений облік та моніторинг загальної кількості здобувачів освіти, які перебувають на довготривалому лікуванні, ведеться також в інформаційній системі, володцем якої є МОН.

19. Освітні послуги надаються протягом навчального року, встановленого відповідно до законодавства.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1160

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України

1. У додатку до Порядку надання щорічної основної відпустки тривалістю до 56 календарних днів керівним працівникам закладів та установ освіти, навчальних (педагогічних) частин (підрозділів) інших установ і закладів, педагогічним, науково-педагогічним працівникам та науковим працівникам, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 1997 р. № 346 (Офіційний вісник України, 1997 р., число 16, с. 73; 2001 р., № 13, ст. 550; 2019 р., № 65, ст. 2234):

1) розділ VI доповнити такою позицією:

«Завідувач, методист, вчителі (всіх спеціальностей), вихователі, асистент вчителя, асистент вихователя, практичний психолог освітнього центру державної установи «Школа супергероїв»

2) підрозділи 1—4 розділу VII доповнити такою позицією:

«Практичний психолог

2. У розділі «Посади педагогічних працівників» переліку посад педагогічних та науково-педагогічних працівників, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 червня 2000 р. № 963 (Офіційний вісник України, 2000 р., № 24, ст. 1015; 2004 р., № 2, ст. 58; 2012 р., № 54, ст. 2162; 2015 р., № 62, ст. 2023):

1) абзац перший після слів «навчально-виробничої роботи;» доповнити словами «заступник директора з навчально-методичної роботи — керівник навчально-методичного центру державної установи «Школа супергероїв»;»;

2) абзац другий після слів «його заступник;» доповнити словами «завідувач освітнього центру державної установи «Школа супергероїв»;».

3. Підрозділ «МОН» розділу 3 переліку позашкільних навчальних закладів та заходів з позашкільної роботи з дітьми, а також закладів та заходів у галузі освіти, що забезпечують виконання загальнодержавних функцій, видатки на які здійснюються з державного бюджету, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 серпня 2002 р. № 1133 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 34, ст. 1573; 2013 р., № 63, ст. 2283; 2021 р., № 19, ст. 801), доповнити такою позицією:

«Державна установа «Школа супергероїв».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 10 листопада 2021 р. № 1165
Київ

Про затвердження Порядку виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), не виплачених за період до місяця відновлення їх виплати, внутрішньо переміщеним особам та особам, які відмовилися відповідно до пункту 1 частини першої статті 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи і зареєстрували місце проживання та постійно проживають на контрольованій Україною території

З метою забезпечення поетапної виплати недоотриманих сум пенсій внутрішньо переміщеним особам Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити Порядок виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), не виплачених за період до місяця відновлення їх виплати, внутрішньо переміщеним особам та особам, які відмовилися відповідно до пункту 1 частини першої статті 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи і зареєстрували місце проживання та постійно проживають на контрольованій Україною території, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2021 р. № 1165

ПОРЯДОК
виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), не виплачених за період до місяця відновлення їх виплати, внутрішньо переміщеним особам та особам, які відмовилися відповідно до пункту 1 частини першої статті 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи і зареєстрували місце проживання та постійно проживають на контрольованій Україною території

1. Цим Порядком визначено механізм виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання) з урахуванням надбавок, підвищень, компенсації втрати частини доходу, грошової допомоги та інших пов'язаних із ними виплат, які не виплачено за період до місяця відновлення їх виплати (далі — пенсійні виплати за минулий період) внутрішньо переміщеним особам та особам, які відмовилися відповідно до пункту 1 частини першої статті 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» від довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи і зареєстрували місце проживання та постійно проживають на контрольованій території, в тому числі недоотриманої пенсії у зв'язку із смертю пенсіонера з числа внутрішньо переміщених осіб та осіб, які проживали на тимчасово окупованій території України і не були взяті на облік як внутрішньо переміщені особи на контрольованій Україною території, відповідно до статті 52 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» та статті 61 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (далі — отримувачі).

Пенсійні виплати за минулий період, у тому числі нараховані на виконання рішень суду, що набрали законної сили, проводяться отримувачам за окремою програмою, передбаченою в бюджеті Пенсійного фонду України на відповідну мету, за рахунок коштів державного бюджету України на відповідний рік.

2. Облік сум пенсійних виплат за минулий період ведеться територіальними органами Пенсійного фонду України, в яких особи перебувають на обліку як одержувачі пенсій, в базис даних одержувачів пенсій (електронних пенсійних справах) на підставі рішень територіальних органів Пенсійного фонду України про відновлення виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), а також про виплату недоотриманої

пенсії у зв'язку із смертю пенсіонера з числа внутрішньо переміщених осіб або осіб, які проживали на тимчасово окупованій території України і не були взяті на облік як внутрішньо переміщені особи на контрольованій Україною території (за наявності нарахованих сум, що підлягають виплаті за період до місяця відновлення виплати пенсій або до місяця смерті особи) (далі — рішення), та у сформованому на їх підставі переліку отримувачів виплат за минулий період (далі — перелік отримувачів).

3. Наказом керівника територіального органу Пенсійного фонду України визначаються не менше ніж дві відповідальні особи, які ведуть облік рішень (далі — відповідальна особа). Відповідальні особи визначаються із числа працівників, які згідно з розподілом службових повноважень мають право доступу до автоматизованих засобів і баз даних обробки пенсійної документації (електронних пенсійних справ).

Якщо на дату внесення інформації до переліку отримувачів одержувач пенсії перебуває на обліку в іншому територіальному органі Пенсійного фонду України, інформацію до переліку отримувачів вносить відповідальна особа такого органу з урахуванням матеріалів пенсійної справи одержувача пенсії, в тому числі наявного в ній рішення.

4. Пенсійні виплати за минулий період згідно з цим Порядком проводяться щомісяця отримувачам, яких включено до переліку станом на 1 січня відповідного року. На забезпечення пенсійних виплат за минулий період щомісяця спрямовується частина бюджетних призначень, передбачених абзацом другим пункту 1 цього Порядку, відповідно до бюджетного розпису.

Розмір пенсійної виплати за минулий період отримувачам, зазначеним в абзаці першому цього пункту, визначається в сумі, що відповідає розміру прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, встановленому законом на 1 січня календарного року, в якому здійснюється пенсійна виплата за минулий період, але не може бути більшим від належної до виплати отримувачу суми, що обліковується в переліку отримувачів.

У разі недостатності бюджетних призначень для забезпечення пенсійної виплати за минулий період у розмірі, передбаченому абзацом другим цього пункту, виплата проводиться в сумі, що визначається пропорційно виділеним на пенсійні виплати за минулий період бюджетним призначенням, але не більший належної до виплати суми, що обліковується в переліку отримувачів.

За результатами виконання бюджету Пенсійного фонду України за дев'ять місяців відповідного року зазначений в абзаці другим цього пункту розмір пенсійної виплати за минулий період може бути збільшений пропорційно залишку бюджетних призначень, але не може перевищувати належної до виплати суми, що обліковується в переліку отримувачів.

5. Кошти для проведення пенсійних виплат за минулий період включаються до плану-графіка поденного фінансування виплати пенсій і видатків на утримання апарату Пенсійного фонду України, передбаченого Порядком покриття тимчасових касових розривів Пенсійного фонду України, пов'язаних з виплатою пенсій, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 1 грудня 2010 р. № 1080 (Офіційний вісник України, 2010 р., № 92, ст. 3256).

6. Виплачені згідно з цим Порядком суми пенсійних виплат за минулий період обліковуються в порядку, визначеному законодавством.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА
від 10 листопада 2021 р. № 1174
Київ

Про припинення ліквідації Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України»

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Відміняти рішення про ліквідацію Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (код згідно з ЄДРПОУ 32984271).

2. Визначити, що функції з управління корпоративними правами держави у статутному капіталі Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» здійснює Міністерство енергетики.

3. Міністерству енергетики до 19 листопада 2021 р. вжити заходів, спрямованих на затвердження Статуту Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України».

4. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2014 р. № 398 «Про ліквідацію Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 73, ст. 2061; 2020 р., № 79, ст. 2539) зміни, що додаються.

5. Визнати такими, що втратили чинність: пункт 11 постанови Кабінету Міністрів України від 22 червня 2004 р. № 794 «Про утворення Національної акціонерної компанії «Енергетична компанія України» (Офіційний вісник України, 2004 р., № 25, ст. 1651);

пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 15 грудня 2005 р. № 1205 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 51, ст. 3194).

6. Ця постанова набирає чинності з дня її опублікування, крім пункту 5 цієї постанови, який набирає чинності з 19 листопада 2021 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2021 р. № 1174

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 3 вересня 2014 р. № 398

1. Пункти 1, 2, 5 і 6 виключити.
2. Додаток 1 до постанови виключити.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2021 р. № 1351-р
Київ

Деякі питання використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою 2701500 «Здійснення заходів щодо реалізації пріоритетів розвитку сфери охорони навколишнього природного середовища» на 2021 рік

Відповідно до пункту 4¹ Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів щодо реалізації пріоритетів розвитку сфери охорони навколишнього природного середовища, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 серпня 2011 р. № 877 «Деякі питання виконання Угоди про фінансування програми «Підтримка реалізації Стратегії національної екологічної політики України» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 63, ст. 2499), здійснити розподіл за напрямками (заходами) коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою 2701500 «Здійснення заходів щодо реалізації пріоритетів розвитку сфери охорони навколишнього природного середовища» на 2021 рік, згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1351-р

РОЗПОДІЛ
за напрямками (заходами) коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою 2701500 «Здійснення заходів щодо реалізації пріоритетів розвитку сфери охорони навколишнього природного середовища» на 2021 рік

Найменування напрямку (заходу)	Обсяг коштів, тис. гривень
Охорона і раціональне використання природних рослинних ресурсів м. Київ	33710.607
Державне агентство лісових ресурсів	33710.607
Прийняття протипожежної техніки з обладнанням та систем спостереження для запобігання виникнення лісових пожеж на території державних лісгосподарських підприємств	33710.607
Усього	33710.607
Нерозподілений залишок	11.934

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 листопада 2021 р. № 1166
Київ

Про утворення Міжвідомчої робочої групи з питань грошового та пенсійного забезпечення військовослужбовців і деяких інших осіб

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Утворити Міжвідомчу робочу групу з питань грошового та пенсійного забезпечення військовослужбовців і деяких інших осіб у складі згідно з додатком.
2. Затвердити Положення про Міжвідомчу робочу групу з питань грошового та пенсійного забезпечення військовослужбовців і деяких інших осіб, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2021 р. № 1166

СКЛАД

Міжвідомчої робочої групи з питань грошового та пенсійного забезпечення військовослужбовців і деяких інших осіб
Вице-прем'єр-міністр України — Міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України, голова Міжвідомчої робочої групи

Заступник Міністра оборони, заступник голови Міжвідомчої робочої групи
Заступник Міністра соціальної політики, заступник голови Міжвідомчої робочої групи
Перший заступник Міністра у справах ветеранів
Заступник Міністра фінансів
Заступник Міністра економіки
Заступник Міністра внутрішніх справ
Заступник Голови правління Пенсійного фонду України
Перший заступник начальника Управління соціальної політики, завідувачий відділом з питань пенсійного забезпечення, соціальних послуг та соціального захисту Департаменту гуманітарної та соціальної політики Секретаріату Кабінету Міністрів України
Начальник Управління моніторингу прав військовослужбовців, поліцейських, ветеранів та інших осіб Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (за згодою)
Головний консультант секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та захисту прав ветеранів (за згодою)
Заступник директора департаменту персоналу — начальник управління координації пенсійних питань та соціальної роботи МВС
Заступник директора департаменту — начальник управління соціальних виплат департаменту фінансів Міноборони
Начальник відділу соціальних виплат управління соціальних виплат департаменту фінансів Міноборони
Заступник директора фінансово-економічного департаменту Адміністрації Держспецзв'язку (за згодою)
Головний спеціаліст відділу прав ветеранів Управління моніторингу прав військовослужбовців, поліцейських, ветеранів та інших осіб Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (за згодою)
Заступник начальника фінансово-економічного управління Служби безпеки (за згодою)
Начальник відділу фінансово-економічного управління Служби безпеки (за згодою)
Голова громадської організації «Всеукраїнське об'єднання учасників бойових дій та ветеранів військ зв'язку» (за згодою)
Керівник відділу № 1 штабу громадської спілки «Координаційна Рада ветеранських громадських об'єднань України» (за згодою)

Голова Всеукраїнської громадської організації «Спілка офіцерів України» (за згодою)
Голова професійної спілки атестованих працівників органів внутрішніх справ України (за згодою)
Голова Ради громадської організації «Асоціація ветеранів Міністерства внутрішніх справ України» (за згодою)

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2021 р. № 1166

ПОЛОЖЕННЯ

про Міжвідомчу робочу групу з питань грошового та пенсійного забезпечення військовослужбовців і деяких інших осіб

1. Міжвідомча робоча група з питань грошового та пенсійного забезпечення військовослужбовців і деяких інших осіб (далі — Міжвідомча робоча група) є тимчасовим консультативно-дорадчим органом Кабінету Міністрів України, створеним з метою вироблення узгоджених позицій щодо вирішення проблемних питань, пов'язаних із грошовим забезпеченням осіб, які проходять службу/військову службу, та пенсійним забезпеченням осіб, які отримують пенсію за нормами Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб».
2. Міжвідомча робоча група у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, а також указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції і законів України, актами Кабінету Міністрів України і цим Положенням.
3. Основними завданнями Міжвідомчої робочої групи є:
визначення шляхів, механізмів і способів вирішення проблемних питань, пов'язаних із грошовим забезпеченням осіб, які проходять службу/військову службу, та пенсійним забезпеченням осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб;
підготовка пропозицій щодо удосконалення нормативно-правових актів з питань грошового забезпечення осіб, які проходять службу/військову службу, та пенсійного забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб.
4. Міжвідомча робоча група відповідно до визначених для неї завдань:
проводить аналіз проблемних питань, пов'язаних із грошовим забезпеченням осіб, які проходять службу/військову службу, та пенсійним забезпеченням осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб, і готує пропозиції щодо удосконалення законодавства з таких питань;
бере участь у розробленні проектів нормативно-правових актів з питань, що належать до її компетенції;
подає Кабінетові Міністрів України підготовлені за результатами своєї роботи узгоджені пропозиції та рекомендації.
5. Міжвідомча робоча група має право:
отримувати в установленому порядку від центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та громадських організацій інформацію, необхідну для виконання визначених для неї завдань;
залучати до участі у своїй роботі представників центральних органів виконавчої влади та громадських організацій (за погодженням із їх керівниками), незалежних експертів (за згодою);
організовувати конференції, наради та інші заходи з питань, що належать до її компетенції.
6. Міжвідомча робоча група під час виконання визначених для неї завдань взаємодіє з державними органами та громадськими організаціями.
7. Посадовий склад Міжвідомчої робочої групи затверджує Кабінет Міністрів України.
8. Головою Міжвідомчої робочої групи є Вице-прем'єр-міністр України — Міністр з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України.
- Голова Міжвідомчої робочої групи затверджує персональний склад Міжвідомчої робочої групи та вносить у разі потреби до нього зміни.
- Голова Міжвідомчої робочої групи має двох заступників.
- Секретар Міжвідомчої робочої групи обирається на першому засіданні Міжвідомчої робочої групи за пропозицією голови Міжвідомчої робочої групи.
9. Формою роботи Міжвідомчої робочої групи є засідання, що проводяться не рідше ніж один раз на два місяці. Рішення щодо проведення засідань приймає голова Міжвідомчої робочої групи.
- Засідання Міжвідомчої робочої групи веде її голова, в разі його відсутності — один із заступників.
- Підготовку матеріалів для розгляду на засіданнях Міжвідомчої робочої групи забезпечує її секретар.
- Засідання Міжвідомчої робочої групи є правомочним за умови присутності на ньому більше ніж половини її посадового складу.

- Про дату проведення та порядок денний засідання члени Міжвідомчої робочої групи повинні бути поінформовані не пізніше ніж за три робочих дні до засідання.
- Голова Міжвідомчої робочої групи може прийняти рішення щодо проведення засідання он-лайн у режимі реального часу (зокрема, з використанням Інтернету) із використанням відповідних технічних засобів, а також рішення про участь у засіданні в такому режимі окремого члена/окремих членів Міжвідомчої робочої групи.
10. На своїх засіданнях Міжвідомча робоча група розробляє пропозиції та рекомендації з питань, що належать до її компетенції.
- Пропозиції та рекомендації вважаються схваленими, якщо за них проголосували більше ніж половина присутніх на засіданні членів Міжвідомчої робочої групи.
- У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуючого на засіданні.
- Пропозиції та рекомендації Міжвідомчої робочої групи фіксуються в протоколі засідання, який підписується головуючим на засіданні та секретарем і надсилається всім членам Міжвідомчої робочої групи та Кабінету Міністрів України.
- Член Міжвідомчої робочої групи, який не підтримує її пропозиції та рекомендації, може викласти у письмовій формі свою окрему думку, що додається до протоколу засідання.
11. Пропозиції та рекомендації Міжвідомчої робочої групи можуть бути реалізовані шляхом прийняття Кабінетом Міністрів України рішення, проект якого вноситься органом виконавчої влади відповідно до його повноважень.
12. Організаційне та інформаційне забезпечення діяльності Міжвідомчої робочої групи здійснює Мінсоцполітики.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 10 листопада 2021 р. № 1169
Київ

Про внесення змін до Положення про порядок проходження служби цивільного захисту особами рядового і начальницького складу

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до Положення про порядок проходження служби цивільного захисту особами рядового і начальницького складу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 593 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 67, ст. 2436; 2015 р., № 40, ст. 1218; 2016 р., № 99, ст. 3223; 2019 р., № 24, ст. 864), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 10 листопада 2021 р. № 1169

ЗМІНИ,

що вносяться до Положення про порядок проходження служби цивільного захисту особами рядового і начальницького складу

1. В абзаці четвертому пункту 19 слова «наступного робочого тижня» замінити словами «двох наступних місяців».
2. Пункт 25 після слова «одягом» доповнити словами «з урахуванням антропометричних даних жінок і чоловіків».
3. Пункт 31 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:
«додержуватися законодавства з питань забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, запобігання і протидії дискримінації, насильству за ознаками статі та сексуальним домаганням;».

У зв'язку з цим абзаці восьмий — дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами дев'ятим — двадцятим.

4. Пункт 36 доповнити абзацом такого змісту:

«Кандидати для прийняття на службу цивільного захисту до призначення на посаду зобов'язані повідомити керівництву відповідного органу, на посаду в якому вони претендують, про працюючих у такому органі близьких їм осіб.».

5. Абзац третій пункту 42 викласти в такій редакції:

«соціально-правовий відбір кандидата, який пройшов професійно-психологічний відбір, шляхом вивчення його документів, у тому числі за допомогою державних електронних інформаційних ресурсів, (свідцтва про народження, паспорта громадянина України, військового квитка, трудової книжки (за наявності), документів про освіту, свідцтва про укладення шлюбу та народження дітей, ділових та особистих якостей, попередньої трудової діяльності (проходження служби), мотивів вступу на службу цивільного захисту;».

6. В абзаці першому пункту 51 слова «, який направив громадянина (особу рядового і начальницького складу) на навчання» виключити.

7. Пункт 73 виключити.

8. Абзац другий пункту 103 після слів «які здобули» доповнити словами «освітньо-професійний ступінь фахового молодшого бакалавра, що здобувається на рівні фахової передвищої освіти, або».

9. Абзац четвертий пункту 123 після слів «цивільного захисту» доповнити словами «з урахуванням принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків».

10. Абзац перший пункту 168 після слів «за штатними посадами» доповнити словами «, статтю, віковими групами, строком несення служби».

11. В абзаці другому пункту 170 слова «військових комісаріатів» замінити словами «районних (об'єднаних районних), міських (районних у містах, об'єднаних міських) територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки, територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки Автономної Республіки Крим, областей, мм. Києва та Севастополя (далі — територіальні центри комплектування та соціальної підтримки)».

12. Пункт 176 доповнити підпунктом 10¹ такого змісту:

«10¹) у разі наявності реального чи потенційного конфлікту інтересів, який має постійний характер і не може бути врегульований в інший спосіб;».

13. Абзац перший пункту 178 викласти в такій редакції:

«178. Контракт припиняється (розривається), а особи начальницького складу звільняються із служби цивільного захисту також у зв'язку з набранням законної сили судовим рішенням, відповідно до якого особу притягнуто до відповідальності за адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, а також рішенням суду про визнання активів особи або активів, набутих за її дорученнями іншими особами або в інших передбачених статтею 290 Цивільного процесуального кодексу України випадках, неوبرунтованими та їх стягнення в дохід держави.».

14. У пункті 189 слова «районними (об'єднаними районними, міськими) військовими комісаріатами (далі — військові комісаріати)» замінити словами «територіальними центрами комплектування та соціальної підтримки».

15. У тексті Положення слова «військовий комісаріат» в усіх відмінках і формах числа замінити словами «територіальний центр комплектування та соціальної підтримки» у відповідному відмінку і числі.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 3 листопада 2021 р. № 1175
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству охорони здоров'я на 2021 рік

Відповідно до частини восьмої статті 23 та частини шостої статті 108 Бюджетного кодексу України Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству охорони здоров'я на 2021 рік у загальному фонді державного бюджету, перерозподіл видатків у сумі 17 659,6 тис. гривень шляхом:

1) зменшення обсягу видатків за програмами:

2301070 «Підготовка і підвищення кваліфікації кадрів у сфері охорони здоров'я, підготовка наукових та науково-педагогічних кадрів закладами фахової передвищої та вищої освіти» у сумі 11 078,5 тис. гривень (видатки споживання);

2301020 «Наукова і науково-технічна діяльність у сфері охорони здоров'я» у сумі 1 225,7 тис. гривень (видатки розвитку);

2301350 «Організація і регулювання діяльності установ та окремі заходи у системі охорони здоров'я» у сумі 5 355,4 тис. гривень (видатки споживання);

2) збільшення обсягу видатків за програмою 2311500 «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення підтримки окремих закладів та заходів у системі охорони здоров'я» у сумі 17 659,6 тис. гривень (видатки споживання).

2. Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 26 січня 2021 р. № 47 «Деякі питання надання у 2021 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення підтримки окремих закладів та заходів у системі охорони здоров'я» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 10, ст. 433) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 11 жовтня 2021 р. № 1069, зміни, що додаються.

3. Забезпечити:

Міністерству охорони здоров'я — погодження перерозподілу видатків, передбаченого пунктом 1 цієї постанови, та розподілу видатків, передбаченого пунктом 2 змін, затверджених цією постановою, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету; Міністерству фінансів — після зазначеного погодження внесення відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 3 листопада 2021 р. № 1175

ЗМІНИ,

що вносяться до постанови Кабінету Міністрів України від 26 січня 2021 р. № 47

1. Пункт 4 постанови доповнити абзацом такого змісту:

«здійснити у разі потреби розподіл видатків для достатнього фінансового забезпечення оплати поточних видатків спеціальних закладів з надання психіатричної допомоги, що визначені у затвердженому Міністерством охорони здоров'я переліку спеціальних закладів з надання психіатричної допомоги, на застосування примусових заходів медичного характеру.».

2. Додаток до постанови викласти в такій редакції:

«Додаток
до постанови Кабінету Міністрів України
від 26 січня 2021 р. № 47
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 3 листопада 2021 р. № 1175)

РОЗПОДІЛ

обсягу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення підтримки окремих закладів та заходів у системі охорони здоров'я між місцевими бюджетами

(тис. гривень)

Назва місцевого бюджету адміністративно-територіальної одиниці	Усього, обсяг субвенцій для місцевих бюджетів (загальний та спеціальний фонд)	З них видатки на				
		лікування хворих на цукровий діабет інсуліном та нецукровий діабет десмопресином (видатки споживання, загальний фонд)	закупівлю кисневих концентраторів (видатки розвитку, загальний фонд)	забезпечення централізованою подачею кисню ліжководного фонду закладів охорони здоров'я, які надають стаціонарну медичну допомогу пацієнтам з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиною коронавірусом SARS-CoV-2 (видатки розвитку)	загальний фонд	спеціальний фонд
Обласний бюджет Вінницької області	193 775,4	49 911,2	27 300		17 000	6 061
Обласний бюджет Волинської області	121 444,9	32 019	7 942,6	10 114,4	4 886	4 072,3
Обласний бюджет Дніпропетровської області	388 414,5	126 453,5		56 979		12 454,1
Обласний бюджет Донецької області	225 267	66 448,4		42 510		7 229
Обласний бюджет Житомирської області	151 010	42 082,1	14 294	7 000	10 500	4 738,6
Обласний бюджет Закарпатської області	164 148,5	37 524,6	21 918		25 000	4 955,2
Обласний бюджет Запорізької області	210 948,6	57 391,7	30 615		16 500	6 605,6
Обласний бюджет Івано-Франківської області	148 652,7	37 462,2	23 907			5 395,1
Обласний бюджет Київської області	235 258,1	64 424,3	31 902		26 000	7 089,2
Обласний бюджет Кіровоградської області	125 817,7	36 936,3	16 536		12 500	3 647,1
Обласний бюджет Луганської області	110 789,8	24 427,4	16 770		26 500	2 587
Обласний бюджет Львівської області	307 323,9	74 636,4	43 992		29 500	9 900,4
Обласний бюджет Миколаївської області	145 901,5	31 349,6	19 773		22 500	4 393,4
Обласний бюджет Одеської області	282 929,7	77 018,1	42 081		14 000	9 386,5
Обласний бюджет Полтавської області	194 735	54 246,8	24 765		26 500	5 436,4
Обласний бюджет Рівненської області	154 910,8	35 778,2	20 163		25 500	4 552,2
Обласний бюджет Сумської області	147 355,8	33 069,2	18 993		26 500	4 175,6
Обласний бюджет Тернопільської області	120 873,4	30 768,8	18 213		5 500	4 084,9
Обласний бюджет Харківської області	321 963,9	85 559,9	48 750		20 500	10 439,8
Обласний бюджет Херсонської області	146 354,6	36 920,9	18 291		24 572,4	4 029,9
Обласний бюджет Хмельницької області	178 768,3	47 629,1	22 074		28 500	4 930
Обласний бюджет Черкаської області	164 915,9	51 923,7	21 138		16 000	4 670,3
Обласний бюджет Чернівецької області	122 783,2	35 942,3	15 756		13 154	3 553,7
Обласний бюджет Чернігівської області	141 254,3	39 037,8	17 628		20 500	3 871,4
Бюджет м. Києва	334 789,2	92 358		54 288		11 741,3

Усього 4 840 386,7 1 301 319,5 522 801,6 170 891,4 412 112,4 150 000».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 20 жовтня 2021 р. № 1363-р
Київ

Про схвалення Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року

1. Схвалити такі, що додаються:
Стратегію екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року (далі — Стратегія);
операційний план реалізації у 2022—2024 роках Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року.
2. Міністерствам, іншим центральним та місцевим органам виконавчої влади: привести програмні документи Кабінету Міністрів України та програми економічного і соціального розвитку областей, районів і міст у відповідність із Стратегією; подавати щокварталу до 5 числа наступного місяця Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів інформацію про стан виконання операційного плану реалізації у 2022—2024 роках Стратегії.
3. Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів: подавати щороку до 1 березня Кабінетові Міністрів України звіт про стан реалізації Стратегії;
4. Кабінетові Міністрів України до 1 вересня 2024 р. проект операційного плану реалізації Стратегії на 2025—2027 роки та до 1 вересня 2027 р. проект операційного плану реалізації Стратегії на 2028—2030 роки.
4. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним та Київській міській державним адміністраціям під час формування проекту Державного бюджету України на відповідний рік передбачати кошти в межах реальних можливостей бюджету, необхідні для виконання заходів Стратегії.
5. Рекомендувати органам місцевого самоврядування під час формування проектів місцевих бюджетів передбачати кошти в межах реальних можливостей бюджетів, необхідні для виконання заходів Стратегії.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 20 жовтня 2021 р. № 1363-р

СТРАТЕГІЯ

екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року

I. Опис проблем, які обумовили її прийняття, і нормативно-правових актів, що діють у відповідній сфері

Відповідно до Індексу екологічної ефективності (Environmental Performance Index) Україна займає 60 місце. Найгірші показники в оцінці України становлять такі категорії: якість атмосферного повітря, умови для збереження біорізноманіття, стан екосистемних послуг, санітарія та управління відходами.

Основними проблемами у сфері охорони навколишнього природного середовища та природних ресурсів, які негативно впливають на здоров'я людей та сталість екосистем, є:

- забруднення навколишнього природного середовища викидами в атмосферне повітря та скидами у водні об'єкти від промислових підприємств;
- нерациональне використання основних природних ресурсів та їх виснаження;
- забруднення поверхневих, підземних та морських вод;
- недостатня лісистість території України;
- деградація земельних ресурсів;
- відсутність ефективної системи хімічної безпеки;
- відсутність достатньої інфраструктури та ефективної системи управління відходами, що призводить до масового утворення несанкціонованих звалищ відходів і численних порушень Закону України «Про відходи» та інших нормативно-правових актів;
- відсутність дієвої системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища;
- недостатність частки територій для збереження біорізноманіття та ресурсів для забезпечення розвитку природно-заповідного фонду України;
- поширення глобальної зміни клімату і негативних наслідків для ряду секторів економіки і сфери життєдіяльності людини;
- негативний вплив наслідків Чорнобильської катастрофи та тимчасової окупації території України на стан навколишнього природного середовища та здоров'я людей;
- недостатня інтеграція природоохоронних і кліматоохоронних аспектів в секторальні і регіональні політики;
- недостатність освітнього та науково-технічного супроводу для вирішення викликів у сфері охорони навколишнього природного середовища щодо зменшення впливу, пом'якшення наслідків та адаптації до зміни клімату.

Крім того, потребують розв'язання такі крос-секторальні проблеми адаптації до зміни клімату:

- низький рівень забіганіан кліматичними загрозами та точкове реагування щодо усунення наслідків і відшкодування збитків без подальшого стратегічного планування підходів до адаптації на середньо- та довгостроковий періоди;
- відсутність системних секторальних та міжсекторальних досліджень з оцінки ризиків, уразливості та прогнозування зміни клімату на національному та регіональному рівні;
- недостатній рівень інтеграції в програмні документи Кабінету Міністрів України та програми економічного і соціального розвитку областей, районів і міст питань адаптації до зміни клімату;
- відсутність належної технічної бази для проведення необхідних вимірювань і спостережень за екологічними, у тому числі гідрометеорологічними, умовами та показниками;
- нескоординованість наукових досліджень та проектів з питань адаптації до зміни клімату, відсутність механізму систематизації, аналізу та верифікації отриманих результатів;
- недостатня обізнаність громадянського суспільства, бізнесу і центральних та місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування щодо проблематики зміни клімату та необхідності впровадження заходів з адаптації до зміни клімату;
- недостатнє урахування питань адаптації до зміни клімату та сталого природокористування під час розвитку процесу децентралізації та розширення прав громад на природні ресурси;
- нестача кваліфікованих кадрів для планування у сфері адаптації до зміни клімату на національному та місцевому рівні;
- відсутність фінансового та економічного механізму запровадження заходів з адаптації до зміни клімату.

Стратегія розроблена для забезпечення виконання таких нормативно-правових актів:

- Закону України «Про національну безпеку України»;
- Закону України «Про ратифікацію Рамкової конвенції ООН про зміну клімату»;
- Закону України «Про приєднання України до Конвенції Організації Об'єднаних Націй про боротьбу з опустелюванням у тих країнах, що потерпають від серйозної посухи та/або опустелювання, особливо в Африці»;
- Закону України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони»;
- Закону України «Про ратифікацію Паризької угоди»;
- Закону України «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року»;
- Закону України «Про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року»;
- Указу Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 вересня 2020 року «Про Стратегію національної безпеки України»;
- Указу Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»;
- Указу Президента України 23 березня 2021 р. № 111 «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 23 березня 2021 року «Про виклики і загрози національній безпеці України в екологічній сфері та першочергові заходи щодо їх нейтралізації»;
- Указу Президента України від 7 червня 2021 р. № 228 «Про деякі заходи щодо збереження та відновлення лісів»;
- постанови Кабінету Міністрів України від 3 березня 2021 р. № 179 «Про затвердження Національного економічного стратегії на період до 2030 року» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 22, ст. 1015);
- постанови Кабінету Міністрів України від 20 жовтня 2019 р. № 880 «Про затвердження Державної програми розвитку регіону українських Карпат на 2020—2022 роки» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 86, ст. 2899);
- постанови Кабінету Міністрів України від 12 травня 2021 р. № 465 «Про затвердження Державної цільової екологічної програми матеріально-технічного переосна-

щення національної гідрометеорологічної служби на 2022—2024 роки» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 40, ст. 2378);

- розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 443 «Про затвердження Національного плану дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 42, ст. 2557);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 22 жовтня 2014 р. № 1024 «Про схвалення Концепції боротьби з деградацією земель та опустелюванням» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 86, ст. 2439);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 березня 2016 р. № 271 «Про затвердження Національного плану дій щодо боротьби з деградацією земель та опустелюванням»;
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 грудня 2016 р. № 932 «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 99, ст. 3236);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 листопада 2017 р. № 820 «Про схвалення Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 94, ст. 2859);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2019 р. № 688 «Про схвалення Стратегії зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 року» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 70, ст. 2473);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 лютого 2019 р. № 117 «Про затвердження Національного плану управління відходами до 2030 року» (Офіційний вісник України, 2019 р., № 22, ст. 783);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 29 січня 2020 р. № 88 «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері забезпечення енергетичної ефективності будівель у частині збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії та затвердження Національного плану збільшення кількості будівель з близьким до нульового рівнем споживання енергії» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 14, ст. 580);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 19 липня 2017 р. № 489 «Про затвердження плану заходів з реалізації Концепції розвитку сільських територій»;
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 грудня 2017 р. № 878 «Про затвердження плану заходів щодо виконання Концепції реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року»;
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 11 липня 2018 р. № 488 «Про затвердження плану заходів щодо реалізації Концепції розвитку та технічної модернізації системи централізованого оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій»;
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2020 р. № 1567 «Про затвердження плану заходів з реалізації Стратегії зрошення та дренажу в Україні на період до 2030 року»;
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 7 квітня 2021 р. № 321 «Про затвердження плану заходів з реалізації Національної транспортної стратегії України на період до 2030 року» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 33, ст. 1948);
- розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 травня 2021 р. № 497 «Деякі питання реалізації у 2021—2023 роках Державної стратегії регіонального розвитку на 2021—2027 роки» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 44, ст. 2713).

II. Аналіз поточного стану справ, тенденції та обґрунтування щодо необхідності розв'язання виявлених проблем

Загрози екологічній безпеці України формуються через значний рівень забруднення атмосферного повітря, водних ресурсів, земельних ресурсів, неадекватної системи державного нагляду (контролю) та недостатньої ефективності моніторингу навколишнього природного середовища.

Реальними та потенційними загрозами, пов'язаними з екологічною безпекою та адаптацією до зміни клімату з урахуванням Стратегії національної безпеки України, є такі.

За даними Доповіді Програми розвитку ООН про стан людського розвитку за 2019 рік, недостатня увага до викликів, спричинених наслідками зміни клімату, сприятиме соціальній нерівності, підриватиме демократію, викликатиме зрушення та нестабільність, що в кінцевому підсумку становитиме загрозу перспективі досягнення Цілей сталого розвитку.

Відповідно до звітів Всесвітньої метеорологічної організації з 1850—1900-х років середня температура на планеті вже піднялася на 1,2° С. Залежно від обсягу глобальних викидів парникових газів протягом наступних років подальше зростання середньої глобальної температури прогнозується в межах 1,5—4,3° С від доіндустріальних рівнів до кінця 21 століття.

Паризькою угодою визначено ціль стримання зростання глобальної середньої температури значно нижче 2° С понад доіндустріальні рівні і докладаючи зусиль з метою обмеження зростання температури до 1,5° С понад доіндустріальні рівні, визнаючи, що це суттєво знизить ризики та наслідки зміни клімату.

Згідно із спеціальною доповіддю Міжурядової групи експертів з питань зміни клімату «Глобальне потепління 1,5 °C» 2018 року реалізація цілі Паризької угоди щодо обмеження зростання температури до 1,5° С є можливою за умови досягнення нетто-нульових викидів парникових газів у світі вже у 2050 році (у період з 2045 по 2055 рік).

Порівняно з 1880 роком станом на 2021 рік середній глобальний рівень моря зріс на 21—24 сантиметри, з яких третина зростання припала на останні 25 років.

Виконання цілей Паризької угоди вимагає від усіх країн одночасно вжиття заходів до скорочення викидів парникових газів та адаптації до вже наявних наслідків глобальної зміни клімату.

Порівняно з поточним періодом очікується, що протягом наступних 20 років (до 2040 року) кліматичні зміни призведуть до підвищення середньої річної температури в Україні у межах 0,8—1,1° С (статистика щодо температурних показників у цій Стратегії наведена відповідно до даних Всесвітньої метеорологічної організації за 2013 рік та дослідження Світового Банку «Оцінка впливу, можливостей та пріоритетів для України у зв'язку зі зміною клімату» 2021 року). У подальшому до кінця століття лише за прогнозом значного зменшення антропогенного впливу на кліматичну систему температурний режим залишатиметься в межах природної мінливості, тобто стабілізується на досягнутих показниках. За інших прогнозів антропогенного впливу середня на кліматичну систему річна температура продовжуватиме зростати і на середню століття її підвищення становитиме 1,5—2° С, а на кінець — 2—4,3° С. Для всіх прогнозів антропогенного впливу на кліматичну систему максимальне підвищення температури в холодний період очікується на півночі та північному сході, а в теплий — на південному сході та півдні.

Річна кількість опадів за всіх прогнозів антропогенного впливу на кліматичну систему та протягом століття незначно зростатиме у середньому на 2—6 відсотків з максимальним значенням 8 відсотків для прогнозу надмірного антропогенного впливу. Але для всіх прогнозів антропогенного впливу на кліматичну систему характерно посилення перерозподілу опадів протягом року в межах ± 20 відсотків із їх збільшенням у холодний період і зменшенням у теплий, особливо у липні і серпні, а для прогнозу надмірного антропогенного впливу на кліматичну систему — і в червні, при цьому максимальне зменшення опадів очікується на південному сході та півдні, а на заході та північному заході навіть улітку опади, скоріше, збільшуватимуться.

Підвищення температури повітря призведе до збільшення кількості тропічних ночей, коли мінімальна температура вночі буде вище за 20° С, з максимальних 15—20° С у поточний період вздовж Чорного та Каспійського морів та у Криму до 30—40° С на кінець століття за прогнозом помірного антропогенного впливу і 70—80° С за прогнозом надмірного антропогенного впливу на кліматичну систему. До кінця 21 століття очікується посилення посушливості і розширення аридної зони півдня на весь центральний регіон за реалізації прогнозу надмірного антропогенного впливу на кліматичну систему.

Земельні ресурси України є значною мірою деградованими, з високим показником розораності порівняно з європейськими країнами, а використаня земель не повною мірою відповідає вимогам раціонального природокористування. Причини виникнення такої ситуації мають комплексний характер та історичні передумови. Особливо слід відзначити порушення екологічно збалансованого співвідношення між сільськогосподарськими угіддями, зменшення території унікальних степових ділянок та інших цінних природних екосистем, надмірну розораність території та порушення природного процесу ґрунтоутворення, використання неадекватних технологій в сільському господарстві, промисловості, енергетиці, транспортній та інших галузях господарства, орієнтацію на досягнення коротко- та середньострокових економічних вигод, що має негативні наслідки для навколишнього природного середовища у довгостроковій перспективі.

Збільшується кількість та масштаби надзвичайних ситуацій природного і техногенного характеру. Надмірний антропогенний вплив і високий рівень техногенного навантаження на територію України обумовлені наявністю комплексу гірничодобувних, хімічних, енергетичних об'єктів, які технологічно застаріли та не мають необхідного обладнання для зменшення скидів забруднюючих речовин у водні об'єкти.

Забруднення атмосферного повітря у 2016 році, за даними Інституту оцінки та вимірювання показників здоров'я (Institute for Health Metrics and Evaluation), призвело в Україні до понад 58 тис. смертей, у тому числі, за даними Держстату (Статистичний щорічник України за 2016 рік), 13 840 осіб померло від хвороб органів дихання. Захворювання, викликані високим рівнем забруднення, спричиняють зменшення продуктивності праці та валового внутрішнього продукту.

Існує ряд регуляторних та інституційних причин, що призводять до проблеми забруднення. Зокрема, система видачі документів дозвільного характеру у сфері охорони навколишнього природного середовища заснована на сьогодні на покомпонентному підході до регулювання впливу на навколишнє природне середовище. Так, законодавством передбачена видача дозволів на викиди забруднюючих речовин в

атмосферне повітря стаціонарними джерелами, спеціальне водокористування, здійснення операцій щодо поводження з відходами. Такий підхід не дає змоги враховувати кумуляційний вплив, що здійснює суб'єкт господарювання на навколишнє природне середовище, частково залишаючи поза увагою питання, пов'язані з охороною ґрунтів та забрудненням підземних вод, ефективним споживанням енергії та сировини.

Недостатній рівень здійснення державного нагляду (контролю) з боку держави за виконанням умов документів дозвільного характеру у сфері охорони навколишнього природного середовища та недієвий механізм забезпечення дотримання виконання вимог законодавства про охорону навколишнього природного середовища не заохочують суб'єктів господарювання до збільшення інвестицій у здійснення природоохоронних заходів.

Загрози системі забезпечення хімічної безпеки та захисту обумовлені наявністю у промисловому комплексі України 655 об'єктів, на яких зберігалось або використовувалося у виробничій діяльності понад 216 тис. тонн небезпечних хімічних речовин. У зону можливого хімічного забруднення повністю або частково потрапляє 294 адміністративно-територіальні одиниці, в яких мешкає близько 7 млн. осіб.

Економічний стан української лісової галузі та екологічний стан українських лісів є незадовільним.

Матеріальна база лісового господарства потребує суттєвого оновлення. У багатьох регіонах України збільшилася частка ослаблених і всихаючих лісів, зокрема, східних ялиників Карпат. Вимагають безвідкладного вирішення питання підвищення адаптаційної здатності лісових екосистем до зміни клімату та антропогенного впливу. Тому ліси потребують посиленого догляду та здійснення заходів у них на засадах екологічно орієнтованого та наближеного до природи лісництва.

В Україні, які в багатьох інших країнах світу, стрімко поширюється масове всихання хвойних лісів, пов'язане із зміною клімату, та зменшується опір до масового заселення шкідливими комахами, зокрема короїдами. Так, станом на 2020 рік загальна площа всиханих становила 395,4 тис. гектарів, з яких основні насадження на площі майже 200 тис. гектарів, що вже перевищує річні показники минулого року.

Близько 0,8 млн. гектарів лісів, у тому числі захисні лісові насадження лінійного типу, не надано у користування, перебувають на землях запasu та у незадовільному стані. Значні площі займають малоцінні та похідні деревостани, які потребують заміни.

Потребує удосконалення система інформаційного забезпечення лісової галузі відповідно до сучасних вимог щодо збалансованого лісоуправління, моніторингу та інвентаризації лісів. Актуальним також є підвищення ефективності та якості лісовпорядних робіт з урахуванням вимог щодо цифрової трансформації, прозорості та публічності лісогосподарської діяльності.

Ситуація із станом водних ресурсів потребує під час вирішення нагальних екологічних проблем локально, за адміністративно-територіальним принципом, урахування особливостей функціонування водних екосистем як цілісної системи в межах всього водозбірного басейну.

Основними складовими компонентами стаціонарного та дифузного забруднення поверхневих та підземних вод є сполуки азоту, фосфору, важких металів, стійких органічних речовин, нафтопродуктів та інших забруднюючих речовин. Незадовільний рівень очищення стічних вод від сполук нітрогену, фосфору та органічних комплексів є головним фактором негативного впливу на водні об'єкти, їх інтенсивної евтрофікації. Також все більшої актуальності набуває небезпечне для природних екосистем і здоров'я людини забруднення вод мікропластиком. Усі наведені фактори призводять до погіршення екологічних, органолептичних та інших характеристик вод, утворення надмірної кількості водоростей, масштабного цвітіння вододій.

Результати Спільних Чорноморських досліджень 2016 року (Національні пілотні моніторингові дослідження і Спільні дослідження відкритого моря в Грузії, Російській Федерації та Україні), проведених в рамках проекту ЄС / ПРООН «Удосконалення екологічного моніторингу Чорного моря — фаза II», свідчать про значне забруднення морських вод України. Кількість морського сміття в Чорному морі майже вдвічі перевищує аналогічну цифру для Середземного моря. 83 відсотки морського сміття в Чорному морі становить пластик: РЕТ-пляшки, упаковка, пластикові пакети. Річки несуть в море від 6 до 50 одиниць сміття на годину. Також у ході дослідження виявлено 124 хімічні сполуки, шкідливі для морської екосистеми і здоров'я людини. Серед них: пестициди, біоциди, фармацевтичні засоби, антипірени та побутові хімічні засоби.

В Україні склалася критична ситуація з утворенням, накопиченням, зберіганням, переробленням, утилізацією та захороненням відходів, яка характеризується подальшим розвитком екологічних загроз. Зокрема, щороку утворюється близько 500 млн. тонн різних відходів (промислових, небезпечних, побутових, відходів виробництва продукції сільського господарства тощо); обсяги накопичення відходів — більш як 13 млрд. тонн.

Високий рівень утворення відходів та низькі показники їх використання як вторинної сировини (лише 6 відсотків) призвели до того, що в Україні щороку накопичуються відходи як у промисловому, так і побутовому секторі, з яких лише незначна частина застосовується як вторинні матеріальні ресурси, решта потрапляють на звалища, що негативно впливає на стан навколишнього природного середовища і здоров'я людей.

Брак державного нагляду (контролю) та необхідної інфраструктури у зазначеній сфері призводить до масового утворення несанкціонованих звалищ і численних порушень Закону України «Про відходи» та інших нормативно-правових актів.

В Україні критично низька частка територій природно-заповідного фонду — 6,8 відсотка площі території. У більшості країн Європи площі, зайняті природоохоронними територіями, становлять у середньому 15 відсотків. Європейський зелений курс ставить за мету досягнення частки збережених природних екосистем до 30 відсотків.

Зберігається негативний вплив наслідків Чорнобильської катастрофи, наявні факти деградації територій природно-заповідного фонду на тимчасово окупованій території України. Ситуація у районі здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях характеризується значним погіршенням якості питної води, порушенням в роботі систем водопостачання, неконтрольованим затопленням шахт, що призводить до небезпечного забруднення підземних вод.

За даними Програми Організації Об'єднаних Націй з навколишнього середовища, через збройну агресію Російської Федерації проти України зруйновані екосистеми на території щонайменше 530 тис. гектарів, у тому числі у 18 природоохоронних територіях загальною площею 80 тис. гектарів. Дані Організації Об'єднаних Націй свідчать, що територія Донецької та Луганської областей перебуває на порозі екологічної катастрофи, причиною якої є забруднення повітря, ґрунту і води унаслідок затоплення вугледобувних підприємств.

Однією із найбільш ймовірних причин надзвичайної ситуації на тимчасово окупованих територіях у Донецькій і Луганській областях є ризик масового некерованого затоплення шахт через припинення енергопостачання водовідливних комплексів. Наслідками підйому підземних вод до поверхні можуть стати затоплення територій, просідання поверхні на забудованих територіях, залізницях, автомагістралях, мостах, забруднення поверхневих і підземних водозборів.

Слід зазначити, що на даний час відсутні об'єктивні вихідні дані для формування плану заходів з оцінки можливих загроз виникнення аварій та надзвичайних ситуацій (техногенного характеру) на об'єктах, які розміщені на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, що унеможливило визначення шляхів і методів їх усунення.

Стратегія визначає такі соціально-економічні сектори, які є вразливими до наслідків зміни клімату:

Біорізноманіття

Найвразливішими до зміни клімату є: екосистеми та біорізноманіття річкових долин, прибережних захисних смуг з різкою зміною гідрорежиму; екосистеми та види, що розташовані на межі ареалу або в екстремальних щодо кліматичних показників умовах, особливо гірські екосистеми Карпат; лісові екосистеми, які внаслідок зміни гідрорежиму втрачають стійкість, пошкоджуються через поширення шкідників та хвороб, буреломи тощо; природоохоронні території через неможливість забезпечення збереження видів флори і фауни та типів природних оселищ, для збереження яких створені такі території.

Додатково слід зазначити загрози втрати генетичного різноманіття, спричинені як зміною клімату, так і людською діяльністю. За даними Звіту Всесвітнього фонду природи «Жива планета» — 2018: Прагнуги більшого», зміна клімату може впливати на життєві цикли та періоди розмноження видів в екосистемах, у тому числі шляхом появи нових інвазійних видів, які можуть призвести до зміни екосистеми загалом.

Основними ризиками для природних систем є погіршення стану біорізноманіття внаслідок повені та посухи.

Водні ресурси

Україна є однією з найменш водозабезпечених країн Європи. Особливо суттєвим є зменшення стоку весняних водопілля, які становлять головну частину річного об'єму стоку річок. Водночас збільшується частота паводків, які спричиняють катастрофічне затоплення значних територій та великі економічні втрати. Загальне зменшення водності річок спричиняє посилення забруднення та відповідне погіршення якості вод. Унаслідок підвищення температури, осушення боліт у минулому продовжується висихання водно-болотних угідь та озер на Поліссі та на Півночі України, що призводить до почастішання пожеж та погіршення якості атмосферного повітря. Через скорочення опадів (у тому числі за межами України) протягом літнього періоду поверхневий стік річок може зменшитись удвічі, тож значно зросте дефіцит вод.

На Півночі України щорічний стік води може зрости на 15—25 відсотків. Зимовий стік збільшуватиметься, а весняний — зменшуватиметься. На Півдні та Південному

ДОКУМЕНТИ

Сході України щорічний стік великих річок може зменшитися на 30—50 відсотків, також існує висока ймовірність зниження середніх і малих річок.

На Півдні та Південному Сході погіршиться якість поверхневих вод, що потребуватиме як додаткових заходів з очищення води, так і можливого транспортування води в ці регіони. За недостатності поверхневих вод необхідно залучення вод з глибоких підземних водоносних горизонтів. За умови недостатнього підживлення суміжних водойм від р. Дніпро можливе запровадження заходів з обмеження водопостачання.

Українське узбережжя Чорного моря є найбільш уразливим до ризику дефіциту води, оскільки воно використовує поверхневі води і є найбільш відвідуваним туристами. Застаріла інфраструктура систем водопостачання та водовідведення в цьому регіоні також впливає на збільшення загроз.

Енергетика

Очікувані наслідки зміни клімату створюють загрози для надійного енергозабезпечення всіх типів споживачів.

За даними Міжнародного агентства з атомної енергії (IAEA), енергетична інфраструктура вразлива до ряду кліматичних загроз. Сезонне зменшення або збільшення попиту на енергоресурси на рівні споживачів унаслідок зміни клімату негативно впливатиме на балансування Об'єднаної енергетичної системи України. Можна виділити такі загрози для енергетичного сектору:

- на рівні видобування та постачання природного газу — порушення в роботі газорозподільної інфраструктури через повені;
- на рівні виробництва та постачання електричної енергії;
- підвищення вимог до маневрових потужностей в Об'єднаній енергетичній системі України;
- зменшення виробництва електричної енергії на атомних та теплових електростанціях через потенційні обмеження постачання водних ресурсів для охолодження;
- невизначеність умов і обсягів виробництва електричної енергії, потенційне зменшення рівня виробництва та маневрових можливостей гідроелектростанцій через посухи, зростання втрат води на випаровування;
- поглиблення нерівномірності добових графіків електричного навантаження та зростання загальної потреби в електричній енергії у літній період унаслідок розвитку систем кондиціонування повітря та охолодження;
- зниження ефективності передачі електричної енергії через підвищення температури повітря;
- підвищення аварійності в електричних мережах (пошкоджень, відключень) унаслідок погодних умов;
- на рівні виробництва та розподілу тепла — невизначеність щодо зміни попиту на теплову енергію.

Громадське здоров'я

Зміна клімату, підвищення температури повітря, різкі коливання атмосферного тиску, забруднення джерел водопостачання, атмосферного повітря та ґрунтів зумовлюють виникнення неінфекційних хвороб, поширення інфекційних хвороб та загострення хронічних захворювань.

Одним з наслідків негативного впливу зміни клімату на населення є формування в різних клімато-географічних регіонах країни сприятливих екологічних умов для розвитку переносників збудників трансмісивних хвороб і, як результат, збільшення кількості інфекційних захворювань.

Підвищення температури навколишнього середовища і тривала спека впливають на процес виробництва, постачання продовольчих товарів та погіршення якості води питної, що може стати причиною виникнення випадків харчових токсикоінфекцій.

Довготривале підвищення температури призводить до збільшення кількості токсичних водоростей у водних об'єктах, зокрема тих, що використовуються для господарсько-побутових та питних потреб. Це безпосередньо впливає на якість води питної, яка постачається населенню.

В Україні, як і в багатьох розвинутих країнах, за останні роки збільшилося токсичне навантаження на цивільне населення. Епідеміологічні показники гострих отруєнь за останнє десятиліття становлять 20—40 випадків на 10 тис. населення з тенденцією до зростання.

Також очікується збільшення ймовірності виникнення та поширеності алергічних захворювань внаслідок змін періоду вегетації рослин-алергенів та збільшення концентрації пилку в повітрі.

Екстремальні погодні явища і стихійні лиха можуть вплинути на збільшення кількості травматизації населення та смертєй внаслідок отриманих фізичних травм, а також зростання кількості випадків та тривалості тимчасової втрати працездатності. Зокрема, за даними ДСНС, завдяки метеорологічним надзвичайним ситуаціям у 2019 році загинуло сім осіб, постраждало 13. У 2020 році такі цифри становили 25 та 143 особи відповідно.

Лісове господарство

Очікувані впливи зміни клімату на ліси України різноспрямовані, залежать від кліматичної зони, місцезростання і типу лісу та містять: зміну гідрологічного режиму та зсув меж кліматичних зон, що впливає на ареал лісоутворюючих порід; зменшення стійкості та життєздатності лісових екосистем; зростання частоти та посилення проявів негативних природних явищ (масові спалахи хвороб та розмноження шкідників, лісові пожежі тощо); погіршення якості надання екосистемних послуг; зміни продуктивності лісостанів та недревинних лісових продуктів.

Прибережні території

У зв'язку з очікуваним підвищенням рівня моря, зміною температури водойм, забрудненням вод, зростанням кількості та інтенсивності штормів та паводків необхідна адаптація прибережних територій, особливо тих, на яких розташовані міста. Через підняття рівня Чорного моря до кінця століття прогнозується затоплення близько 650 тис. гектарів суходолу, а враховуючи нагоми (штормові приливи), — до 1 млн. гектарів; 590 населених пунктів в Україні можуть зазнати повного або часткового затоплення; суттєвих негативних змін зазнають деякі об'єкти природно-заповідного фонду (в тому числі Чорноморський та Дунайський біосферні заповідники, національні природні парки: «Нижньодніпровський», «Джарилгацький», «Білобережжя Святослава», «Меотида», «Приазовський», «Азово-Сиваський», «Тузловські лимани» тощо). Підвищення рівня моря може поглибити наявні екологічні проблеми внаслідок підтоплення промислових підприємств, звалищ відходів, кладовищ, земель сільськогосподарського призначення та інших об'єктів.

Рибне господарство

На рибне господарство впливають ряд факторів, пов'язаних із зміною клімату, зокрема підвищення температури води у водних об'єктах, зміна обсягів опадів та водного стоку, висихання невеликих водних об'єктів, поширення паразитів та, як наслідок, — зміна видового складу риби та інших водних біоресурсів. Через підвищення температури поверхневих вод зменшаться не тільки видовий склад водних біоресурсів, а і інших гідробіонтів. Підвищення температури спричиняє загрозу зниження холодолюбних видів. Слід очікувати не тільки на зменшення популяції водних біоресурсів у водних об'єктах, а також на появу нетипових теплолюбних видів.

Сільське господарство та ґрунти

Сільське господарство є вразливим до впливів зміни клімату через виникнення екстремальних погодних явищ. Позитивними наслідками впливу зміни клімату в сільському господарстві України є подовження тривалості вегетаційного періоду (за даними Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (ФАО), тривалиший вегетаційний період дасть змогу поліпшити розподіл окремих видів та покращити можливості для вирощування нових, більш теплолюбних видів або вторинних культур), зміцнення природних кліматичних зон на північ, що дає можливість вирощувати більш теплолюбні культури, та потенційне підвищення врожайності зернових за рахунок збільшення концентрації вуглекислого газу в атмосфері. Особливо чутливими до збільшення вмісту вуглекислого газу в атмосфері є пшениця, ячмінь, соя, рис.

Серед основних загроз агросектору такі: скорочення міжфазних періодів від цвітіння до дозрівання, що негативно впливатиме на врожайність; поширення шкідників, хвороб та бур'янів, що призводить до втрат врожаю та збільшення використання пестицидів і ветеринарних препаратів.

Потребують нагального розв'язання проблеми деградації земель та опустелювання, відновлення антропогенно змінених екосистем, удосконалення структури сільськогосподарських угідь та напрямів господарської діяльності з метою формування збалансованого співвідношення між сільськогосподарськими угіддями та забезпечення екологічної безпеки і рівноваги територій.

Негативними наслідками впливу зміни клімату в Україні, зокрема підвищення частоти та інтенсивності екстремальних погодних явищ, можна вважати зниження родючості ґрунтів, зменшення продуктивності сільськогосподарських культур, необхідність виведення та впровадження нових сортів, більш стійких до посух та високих температур, розширення зрошення. Потребують нагального розв'язання проблеми вітрової та водної ерозії, опустелювання, засолення ґрунтів. Зростає частота посух, наслідками яких є непоповнення або недостатнє поповнення підземних вод, що може посилити вітрову ерозію ґрунтів. Підвищення температури повітря разом із зміною характеру опадів призводить до зниження коефіцієнта зволоженості. Погіршується вологозабезпеченість ґрунтів і рослин, знижується кількість органічного вуглецю і відповідно гумусу в ґрунтах. Від температури значно залежить мікробіота ґрунту та вміст у ньому органічної речовини. Підвищується кількість шкідників та чужорідних видів, активізується їх розмноження протягом року. Через зміну характеру опадів ґрунти не здатні поглинати воду в повному обсязі, волога в ґрунтах не затримується, змивається родючий шар ґрунту.

На Півдні та Південному Сході збільшується повторюваність як весняно-літніх, так і літньо-осінніх посух, тож загострюється потреба у відновленні та розширенні зрошення.

Унаслідок впливу зміни клімату, за даними Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (ФАО), тваринництво в Україні скорочуватиметься через зменшення

продуктивності багатьох порід худоби, поширення хвороб, зменшення площ земель, придатних для випасу худоби, та нестачу води для задоволення потреби у напуванні.

Територіальні громади

В Україні близько 70 відсотків населення проживає в містах. Мешканці міст перебувають у зоні ризиків, пов'язаних із впливом зміни клімату, про що свідчать дані дослідження «Оцінка вразливості до змін клімату: Україна», проведеного у 2014 році експертами Кліматичного форуму Східного партнерства та Робочої групи громадських організацій із зміни клімату. Найбільш значимими серед них є: тепловий удар і пов'язаний з ним ефект локального перегріву; збільшення попиту на охолодження приміщень протягом теплої пори року; уразливість, пов'язана з погіршенням якості та зменшенням кількості питної води; підвищені ризики підтоплення, непристосованість каналізаційних систем міст до зростання кількості опадів. Вразливість різних груп населення в містах до зміни клімату підсилюється недостатністю зелених насаджень в Україні, а також стрімким зростанням забудови та збільшенням площі поверхонь, що поглинають тепло. Населення міст і селищ вразливі до дефіциту води та зменшення опадів, пересихання річок, зниження рівня ґрунтових вод, почастішання екстремальних погодних явищ.

Транспорт та інфраструктура

Через збільшення кількості днів з дуже високою температурою та стихійних гідрометеорологічних явищ транспортна інфраструктура зазнаватиме руйнувань та деформується. На автошляхах спостерігатимуться деформація асфальтового покриття, мостів, утворення небажаних колій, зростання потреби у додаткових ремонтних роботах (за даними дослідження Міжнародного Транспортного Форуму (ITF) «Адаптація транспортної системи до змін клімату та екстремальних погодних явищ: наслідки для власників інфраструктури та операторів транспортних мереж» 2016 року). У транспортному секторі будуть необхідні більші витрати енергії для охолодження (кондиціонування) транспортних засобів.

Короткочасне випадання значних обсягів опадів супроводжується запізненням рейсів та відміною регулярних перевезень, пошкодженням мостів, автомобільних шляхів. Особливою проблемою становить непристосованість каналізаційної системи та тунелів до випадання значних обсягів опадів.

Унаслідок сильних вітрів та штормів слід очікувати на ускладнення роботи морського та водного транспорту, пошкодження огорожувальних конструкцій, дорожнього полотна, мостів та елементів дорожньої інфраструктури, що призводитиме до підвищення кількості аварій.

Несприятливі погодні умови можуть спричинити руйнування будівель. Істотне підвищення температури призводить до посилення випаровування хімічних речовин, особливо на промислових та господарських об'єктах, а також негативно впливає на характер розсіювання шкідливих речовин в атмосфері від джерел викидів, спричиняючи підвищення концентрації забруднюючих речовин.

Туризм

Клімат є важливим туристичним чинником. Популярність багатьох туристичних місць залежить від кількості сонячних чи сніжних днів. Негативний вплив можна очікувати через зменшення тривалості залягання стійкого снігового покриву Карпат. Курорти, розташовані на узбережжях морів, можуть зазнавати підтоплень чи бути взагалі затоплені внаслідок підвищення рівня моря. Також спостерігатиметься погіршення якості пляжів через водну ерозію, розповсюдження збудників хвороб, поширення комах та інших організмів.

Основні загрози для сфери туризму, пов'язані із зміною клімату та екстремальними погодними явищами, можна узагальнити так: зменшення кількості туристів через екстремальну спеку; скорочення зимового сезону для гірськолижних курортів через зниження інтенсивності та тривалості стійкого снігового покриву, а також підвищення ризику сходження лавин; зменшення середнього строку перебування туристів через погіршення доступу до туристичних маршрутів, нестачу води, погіршення умов перебування, спричинені виникненням екстремальних погодних явищ (ризик затоплення ряду територій природно-заповідного фонду та втрати їх рекреаційної цінності).

III. Стратегічні цілі

Стратегія розроблена з метою підвищення рівня екологічної безпеки, зменшення впливів та наслідків зміни клімату в Україні.

- Стратегічними цілями є: зменшення рівня промислового забруднення; створення ефективної системи хімічної безпеки; забезпечення раціонального використання природних ресурсів; досягнення «доброго» екологічного стану вод; забезпечення сталого лісоуправління та підвищення здатності лісових екосистем адаптуватися до зміни клімату; створення правових та економічних підстав для запровадження ієрархії поводження з відходами; підвищення ефективності державної системи оцінки впливу на довкілля та державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища;
- збереження біорізноманіття та забезпечення розвитку природно-заповідного фонду в Україні;
- посилення адаптаційної спроможності та стійкості соціальних, економічних та екологічних систем до зміни клімату;
- стабілізація екологічної рівноваги на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя після відновлення територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаного державного кордону;
- включення заходів з екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату в національні, регіональні стратегії, плани управління річковими басейнами;
- підвищення обізнаності представників центральних і місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які уповноважені на прийняття рішень у сфері навколишнього природного середовища, з питань пом'якшення та адаптації до зміни клімату.

IV. Завдання, спрямовані на досягнення поставлених цілей, етапи їх виконання, очікувані результати

- Основними завданнями Стратегії є: запровадження системи дозвільних процедур для промисловості відповідно до європейських стандартів (інтегрованого дозволу); забезпечення збору детальних і верифікованих даних про викиди парникових газів на рівні установок;
- сприяння досягненню «доброго» екологічного стану Чорного та Азовського морів, районів річкових басейнів;
- реформування системи екологічних фінансів з метою стимулювання скорочення забруднення навколишнього природного середовища;
- будівництво нових, реконструкція та модернізація очисних споруд;
- проведення національної інвентаризації лісів;
- посилення стійкості лісових екосистем до шкідників та нових кліматичних умов, впровадження заходів запобігання та швидкого реагування на пожежі;
- зменшення суцільно лісоосичних систем рубок в Карпатському регіоні;
- запровадження реалізації деревини виключно на аукціонних торгах;
- посилення хімічної безпеки;
- реформування системи управління відходами, створення інформаційної системи управління відходами та запровадження принципу розширеної відповідальності виробника;
- введення обмеження використання одноразового пластику;
- зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему;
- розбудова системи моніторингу та управління якістю атмосферного повітря в зонах та агломераціях;
- забезпечення цифровізації адміністративних послуг та інформації про стан навколишнього природного середовища;
- реформування системи державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища;
- забезпечення розвитку органічного сільського господарства, застосування практик ощадливого обробітку земель із збереженням та підвищенням органічної речовини ґрунту;
- спрошення процедури винесення в натуру меж природно-заповідних територій;
- забезпечення збору інформації стосовно екологічних ризиків та збитків на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя;
- залучення міжнародних організацій (експертів) для здійснення моніторингу (постійного спостереження) за станом потенційно небезпечних об'єктів, розміщених на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя;
- проведення секторальних досліджень з оцінки ризиків, уразливості та прогнозування зміни клімату у сферах управління водними ресурсами, збереження біорізноманіття, лісового фонду, енергетики, громадського здоров'я, сільського господарства та ґрунтів, транспорту та інфраструктури, туризму;
- формування планів дій з адаптації до зміни клімату у сферах управління водними ресурсами (в рамках плану управління річковим басейном), збереження біорізноманіття, лісового фонду, енергетики, громадського здоров'я, сільського господарства та ґрунтів, транспорту та інфраструктури, туризму;
- забезпечення врахування поточних і прогнозованих наслідків зміни клімату в стратегічному плануванні на національному, обласному та місцевому рівні, а також під час будівництва об'єктів інфраструктури;

перегляд державних будівельних норм з урахуванням поточних та прогнозованих наслідків зміни клімату;

проведення аналізу впливу зміни клімату на об'єкти культурної спадщини та туристичні об'єкти, планування та реалізація відповідних заходів для збереження цих об'єктів;

технічне оновлення і забезпечення розвитку систем гідрометеорологічного спостереження та прогнозування;

підвищення рівня обізнаності населення щодо екологічних проблем та наслідків зміни клімату;

підвищення освітнього рівня та науково-методичного супроводу прийняття управлінських рішень щодо екологічних проблем та здійснення заходів з адаптації до зміни клімату;

проведення фінансової оцінки здійснення заходів з адаптації до зміни клімату.

Етапи реалізації Стратегії

Досягнення цілей державної політики щодо екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату здійснюватиметься двома етапами:

до 2025 року передбачається стабілізація екологічної ситуації шляхом імплементації європейських екологічних норм і стандартів у сфері промислового забруднення, поводження з відходами, якості атмосферного повітря, управління лісами, управління водними ресурсами, біорізноманіття та хімічної безпеки, здійснення оцінок ризиків та вразливості суспільно-економічних секторів та природних компонентів до наслідків зміни клімату та формування пріоритетних заходів із адаптації, впровадження фінансово-економічного механізму стимулювання екологічно та кліматично орієнтованих структурних перетворень в економіці, поширення екологічних та кліматичних знань, а також підвищення екологічної свідомості суспільства та готовності до реагування на стихійне лихо, спричинене наслідками глобальної зміни клімату;

до 2030 року передбачається досягнення істотних зрушень щодо підвищення рівня екологічної безпеки та адаптації до наслідків зміни клімату шляхом підвищення готовності країни запобігати та реагувати на кліматичні загрози, досягнення збалансованості між соціально-економічними потребами та завданнями у сфері екологічної безпеки та зміни клімату, інтеграції кліматичних питань до процесів формування секторальних політик, стратегій соціально-економічного розвитку, забезпечення здійснення безперервного та оперативного екологічного та кліматичного моніторингу, забезпечення розвитку ефективного партнерства між державою, суб'єктами господарювання, громадськістю та науковим сектором щодо охорони навколишнього природного середовища та низьковуглецевого розвитку, який стане додатковим стимулом соціально-економічного розвитку України.

Реалізація Стратегії здійснюватиметься шляхом виконання заходів, визначених: операційними планами реалізації Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року, які схвалюватимуться розпорядженнями Кабінету Міністрів України на трирічний період;

Національним планом дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2025 року, затвердженом розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 квітня 2021 р. № 443, та Національним планом дій з охорони навколишнього природного середовища на період до 2030 року.

Очікувані результати

Очікується, що реалізація положень Стратегії підвищить рівень екологічної безпеки та адаптації до наслідків зміни клімату в Україні.

Підвищення рівня екологічної безпеки та покращення стану навколишнього природного середовища буде досягнуто шляхом зменшення викидів та скидів забруднюючих речовин. До 2030 року в Україні повинні зменшитися викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря від стаціонарних джерел на 22,5 відсотка обсягу викидів, що були у 2015 році. Передбачається, що скиди забруднених стічних вод у водні об'єкти у 2030 році зменшаться до 5 відсотків загального обсягу скидів порівняно з 15,7 відсотка у 2015 році.

Очікується, що в результаті реалізації Стратегії до 2030 року зменшаться рівень неінфекційних захворювань, що сприятиме зниженню рівня смертності внаслідок хвороб, зумовлених негативним впливом факторів навколишнього природного середовища.

Передбачається, що утворення відходів буде суттєво зменшено завдяки безпеченню роздільного збирання, утилізації та їх видалення, а також дотримання вимог екологічної безпеки під час поводження з ними.

Для забезпечення сталого ведення лісового господарства усі постійні лісокористувачі та власники лісів повинні використовувати в своїй діяльності систему електронного обліку деревини. При цьому публічний доступ до інформації про ведення лісового господарства буде забезпечено у форматі відкритих даних, а також планування та погодження рубок з використанням єдиної державної інформаційної системи («Лісовий Портал»). Очікується, що до 2030 року лісистість країни збільшиться до 18 відсотків шляхом використання земель державної та комунальної власності самосійних лісів, сприяння відновленню лісомуг та механізму стимулювання заліснення деградованих малопродуктивних земель.

Панується, що до 2030 року в Україні буде забезпечений перехід до лісництва, що наближене до природного, запроваджено природоошадні технології лісозаготівлі, підвищення стійкості лісів до зміни клімату, зменшено викиди лісових пожеж.

Передбачається, що у сфері водного господарства створюватимуться умови для стимулювання запровадження суб'єктами господарювання автоматизованого обліку забору та використання вод, державного нагляду (контролю) за якістю і кількістю скинутих у водні об'єкти зворотних вод і забруднюючих речовин та за якістю води водних об'єктів.

Реалізація положень Стратегії забезпечить раціональне використання морських природних ресурсів та відтворення навколишнього природного середовища Азовського та Чорного морів, а також сприятиме досягненню «доброго» екологічного стану Чорного та Азовського морів.

Завдяки впровадженню інтегрованих документів дозвільного характеру у сфері охорони навколишнього природного середовища, забезпеченню доступу громадськості до достовірних та точних даних об'єктного моніторингу промислового забруднення та звітності оператора промислової установки, забезпеченню своєчасного отримання органами державної влади достовірної моніторингової інформації для прийняття виважених та оперативних управлінських рішень у сфері охорони навколишнього природного середовища, а також впровадження найкращих доступних технологій та методів управління, виведення з експлуатації технологічно застарілого устаткування, суттєво підвищиться рівень екологічної безпеки в Україні, а також зменшаться промислові навантаження на навколишнє природне середовище.

Реалізація Стратегії сприятиме адаптації суспільства та національної економіки до наслідків глобальної зміни клімату, зокрема шляхом зниження ризиків і масштабів стихійних лих, що виникають внаслідок впливу зміни клімату, використання кліматичної інформації у секторах економіки, отриманої за допомогою сучасної системи збирання ключових кліматичних даних, координації наукових досліджень у сфері зміни клімату, а також збільшення обсягів інвестицій у проекти декарбонізації, адаптації до зміни клімату шляхом вироблення дієвого державного механізму підтримки та залучення коштів міжнародних фінансових організацій.

Крім того, реалізація Стратегії сприятиме досягненню нейтрального рівня деградації земель, зменшеною втрат біорізноманіття, забезпеченню збереження біо- та ландшафтного різноманіття, формуванню цілісної та репрезентативної мережі природоохоронних територій, збільшенню площі природно-заповідного фонду держави.

Також після відновлення територіальної цілісності України в межах її міжнародно визнаного державного кордону буде забезпечено підвищення рівня екологічної безпеки на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя.

Фінансування реалізації Стратегії здійснюється за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законом.

V. Порядок проведення моніторингу, оцінки результатів реалізації Стратегії та звітування

Органами, що забезпечують реалізацію цієї Стратегії, є центральні та місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування.

Організаційне забезпечення та моніторинг реалізації Стратегії, а також координація діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади здійснюється Міндовкіллям.

Міністерства, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади подають щокварталу до 5 числа наступного місяця Міндовкіллям інформацію про стан виконання відповідного операційного плану реалізації Стратегії.

Міндовкілля аналізує та узагальнює подану міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади інформацію про стан виконання відповідного операційного плану та за результатами готує щорічний звіт про стан реалізації Стратегії, який подає щороку до 1 березня, починаючи з 2023 року, Кабінетові Міністрів України та оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті.

До підготування щорічного звіту про стан реалізації Стратегії можуть бути залучені, зокрема, експерти, організації громадянського суспільства, наукові установи.

Оцінка досягнення цілей Стратегії проводиться Міндовкіллям за результатами виконання першого та другого етапів у 2026 та 2031 роках під час підготовки щорічних звітів про стан реалізації Стратегії у відповідних роках. За результатами оцінки формуються пропозиції з подальшої реалізації державної політики щодо екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату.

З операційним планом заходів з реалізації Стратегії екологічної безпеки та адаптації до зміни клімату на період до 2030 року, схваленим розпорядженням уряду, можна ознайомитися на сайті «УК».

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 21 жовтня 2021 р. № 1362-р
Київ

Про схвалення Концепції
Державної цільової правоохоронної
програми облаштування державного
кордону щодо будівництва
інженерно-технічних і фортифікаційних
споруд, огорож, прикордонних знаків,
прикордонних просік, комунікацій Державної
прикордонної служби на період до 2024 року

1. Схвалити Концепцію Державної цільової правоохоронної програми облаштування державного кордону щодо будівництва інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій Державної прикордонної служби на період до 2024 року, що додається.

Визначити Адміністрацію Державної прикордонної служби державним замовником Програми.

2. Міністерству внутрішніх справ разом з іншими заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробити та подати Кабінетові Міністрів України в установленому порядку в чотиримісячний строк проект Державної цільової правоохоронної програми облаштування державного кордону щодо будівництва інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій Державної прикордонної служби на період до 2024 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 21 жовтня 2021 р. № 1362-р

КОНЦЕПЦІЯ

Державної цільової правоохоронної програми облаштування державного кордону щодо будівництва інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій Державної прикордонної служби на період до 2024 року

Визначення проблеми, на розв'язання якої спрямована Програма

Збройна агресія Російської Федерації, яка почалася з тимчасової окупації невід'ємної частини України — Автономної Республіки Крим та м. Севастополя і продовжується на сході України, інші загрози територіальній цілісності України спричинили необхідність забезпечення та удосконалення системи захисту державного кордону.

Крім того, незавершеність договірно-правового оформлення і недостатнє облаштування державного кордону, озброєні чи незброєні провокації, міжнародний тероризм, транскордонна організована злочинність, незаконна міграція та торгівля людьми, контрабанда діяльності та наркотрафік залишаються потенційними загрозами національним інтересам і національній безпеці.

Також виникають питання щодо розмежування виключних (морських) економічних зон з Російською Федерацією та Румунією, до кінця не врегульовано придністровський конфлікт. До того ж активність транскордонних (транснаціональних) злочинних угруповань перетворює територію України на коридор для різної контрабанди між Європою та Східним світом.

Основними проблемами, які не дають змоги повною мірою реагувати на потенційні загрози національній безпеці на державному кордоні та на розв'язання яких спрямована Програма, є:

збройна агресія Російської Федерації проти України та окупація нею частини території України;

спроби перетинання адміністративної межі з тимчасово окупованою територією Автономної Республіки Крим, лінії зіткнення особами, причетними до терористичних, екстремистських і радикальних угруповань та незаконного переміщення зброї, боєприпасів, вибухових речовин та наркотичних засобів;

транскордонна злочинність на кордоні з європейськими країнами, що пов'язана з нелегальною міграцією, торгівлею людьми, контрабандою зброї, боєприпасів, інших засобів терору та наркотичних речовин;

причетність до протиправної діяльності жителів прикордонних районів України;

незавершений процес демаркації українсько-білоруської та українсько-російської ділянок державного кордону;

загроза втрати українських територій через ерозію берегової лінії на транскордонних ділянках річок внаслідок повеней та паводків, меандрування русел річок та руйнування берегів.

З досвіду інших держав встановлено, що облаштування державного кордону здійснюється відповідно до існуючих ризиків та загроз, які притаманні тій чи іншій ділянці.

Як приклад, Прикордонна поліція Угорщини здійснює охорону кордону протяжністю 2215,2 кілометра, з них Шенгенська зона 1111,5 кілометра (Словенія — 102, Австрія — 355, Словаччина — 654,5 кілометра) та інші ділянки 1103,7 кілометра (Україна — 136,7, Румунія — 447,8, Сербія — 174,4, Хорватія — 344,8 кілометра).

В інженерно-технічному відношенні обладнано 174,4 кілометра угорсько-сербського кордону та близько 100 кілометрів угорсько-хорватського кордону.

У 2015 році на кордоні із Сербією було споруджено лінію інженерно-технічних споруд, обладнану приладами відеоспостереження та сигналізації. Слід зазначити, що основним чинником, який спонукав Уряд Угорщини вжити вичерпних заходів до інженерно-технічного облаштування угорсько-сербського кордону, була міграційна криза 2015 року (в цей період до Угорщини потрапило більше 2 млн. мігрантів, щоденно кордон переходило близько 10 тис. осіб).

У рік міграційної кризи Уряд Угорщини мобілізував потужності вітчизняних підприємств та організації різної форми власності, залучив можливості інженерних підрозділів Збройних Сил Угорщини та в найкоротший строк (один рік) побудував інженерні загородження із сучасними засобами спостереження на угорсько-сербському кордоні протяжністю 174 кілометри, витративши при цьому 1 млрд. євро.

Для будівництва інженерно-технічних споруд Урядом було вирішене питання щодо відведення земельної ділянки (смуги) вздовж державного кордону завширшки 60 метрів. При цьому землі, які перебували у власності фізичних та юридичних осіб, Урядом Угорщини було взято в оренду.

Будівництво інженерно-технічних споруд на угорсько-сербському кордоні значно зменшило потік незаконних мігрантів на даному напрямку — майже у 6 разів (2017 рік — 19 490 осіб, 2018 рік — 3337 осіб). При цьому після введення їх в дію вдалося суттєво зменшити кількість прикордонників для охорони цієї ділянки. Так, на ділянці підрозділу охорони кордону «Роске» до будівництва інженерних споруд в одну зміну залучалося 200 прикордонників, після будівництва — 39 (зменшення в 5 разів), проте ефективність охорони кордону значно підвищилась.

Комплекс інженерно-технічних споруд на угорсько-сербському кордоні містить у собі:

основний паркан заввишки 4 метри, по верху посилений спіраллю типу «Єгоза»;

рокадну дорогу з покращеним покриттям; тиловий паркан заввишки 4 метри; лінію електропередачі.

Слід зазначити, що угорські інженери для облаштування паркану на початковому етапі використали сітку-рабицю на металевих стовпах. Разом з тим у процесі експлуатації виявилось, що нелегальні мігранти легко її перерізують за допомогою простих пристроїв для різки металу (ножиці). Це призвело до необхідності додаткового облаштування тилового паркану секціями паркану з 8-міліметровою арматурою.

Крім того, основний паркан обладнано камерами відеоспостереження з інфрачервоним підсвічуванням, гучномовцями, пошуковими ліхтар-прожекторами, чутливим кабелем, електрошоквою системою (напругою 900 В). Така секція технічних засобів встановлена через кожні 500 метрів. Камери спроможні в нічний час доби розрізняти об'єкт на відстані до 500 метрів.

Вздовж кордону встановлено металеві вежі заввишки 33 метри, які обладнані мультисенсорними системами (відеокамера та тепловізор на одній платформі), радіус дії яких 5—10 кілометрів.

Усього на угорсько-сербському кордоні встановлено 295 інфрачервоних камер спостереження та 89 мультисенсорних систем.

Слід зазначити, що з метою облаштування українсько-російського державного кордону та території, прилеглих до районів проведення антитерористичної операції і Автономної Республіки Крим, Урядом було прийнято відповідний план заходів (далі — план заходів) (розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 травня 2015 р. № 439 «Про затвердження плану заходів щодо інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону в межах Чернігівської, Сумської, Харківської та Луганської областей, українсько-молдовського

державного кордону, територій, прилеглих до адміністративної межі з тимчасово окупованою територією Автономної Республіки Крим» — із змінами, внесеними розпорядженнями Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2018 р. № 596 та від 19 травня 2021 р. № 471 (Офіційний вісник України, 2021 р., № 42, ст. 2563).

Зазначеним планом заходів передбачено впровадження в практику моделі комплексної охорони і захисту державного кордону та створення інтегрованої системи контролю за ділянками державного кордону, яка базується на «інтелектуальних» технічних засобах.

У рамках виконання плану заходів з інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону в межах Харківської, Луганської та Чернігівської областей облаштовано: 403,8 кілометра протитранспортного рову, побудовано 326,1 кілометра рокадної дороги, 142 переходи доріг через яри, 98,4 кілометра металевого паркану, 59,5 кілометра загородження із спіралі «Єгоза».

У тому числі за регіонами:

- в межах Чернігівської області — 86,3 кілометра ровів, 1,9 кілометра паркану; в межах Харківської області — 189,9 кілометра ровів, 225,8 кілометра рокадної дороги, 83,8 кілометра металевого паркану, 17,9 кілометра загородження із спіралі «Єгоза», 117 переходів дороги через яри (не в повному конструктиві);
- в межах Луганської області — 127,6 кілометра ровів, 100,3 кілометра рокадної дороги, 25 переходів дороги через яри (не в повному конструктиві), 41,6 кілометра загородження із спіралі «Єгоза»;
- в межах Херсонської області — 1,9 кілометра паркану;
- в межах Запорізької області — 1,2 кілометра паркану.

Крім того, на ділянках кордону в межах Харківської області побудовано три опорних пункти на 120 осіб, два опорних пункти на 60 осіб, дев'ять вогневих позицій на 10 осіб, дев'ять комплексів системи відеоконтролю та сигналізації. На ділянці Луганської області розгорнуто та облаштовано один комплекс системи відеоконтролю та сигналізації.

У зв'язку із закінченням у 2021 році строків виконання плану заходів продовження робіт з інженерно-технічного облаштування державного кордону, в тому числі на ділянках українсько-російського та українсько-молдовського кордонів, передбачається Програмою.

Аналіз причин виникнення проблеми та обґрунтування необхідності її розв'язання

Актуальність розроблення Програми зумовлена необхідністю здійснення ряду взаємозв'язаних заходів, спрямованих на облаштування державного кордону, підвищення спроможності уповноважених органів державної влади протидіяти існуючим і потенційним загрозам, недопущення втрат територій України внаслідок шкідливої дії вод транскордонних річок.

Збройна агресія, міжнародний тероризм, активізація нелегального обігу зброї та засобів терору через державний кордон, наркотрафік, нелегальна міграція зумовлюють необхідність удосконалення системи захисту державного кордону.

Географічне розташування України робить її привабливою для транзитного переміщення незаконних мігрантів та наркотиків по одному з п'яти основних маршрутів нелегальної міграції — Центральноєвропейському, який пролягає через Російську Федерацію, Україну, Польщу, Словаччину до держав Західної Європи. У зв'язку з цим регулярно здійснюється спроби перетинання державного кордону мігрантами, а також незаконного переміщення товарів.

Дія	Показник	2016 рік	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік
Затримано	нелегальні мігранти, осіб	1035	900	1434	1525	1047
Вилучено	зброя, одиниць	80	115	82	55	105
	боєприпаси, штук	52 500	9842	17 639	3803	23 853
	наркотичні речовини, кілограмів	84	348	153	2412	165
	вибухові речовини, кілограмів	14	12	1	4	20
	психотропні лікарські засоби, грамів	3623	355 135	1079	403	14 964

Також потребує вирішення питання здійснення заходів щодо стабілізації берегової лінії та русел, захист від розмиву та переформатування берегів транскордонних річок.

Мета Програми

Метою Програми є запровадження єдиного державного підходу до інженерно-технічного облаштування державного кордону.

Зазначена мета передбачає виконання таких завдань:

- удосконалення інженерно-технічного облаштування державного кордону;
- завершення договірно-правового оформлення українсько-білоруського державного кордону;
- завершення робіт з інженерно-технічного облаштування українсько-російського державного кордону;
- стабілізація берегової лінії та русел, захист від розмиву та переформатування берегів транскордонних річок.

Визначення оптимального варіанта розв'язання проблеми на основі порівняльного аналізу можливих варіантів

Для розв'язання проблеми існує два варіанти.

Перший — продовження здійснення заходів удосконалення інженерно-технічного облаштування державного кордону силами та засобами органів та підрозділів Державної прикордонної служби відповідно до щорічних відомчих планів інженерного облаштування державного кордону.

Недоліками зазначеного варіанта є:

- завдання і заходи з облаштування державного кордону виконуються виключно органами та підрозділами Державної прикордонної служби без залучення (участі) місцевих органів виконавчої влади, що є недостатнім для ефективної протидії всім сучасним викликам та загрозам на державному кордоні;
- відведення земель для інженерно-технічного облаштування державного кордону триватиме невизначений строк.

Другий — здійснення заходів щодо будівництва інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій Державної прикордонної служби, стабілізація берегової лінії та русел, захист від розмиву та переформатування берегів транскордонних річок.

За результатами порівняльного аналізу оптимальним вважається другий варіант, перевагами якого є:

- облаштування державного кордону сучасними технічними засобами з урахуванням наявних ризиків та загроз, які існують під час його охорони та прогнозуються в майбутньому;
- розширення прикордонних просік;
- удосконалення облаштування інженерної інфраструктури вздовж державного кордону;
- укріплення берегів транскордонних річок, що захистить їх від розмиву та переформатування і, як наслідок, від втрат територій Україною.

Шляхи і способи розв'язання проблеми, строк виконання Програми

Програму передбачається виконати протягом 2022—2024 років шляхом:

- завершення демаркації державного кордону з Республікою Білорусь;
- проведення робіт із землеустрою (інвентаризація земель, розроблення документації із землеустрою) у межах прикордонної смуги та надання у постійне користування військовим частинам Державної прикордонної служби земельних ділянок уздовж лінії державного кордону для будівництва, облаштування та утримання інженерно-технічних і фортифікаційних споруд, огорож, прикордонних знаків, прикордонних просік, комунікацій;
- удосконалення (наращення) інженерно-технічного облаштування державного кордону з Російською Федерацією, Республікою Польща, Словачською Республікою, Угорщиною, Румунією, Республікою Білорусь та Республікою Молдова;
- встановлення інженерно-технічних споруд і огорож, прикордонних знаків, розчищення прикордонних просік, комунікацій та інших об'єктів, а також використання новітніх технологічних засобів та застосування результатів науково-технічних (експериментальних) розробок;
- облаштування захисту від розмиву та переформатування берегів на прикордонних водах у басейнах таких транскордонних річок: Тиса у Закарпатській області, Західний Буг у Волинській та Львівській областях, Сян у Львівській області, Прут та Сірет у Чернівецькій області, Дніпро у Чернігівській області, Дунай в Одеській області.

Очікувані результати виконання Програми, визначення її ефективності

Виконання Програми дасть змогу:

- посилити спроможності держави в охороні державного кордону з Російською Федерацією, Республікою Білорусь та центральною (Придністровською) ділянкою державного кордону з Республікою Молдова;
- завершити договірно-правове оформлення державного кордону;
- обладнати та удосконалити інженерно-технічне облаштування державного кордону;
- завершити демаркаційні заходи з Республікою Білорусь;
- стабілізувати берегову лінію та русла, захистити від розмиву та переформатування береги транскордонних річок.

Індикаторами виконання Програми є кількісні та якісні показники, які будуть зазначені в Програмі після схвалення цієї Концепції.

Оцінка фінансових, матеріально-технічних, трудових ресурсів, необхідних для виконання Програми

Фінансове забезпечення Програми здійснюється за рахунок коштів, що передбачаються для міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, відповідальних за її виконання, у державному бюджеті на відповідний рік, та інших джерел, не заборонених законодавством.

Обсяг фінансування Програми уточнюється під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 28 жовтня 2021 р. № 1364-р
Київ

Про схвалення Стратегії інтеграції
внутрішньо переміщених осіб
та впровадження середньострокових рішень
щодо внутрішнього переміщення на період
до 2024 року

1. Схвалити такі, що додаються:

Стратегію інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження середньострокових рішень щодо внутрішнього переміщення на період до 2024 року (далі — Стратегія);

операційний план реалізації у 2021—2023 роках Стратегії інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження середньострокових рішень щодо внутрішнього переміщення на період до 2024 року.

2. Міністерствам, іншим центральним та місцевим органам виконавчої влади забезпечити:

виконання завдань та заходів операційного плану, схваленого цим розпорядженням;

подання щокварталу до 15 числа наступного місяця Міністерству з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій інформації про стан виконання завдань та заходів зазначеного операційного плану за формою, встановленою Міністерством з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, для оцінки стану реалізації Стратегії.

3. Міністерству з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій:

- подавати щокроку до 1 квітня Кабінетові Міністрів України інформацію про стан виконання завдань та заходів з реалізації Стратегії;
- подати до 1 серпня 2023 р. Кабінетові Міністрів України проект операційного плану реалізації у 2024 році Стратегії.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

СХВАЛЕНО

розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 28 жовтня 2021 р. № 1364-р

СТРАТЕГІЯ

інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження середньострокових рішень щодо внутрішнього переміщення на період до 2024 року

Загальна частина

Збройна агресія Російської Федерації проти України та тимчасова окупація частини її території призвела до руйнування значної кількості житла громадян України та порушення інших фундаментальних прав людини, таких як життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека тощо.

Саме через триваючу збройну агресію Російської Федерації проти України для значної частини внутрішньо переміщених осіб внутрішнє переміщення триває роками та вже набуло характеру затяжного. Проте більшість заходів, які вживалися державою до цього часу, є заходами реагування, які певною мірою не відповідають ситуації сьогодення. Водночас пріоритетним напрямом у політиці щодо захисту прав внутрішньо переміщених осіб на найближчий період повинне стати прийняття середньострокових рішень, спрямованих на забезпечення житлом, працевлаштування, соціальний захист внутрішньо переміщених осіб, доступ до освіти, медичної допомоги, документів, які посвідчують особу та підтверджують громадянство України, залученості до прийняття рішень на місцевому рівні та користування інструментами місцевої демократії, впровадження яких значним чином сприятиме інтеграції внутрішньо переміщених осіб у приймаючі територіальні громади.

Ця Стратегія спрямована на вдосконалення державної політики у сфері захисту прав внутрішньо переміщених осіб та здійснення державою всіх належних та доступних для людей заходів для розв'язання проблем, пов'язаних з неможливістю наслідками внутрішнього переміщення, яке виникло внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Стратегія є елементом середньострокової державної політики, спрямованої на створення умов, за яких внутрішньо переміщені особи не потребуватимуть жодної спеціальної допомоги та захисту у зв'язку з їх переміщенням і зможуть в повному обсязі користуватися своїми конституційними правами без будь-якої дискримінації за ознакою внутрішнього переміщення.

Під час розроблення Стратегії враховано норми законодавства України (Закони України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб», «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», розпорядження Кабінету Міністрів України від 24 березня 2021 р. № 276 «Про затвердження плану пріоритетних дій Уряду на 2021 рік»(Офіційний вісник України, 2021 р., № 31, ст. 1801) та принципи міжнародного права, насамперед міжнародні стандарти, що регулюють питання внутрішнього переміщення, зокрема Керівні принципи ООН з питань внутрішнього переміщення, відповідні рекомендації та резолюції Комітету міністрів та Парламентської асамблеї Ради Європи, які стосуються прав і свобод внутрішньо переміщених осіб, а також основоположні документи у сфері прав людини, зокрема Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод та практика Європейського суду з прав людини, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права, ратифікований Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 19 жовтня 1973 р. № 2148-VIII, та інші. В основу Стратегії покладено Рамкову програму Міжвідомчого постійного комітету з пошуку середньострокових рішень в інтересах внутрішньо переміщених осіб, утвореного резолюцією Генеральної Асамблеї ООН.

Стратегія також спрямована на досягнення визначеної Указом Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» Цілі сталого розвитку — Сприяння побудові миролобного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.

Основні проблеми інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження середньострокових рішень щодо внутрішнього переміщення

Станом на 30 червня 2021 р., за даними Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб (далі — Єдина база даних), на облік взято 1 461 992 внутрішньо переміщені особи з тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях, Автономної Республіки Крим та м. Севастополя. Однак, відомості, що містяться в Єдиній базі даних, не відповідають інформації про реальну кількість осіб, які перемістились і фактично проживають на контрольованих Україною територіях. Головною причиною такої невідповідності є те, що особи, які мають зареєстроване місце проживання на тимчасово окупованих територіях, отримують доступ до більшості соціальних виплат, адміністративних послуг та інших гарантованих законом прав тільки після взяття їх на облік як внутрішньо переміщених осіб. Тож особи, які проживають на тимчасово окупованих територіях як виїхали з цих територій ще до початку збройної агресії Російської Федерації проти України, змушені отримувати довідки про взяття на облік внутрішньо переміщених осіб незалежно від наявності фактичних обставин внутрішнього переміщення, визначених законодавством України, нормами та стандартами міжнародного права. З іншого боку, певна частина внутрішньо переміщених осіб, які не відчують нагальної потреби у соціальній допомозі, проте потребують інших форм підтримки, не стають на облік як внутрішньо переміщені особи через небажаність про свої права. Втім отримання інформації про реальну кількість внутрішньо переміщених осіб є передумовою для реалізації Стратегії.

Відповідно до першого звіту Національної системи моніторингу ситуації з внутрішньо переміщеними особами (березень 2016 р.) основна частина опитаних внутрішньо переміщених осіб не мала у власності житла (76 відсотків) та проживала в орендованому житлі або у родичів, приймаючих родини. За результатами оцінки фінансового становища понад 90 відсотків внутрішньо переміщених осіб зазначали, що сукупного доходу вистачає тільки на харчування, необхідний одяг, взуття та нагальні потреби. Тільки 30,6 відсотка внутрішньо переміщених осіб мали повну або часткову зайнятість.

Порівняно з першим періодом, за який проведено моніторинг, кількість внутрішньо переміщених осіб, які живуть в орендованому житлі, становить 60 відсотків, а рівень зайнятості серед внутрішньо переміщених осіб — 46 відсотків (червень 2020 р.). Основними умовами успішної інтеграції, що їх наводили внутрішньо переміщені особи, були житло (89 відсотків), постійний дохід (80 відсотків) і зайнятість (48 відсотків).

Однак, через значне поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, внутрішньо переміщені особи стали більш вразливими. Соціальний захист внутрішньо переміщених осіб, зокрема щодо можливості отримання пенсії, залежить від наявності довідки про взяття на облік внутрішнього переміщених осіб, навіть в разі, коли виплати не пов'язані з внутрішнім переміщенням.

На сьогодні залишається ряд ключових питань щодо інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження середньострокових рішень щодо внутрішнього переміщення, зокрема за відсутності уніфікованої системи оцінки державою рівня їх інтеграції, які потребують комплексного системного підходу до реалізації державної політики в цій сфері, що ґрунтується на злагоджених діях усіх відповідальних органів державної влади.

ДОКУМЕНТИ

Мета та принципи Стратегії

Метою Стратегії є сприяння подальшій інтеграції внутрішньо переміщених осіб через усунення перешкод у реалізації їх прав та основоположних свобод, забезпечення повного доступу до адміністративних, соціальних, культурних та інших послуг, а також створення умов для розвитку потенціалу та посилення спроможності внутрішньо переміщених осіб у приймаючих територіальних громадах.

Стратегія базується на принципах:

- верховенства права;
- поваги та захисту прав людини в умовах внутрішнього переміщення з урахуванням норм і стандартів міжнародного права та практики Європейського суду з прав людини та норм міжнародного права;
- недопущення дискримінації за будь-якою ознакою;
- протидії насильству в умовах внутрішнього переміщення, зокрема гендерно зумовленому;
- залучення потенціалу внутрішньо переміщених осіб для розвитку територіальних громад;
- підтримки самоорганізації внутрішньо переміщених осіб;
- відкритості та прозорості реалізації Стратегії з метою максимального залучення до її реалізації та моніторингу всіх заінтересованих сторін;
- конкретності, досяжності цілей та вимірюваності очікуваних результатів реалізації Стратегії;
- забезпечення конструктивної взаємодії між внутрішньо переміщеними особами, приймаючими територіальними громадами, місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування;
- сприяння залученню внутрішньо переміщених осіб до процесу формування та реалізації державної, регіональної та місцевої політики;
- інтеграції та адаптації дітей з числа внутрішньо переміщених осіб до соціального середовища на території їх проживання.

Реалізація Стратегії передбачається шляхом здійснення комплексу завдань і заходів операційного плану протягом 2021—2024 років для досягнення середньострокових рішень з метою розв’язання проблеми внутрішнього переміщення.

Стратегічні цілі та шляхи розв’язання проблем

Визначення цілей Стратегії ґрунтується на критеріях, які можуть бути використані для оцінки рівня інтеграції внутрішньо переміщених осіб та результатів досягнення середньострокових рішень з питання внутрішнього переміщення.

Стратегічна ціль 1. Реалізація житлових та майнових прав внутрішньо переміщених осіб.

Основною умовою інтеграції внутрішньо переміщених осіб є наявність житла. Попри те, що законодавством передбачено право внутрішньо переміщених осіб на отримання соціального або тимчасового житла, на розміщення у соціальних гуртожитках, практична реалізація цього права ускладнюється через недостатню кількість або повну відсутність відповідних фондів у населених пунктах приймаючих територіальних громад.

Також на сьогодні існує необхідність в узагальненні офіційних даних щодо потреб внутрішньо переміщених осіб в житлі та офіційної інформації про кількість внутрішньо переміщених осіб, яким надано житло за підтримки держави та/або органів місцевого самоврядування, зокрема із залученням донорських ресурсів.

Досі залишається актуальною проблема існування в Україні місць компактного поселення внутрішньо переміщених осіб, у яких на цей час проживає близько 7000 осіб. При цьому житлові умови в місцях компактного поселення внутрішньо переміщених осіб на сьогодні є здебільшого незадовільними.

Основними завданнями для розв’язання проблем є:

- розширення кредитно-інвестиційних механізмів забезпечення внутрішньо переміщених осіб житлом;
- забезпечення внутрішньо переміщених осіб постійним і доступним житлом з урахуванням соціального аспекту;
- забезпечення формування фондів житла соціального призначення, фондів житла для тимчасового проживання та забезпечення таким житлом внутрішньо переміщених осіб;
- поетапне розселення внутрішньо переміщених осіб з місць компактного проживання з урахуванням критеріїв вразливості, гендерного аспекту та принципу єдності родин;
- визначення житлових потреб внутрішньо переміщених осіб з метою реалізації права на житло.

Ключовими показниками результативності є:

- проведення щонайменше трьох консультаційних заходів з метою підвищення обізнаності міжнародних партнерів та потенційних донорів про існуючі проблеми у сфері забезпечення внутрішньо переміщених осіб житлом, узгодження спільних дій, визначення напрямів, що потребують додаткового фінансування та залучення міжнародної технічної та донорської допомоги для фінансування житлових програм для внутрішньо переміщених осіб;
- проведення щонайменше десяти інформаційних заходів на рік щодо заохочення органів місцевого самоврядування до участі в розподілі субвенції для формування фондів житла для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб та можливої участі внутрішньо переміщених осіб в програмах забезпечення тимчасовим житлом з метою підвищення рівня їх обізнаності щодо існування відповідних програм;
- запровадження щонайменше одного нового інвестиційного механізму забезпечення внутрішньо переміщених осіб житлом;
- запровадження уніфікованих умов та єдиного підходу до функціонування житлових програм, участь в яких беруть внутрішньо переміщені особи;
- забезпечення розроблення регіональних програм розселення внутрішньо переміщених осіб, які проживають в місцях компактного поселення;
- забезпечення розселення до 2024 року щонайменше трьох місць компактного поселення;
- забезпечення щонайменше 680 сімей внутрішньо переміщених осіб постійним житлом за рахунок наданих пільгових іпотечних кредитів;
- забезпечення формування житлового фонду тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб щонайменше в 40 територіальних громадах в рамках розподілу субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо підтримки територій, що зазнали негативного впливу внаслідок збройного конфлікту на сході України.

Стратегічна ціль 2. Працевлаштування та освіта внутрішньо переміщених осіб.

Важливою умовою інтеграції внутрішньо переміщених осіб є забезпечення їх працевлаштування з метою отримання ними достатніх для існування засобів у приймаючій територіальній громаді. Разом з тим високий рівень безробіття в територіальних громадах, необхідність перепідготовки та/або підвищення кваліфікації внутрішньо переміщених осіб, недостатня якість та обсяг фінансування місцевих програм сприяння працевлаштуванню внутрішньо переміщених осіб призводять до обмеження доступу до їх працевлаштування в приймаючій територіальній громаді.

Зокрема, жінки з числа внутрішньо переміщених осіб зіштовхуються з підвищеними ризиками бідності, особливо в кризові періоди, внаслідок додаткового навантаження на них у домашньому побуті та необхідності догляду за дітьми.

З працевлаштуванням тісно пов’язане питання освіти. Діти з числа внутрішньо переміщених осіб мають право на отримання цільової підтримки для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, втім через недостатність фінансування така цільова підтримка не може бути забезпечена повністю.

Вийзд з тимчасово окупованих територій України дітей з числа внутрішньо переміщених осіб для навчання та проживання на підконтрольній Україні території пов’язаний з численними перешкодами. Поширення гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, дії окупаційної адміністрації Російської Федерації обмежують доступ вступників до освіти.

Тривале перебування поза культурним та інформаційним полем України ускладнює інтеграцію дітей у приймаючій територіальній громаді.

Основними завданнями для розв’язання проблем є:

- розроблення та виконання місцевих програм сприяння працевлаштуванню внутрішньо переміщених осіб з урахуванням гендерного аспекту, зокрема із залученням соціально відповідального бізнесу;
- запровадження дієвих механізмів підтримки та стимулювання бізнесу внутрішньо переміщених осіб, зокрема з урахуванням критеріїв вразливості та гендерного аспекту;
- забезпечення доступу внутрішньо переміщених осіб до документів про освіту;
- створення умов для реалізації внутрішньо переміщеними особами права на освіту.

Ключовими показниками результативності є:

- забезпечення фінансування цільової підтримки дітей з числа внутрішньо переміщених осіб для здобуття професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти;
- запровадження механізмів проведення атестації для визнання результатів навчання та періодів навчання на тимчасово окупованих територіях для отримання документів про базову середню та повну загальну середню освіту;
- забезпечення розроблення та виконання місцевих програм сприяння працевлаштуванню внутрішньо переміщених осіб;
- запровадження співпраці між регіональними центрами зайнятості для підвищення кількості залучених до існуючих програм зайнятості безробітних з числа внутрішньо переміщених осіб.

Стратегічна ціль 3. Реалізація права на соціальний захист внутрішньо переміщених осіб.

Для внутрішньо переміщених осіб реалізація права на соціальний захист залежить від наявності довідки про взяття їх на облік, зокрема щодо отримання виплат і послуг, таких як допомога по безробіттю, отримання водійського посвідчення, внесення відомостей про належного користувача транспортного засобу та інших послуг, які не пов’язані з внутрішнім переміщенням.

Існуюча система призначення (відновлення) та здійснення контролю за соціальними виплатами та виплатою пенсії внутрішньо переміщених осіб створює додатко-

ве навантаження (зокрема у вигляді обмежень у свободі пересування, обранні уповноваженого банку для обслуговування, проходження додаткових процедур ідентифікації).

Існуючі обмеження свободи пересування (пов’язані, зокрема, з встановленням на території України карантину та запровадження обмежувальних протіепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2; діяльністю окупаційної адміністрації Російської Федерації на тимчасово окупованих територіях) перешкоджають реалізації внутрішньо переміщеними особами права на отримання соціальних виплат та пенсій та потребують розвитку засобів дистанційної ідентифікації одержувачів таких виплат.

Держава забезпечує надання адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам для покриття витрат на проживання, зокрема на оплату житлово-комунальних послуг, проте її розмір та підходи до призначення не відповідають фактичним потребам родин. Існуючий механізм призначення адресної допомоги може призвести до залежності особи від неї, незалежно від реальних потреб.

Недостатній рівень доступної психологічної допомоги і реабілітації для внутрішньо переміщених осіб, особливо дітей, які постраждали від збройної агресії Російської Федерації проти України, ускладнює процеси інтеграції та адаптації учнів у новому освітньому середовищі після внутрішнього переміщення.

Існуюча процедура надання статусу дитини, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів, потребує вдосконалення, зокрема в частині порядку надання такого статусу, визначення осіб, яким може надаватися такий статус, та переліку необхідних підтвердних документів.

Основними завданнями для розв’язання проблем є:

- забезпечення повного та своєчасного нарахування та виплати внутрішньо переміщеним особам соціальних виплат та пенсій;
- посилення соціальної підтримки внутрішньо переміщених осіб;
- спрощення механізму забезпечення пенсійних та соціальних виплат для внутрішньо переміщених осіб;
- забезпечення умов для соціальної інтеграції дітей, які постраждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України.

Ключовими показниками результативності є:

- запровадження механізму виплати пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), які не виплачено за період до місяця їх відновлення;
- запровадження процедури віддаленої ідентифікації одержувачів пенсій та соціальних виплат;
- удосконалення механізму отримання щомісячної адресної допомоги внутрішньо переміщеним особам;
- спрощення механізму отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщених осіб.

Стратегічна ціль 4. Медичне забезпечення внутрішньо переміщених осіб.

На сьогодні Кабінетом Міністрів України врегульоване питання рівного доступу внутрішньо переміщених осіб та членів приймаючих територіальних громад до медичних послуг.

Збройна агресія Російської Федерації проти України, яка розпочалася у 2014 році, призвела до розриву території адміністративно-територіальних одиниць та значної руйнізації системи закладів охорони здоров’я в Донецькій та Луганській областях: приблизно 35 відсотків закладів охорони здоров’я, що забезпечують надання первинної медичної допомоги були пошкоджені, а заклади охорони здоров’я, що забезпечують надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги, залишилися на тимчасово окупованих територіях. Відбувся відплив медичних працівників з регіону, порушено стали маршрути пацієнтів, у населення виникли труднощі з доступом до закладів первинної та вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги.

Водночас контрольовані Україною території Донецької та Луганської областей прийняли найбільшу кількість внутрішньо переміщених осіб (513 066 та 284 245 відповідно — станом на 30 червня 2021 р.), у зв’язку з чим навантаження на медичну інфраструктуру зазначених областей, пошкоджену внаслідок збройної агресії Російської Федерації, критично зросло. Як наслідок, за даними організації, які працюють в Донецькій та Луганській областях, 38 відсотків домогосподарств, які проживають у 20-кілометровій зоні від лінії розмежування, мають труднощі з доступом до медичної допомоги. До того ж в 5-кілометровій зоні ця частка збільшується до 57 відсотків.

Основними завданнями для розв’язання проблем є:

- забезпечення доступу внутрішньо переміщених осіб до якісної медицини шляхом виконання програми медичних гарантій;
- створення дієвих механізмів для забезпечення належного обслуговування внутрішньо переміщених осіб в закладах охорони здоров’я, зокрема в Донецькій та Луганській областях.

Ключовими показниками результативності є:

- запровадження планів розвитку госпітальних округів у Донецькій та Луганській областях;
- забезпечення розроблення та впровадження програм місцевих стимулів для залучення кадрів у заклади охорони здоров’я Донецької та Луганської області;
- розширення мережі аптекних закладів, які беруть участь в програмі «Доступні ліки» у Донецькій та Луганській областях.

Стратегічна ціль 5. Доступ до документів.

Внутрішньо переміщені особи, які не мають дійсних документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України, зокрема дійсного паспорта громадянина України, та звертаються для його оформлення, за відсутності необхідних документів або свідків змушені звертатися до суду для встановлення особи. Законодавством не передбачено право таких осіб на безоплатну вторинну правову допомогу, при цьому відсутність паспорта громадянина України значною мірою позбавляє їх можливості реалізувати свої права, зокрема право на судовий захист.

Існуюча судова процедура встановлення фактів, що мають юридичне значення, для оформлення документів про народження і смерть на тимчасово окупованих територіях призводить до додаткових фінансових витрат, вищих порівняно з оформленням документів про народження і смерть на контрольованих Україною територіях, та потребує сплати судового збору.

Діти з числа внутрішньо переміщених осіб, які отримують паспорт громадянина України вперше, не можуть зареєструвати місце проживання ні за адресою покинутого місця проживання на тимчасово окупованих територіях, ні за адресою місця проживання на контрольованих Україною територіях. Згодом через відсутність даних про зареєстроване місце проживання діти з числа внутрішньо переміщених осіб стикаються з перешкодами під час реалізації своїх прав, зокрема отримання довідки внутрішньо переміщених осіб, соціальних стипендій, адміністративних послуг.

Під час переїзду на нове місце проживання внутрішньо переміщені особи отримують довідку про взяття на облік за новою адресою. Існуюча процедура передбачає встановлення факту внутрішнього переміщення повторно під час кожного такого звернення, при цьому дані про внутрішньо переміщених осіб вже внесені до бази даних внутрішньо переміщених осіб та зберігаються в матеріалах особової справи.

Основними завданнями для розв’язання проблем є:

- забезпечення доступу внутрішньо переміщених осіб до документів, що підтверджують факт народження, смерті, документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство України;
- запровадження механізму внесення даних про реєстрацію місця проживання особи в населених пунктах на тимчасово окупованих територіях до паспорта громадянина України.

Ключовими показниками результативності є:

- запровадження адміністративної процедури державної реєстрації фактів народження та смерті, які відбулися на тимчасово окупованих територіях;
- удосконалення положення про звільнення від сплати судового збору внутрішньо переміщених осіб під час звернення до суду для встановлення фактів, що мають юридичне значення, поданих у зв’язку із збройною агресією, збройним конфліктом, тимчасовою окупацією території України;
- внесення до переліку суб’єктів права на безоплатну вторинну правову допомогу внутрішньо переміщених осіб, які не мають документів, що посвідчують особу у зв’язку із збройною агресією Російської Федерації та тимчасовою окупацією території України;
- надання права внесення інформації щодо реєстрації місця проживання внутрішньо переміщених осіб на тимчасово окупованих територіях до паспорта громадянина України.

Стратегічна ціль 6. Створення умов для інтеграції внутрішньо переміщених осіб в приймаючих територіальних громадах.

У зв’язку з переміщенням внутрішньо переміщені особи перебувають в особливо вразливому стані, що призводить до виникнення у них додаткових потреб, задовольнити які повинні держава та територіальні громади. Базовим питанням для інтеграції внутрішньо переміщених осіб в приймаючих громадах є здатність такої територіальної громади своєчасно та в повному обсязі отримувати достовірну інформацію про кількість внутрішньо переміщених осіб, які у них мешкають, та їх потреби. Втім існуюча система обліку внутрішньо переміщених осіб не дає змоги врахувати внутрішню переміщених осіб та їх потреби у процесі планування діяльності та розвитку територіальної громади, а також оцінити рівень інтеграції внутрішньо переміщених осіб.

На сьогодні залишається обмеженою можливість участі внутрішньо переміщених осіб у суспільному житті територіальної громади. У значній частині територіальних громад внутрішньо переміщені особи не беруть участі в розробленні управлінських рішень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування і, як наслідок, не мають змоги претендувати на участь в місцевих програмах, отриманні місцевих пільг через те, що не вважаються членами територіальних громад.

Успішна інтеграція внутрішньо переміщених осіб в приймаючих територіальних громадах буде залежати не лише від політики та роботи, яку впроваджують місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, а і від ставлення членів територіальної громади до внутрішньо переміщених осіб та забезпечення взає-

морозуміння між внутрішньо переміщеними особами та членами територіальної громади.

Відсутність спільного бачення щодо миру в поєднанні з соціальною поляризацією та усталеними негативними стереотипами «іншості» (наприклад, через риторику відчуження, стигматизацію тих, хто не поділяє панівні погляди, а також представників меншин та вразливих груп) підірває розвиток національної єдності та спільної ідентичності на основі спільних цінностей та перешкоджає повноцінній інтеграції внутрішньо переміщених осіб, позбавляючи їх можливості здійснювати зміни.

Основними завданнями для розв’язання проблем є:

- розроблення та запровадження системи регулярної оцінки потреб внутрішньо переміщених осіб, механізму передаєдсації осіб з одних установ і організацій до інших та своєчасного реагування на потреби внутрішньо переміщених осіб;
- запровадження механізму вимірювання рівня інтеграції внутрішньо переміщених осіб і механізму щорічного моніторингу та оцінки стану інтеграції внутрішньо переміщених осіб в приймаючій територіальній громаді;
- посилення міжрегіональної співпраці, реалізації програм та заходів для молоді, спрямованих на сприяння соціальній згуртованості, зміцнення національної єдності та культури миру за допомогою тематичних заходів у рамках діалогу та спільних дій;
- підтримка створення консультативних механізмів з метою залучення внутрішньо переміщених осіб до процесу прийняття рішень місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування;
- створення в територіальних громадах публічного простору для забезпечення рівного доступу до можливостей творчого розвитку, якісного дозвілля та забезпечення культурних прав внутрішньо переміщених осіб, а також для посилення соціальної згуртованості та повноцінної інтеграції внутрішньо переміщених осіб.

Ключовими показниками результативності є:

- забезпечення функціонування єдиної інформаційної системи соціальної сфери з можливістю внесення інформації про потреби внутрішньо переміщених осіб через єдиний державний вебпортал електронних послуг;
- запровадження механізму оцінки потреб внутрішньо переміщених осіб з метою забезпечення подальшої організації їх задоволення;
- проведення щонайменше одного заходу на рік за участю молоді з числа внутрішньо переміщених осіб;
- розроблення та затвердження типових положень про консультативно-дорадчі органи внутрішньо переміщених осіб;
- розроблення методичних рекомендацій щодо організації роботи центрів культурних послуг з урахуванням потреб повноцінної інтеграції внутрішньо переміщених осіб та забезпечення їх культурних прав і потреб;
- проведення циклу національних заходів щодо культури діалогу, соціальної згуртованості, безбар’єрності та багатofункціональності культурного простору.

Очікувані результати реалізації Стратегії

Результатом реалізації Стратегії стане підвищення якості життя внутрішньо переміщених осіб шляхом посилення їх спроможностей та соціальної стійкості, стимулювання економічної активності, забезпечення реалізації їх основоположних прав і свобод, зокрема:

- задоволення як економічних, так і культурних та соціальних потреб внутрішньо переміщених осіб;
- зниження рівня соціальної напруги у приймаючих територіальних громадах;
- розбудова соціальної згуртованості, підвищення рівня соціально-економічного розвитку і стійкості територіальних громад;
- реалізація громадянських та політичних прав внутрішньо переміщених осіб, зокрема права на свободу пересування та вільний вибір місця проживання, права на правосуб’єктність;
- забезпечення права на житло, охорону здоров’я, соціальний захист, зайнятість, освіту, доступ до інформації тощо;
- підвищення активної ролі внутрішньо переміщених осіб у житті територіальних громад.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Джерелами фінансування заходів з реалізації Стратегії є кошти державного та місцевих бюджетів і кошти з інших джерел, не заборонених законодавством.

Фінансове забезпечення реалізації Стратегії здійснюватиметься також із застосуванням можливостей фінансової та технічної допомоги, яку надають Україні міжнародні установи та іноземні країни. Технічна допомога може бути залучена у вигляді експертної допомоги, необхідних матеріальних ресурсів або грошових коштів, виділених на цільові потреби.

Розподіл фінансових ресурсів з метою досягнення результатів повинен здійснюватися за принципом збалансованості як за гуманітарним напрямом, так і за напрямом відновлення та розвитку.

З операційним планом реалізації Стратегії інтеграції внутрішньо переміщених осіб та впровадження середньострокових рішень щодо внутрішнього переміщення, схваленого урядовим розпорядженням, можна ознайомитись на сайті «УК».

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення про оприлюднення проєкту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку Комплексної міської цільової програми «Столична культура: 2022-2024 роки»

1) Повна назва документа державного планування (далі – ДДП), що пропонується, та стислий виклад його змісту:

Комплексна міська цільова програма «Столична культура: 2022-2024 роки» (далі — Програма) спрямована на забезпечення умов сталого розвитку міста Києва шляхом реалізації стратегічних цілей у розвитку столичної культури, зокрема, збереження і розвитку закладів культури, відродження духовних традицій, підвищення доступності та розширення спектру культурних послуг для різних груп мешканців громади, підтримки різноманіття творчої діяльності та креативних індустрій, сприяння успішній інтеграції української культури в європейській і світовий культурний простір.

2) Орган, що прийматиме рішення про затвердження ДДП: Київська міська рада

3) Передбачувана процедура громадського обговорення: протягом 30 днів з дня оприлюднення повідомлення, згідно із Законом України «Про стратегічну екологічну оцінку» громадянськість має право подати замовнику в письмовій формі (у тому числі в електронному вигляді) зауваження і пропозиції до Програми та звіту про стратегічну екологічну оцінку (далі — CEO).

Орган, від якого можна отримати інформацію та адресу, за якою можна ознайомитися з проєктом ДДП, звітом про CEO та екологічною інформацією, у тому числі пов’язаною зі здоров’ям населення, що стосується ДДП: Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації), бульвар Тараса Шевченка, 3, м. Київ, 01024.

Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, його поштова та електронна адреси та строки подання зауважень і пропозицій: Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації).

Адреса для подання зауважень та пропозицій у письмовій формі: бульвар Тараса Шевченка, 3, м. Київ, 01024.

Електронна адреса: 323quk@gmail.com.

Відповідальна особа: Яворовський Геннадій Леонідович, контактні телефони: (044) 278-42-62.

Зауваження і пропозиції приймаються протягом 30 днів з дня оприлюднення повідомлення.

Місцезнаходження наявної екологічної інформації, що стосується ДДП: бульвар Тараса Шевченка, 3, м. Київ, 01024, електронний ресурс: <https://dk.kyivcity.gov.ua/>.

4) Необхідність проведення транскордонних консультацій щодо проєкту ДДП: не потребує.

Втрачене Чорнобильське посвідчення (категорія 4)

серія В-П №777029 від 09.03.2011р., виданий Київською обл. адміністрацією на ім'я Олексієнко Валентина Петрівна,

вважати недійсним.

ОГОЛОШЕННЯ

Повістка про виклик Івченко Сергій Миколайович, 01.01.1961 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання: м. Донецьк, пр-кт Семашка, буд. 39, кв. 26; Казак Андрій Борисович, 19.06.1972 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання: м. Донецьк, пл. Перемоги, буд. 10, кв. 11; Степанченко Олексій Вікторович, 12.10.1984 р.н., останнє відоме місце реєстрації та проживання: м. Донецьк, вул. Топчієва, буд. 68, на підставі ст.ст. 133, 135, 276, 278 КПК України, Вам необхідно з'явитися 16.11.2021 у період часу з 09:00 до 14:00 до службового кабінету № 10 слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до старшого слідчого в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях майора юстиції Фесенка Станіслава Сергійовича, за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, 20 (тел.: +380629587452), для вручення повідомлень про підозру у кримінальному провадженні № 12014100100005849, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 08.06.2014, за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 258-3 КК України. Окрім того, Вам необхідно з'явитися 19, 23, 26 листопада 2021 року в період з 9:00 до 18:00 для допиту як підозрюваних та проведення інших процесуальних дій. Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.	ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ Відповідно до ст.ст. 111-112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 05.11.2021 у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР 27.10.2020 за №22020210000000024 за ознаками вчинення злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, складено письмове повідомлення про підозру, згідно з яким Шаповалов Олег Юрійович, 13.07.1981 р.н., уродженець Луганської області, Перевальського району, с. Червоний прапор, зареєстрований за адресою: Луганська область, Алчевський район, с. Старе, вул. 50 років Жовтня, 2/11, підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. ПОВІСТКА про виклик Шаповалова О. Ю. Громадянин України Шаповалов Олег Юрійович, 13.07.1981 року народження, зареєстрований за адресою: Луганська область, Алчевський район, селище Старе, вулиця 50 років Жовтня, 2/11. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 276, 278 КПК України, 15 листопада 2021 року о 10.00 год. Вам необхідно з'явитися в каб. № 311 слідчого відділу УСБУ в Тернопільській області до старшого слідчого в ОВС Вигонного Андрія Миколайовича, за адресою: м. Тернопіль, проспект Степана Бандери, 21, тел. (0352) 279-216, для участі у проведенні слідчих та процесуальних дій, зокрема, для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22020210000000024 від 27.10.2020, за ознаками вчинення злочину, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Разом з цим повідомляємо, що у разі не прибуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.	ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДОЗРУ Відповідно до ст.ст. 111-112, 276-278 та глави 11 КПК України повідомляю, що 05.11.2021 у кримінальному провадженні, внесеному до ЄРДР 02.12.2020 за №22020210000000026 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, складено письмове повідомлення про підозру, згідно з яким Голубенко Ігор Юрійович, 28.10.1985 р.н., зареєстрований і проживаючий в м. Алчевськ Луганської області, просп. Леніна, будинок 9, квартира 5, підозрюється в участі у терористичній організації «Луганська народна республіка», тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України ПОВІСТКА про виклик Голубенка І. Ю. Громадянин України Голубенко Ігор Юрійович, 28.10.1985 року народження, зареєстрований за адресою: Луганська обл., м. Алчевськ, пр. Леніна, буд. 9, кв. 5. Відповідно до вимог ст.ст. 133, 135, 276, 278 КПК України, 15 листопада 2021 року о 12.00 год. Вам необхідно з'явитися в каб. № 309 слідчого відділу УСБУ в Тернопільській області до старшого слідчого Дуди Степана Степановича, за адресою: м. Тернопіль, проспект Степана Бандери, 21, тел. (0352) 279-216, для участі у проведенні слідчих та процесуальних дій, зокрема, для допиту як підозрюваного у кримінальному провадженні № 22020210000000026 від 02.12.2020, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України. Разом з цим повідомляємо, що у разі неприбуття на виклик слідчого без поважних причин, перелік яких наведений у ст. 138 КПК України, настають наслідки, передбачені ст. 139 КПК України.
--	--	---

Повідомлення про припинення діяльності Національна академія аграрних наук України повідомляє, що згідно з наказом по Академії припинено діяльність юридичних осіб у зв'язку з їх реорганізацією шляхом злиття: Національний науковий центр «Інститут механізації та електрифікації сільського господарства» (код ЄДРПОУ 05496135); Запорізький науково-дослідний центр з механізації тваринництва Національного наукового центру «Інститут механізації та електрифікації сільського господарства» (код ЄДРПОУ 39158018); Державне підприємство «Агромаш» Національного наукового центру «Інститут механізації та електрифікації сільського господарства» (код ЄДРПОУ 05505176). Кредитори можуть заявити свої письмові вимоги протягом двох місяців з дня опублікування цього повідомлення. Письмові вимоги приймають за адресою: 08631, вул. Вокзальна, 11, Київська обл., Фастівський р-н, смт Глеваха.	Кролевецький районний суд Сумської області відповідно до ч. 3 ст.323 КПК України викликає МАЧУЛЬСЬКОГО Василя Миколайовича, 22 червня 1978 року народження, уродженця с. Обтове Кролевецького району Сумської області, громадянина України, зареєстрованого за адресою м. Кролевець, вул. Миру, 25/7 Сумської області, місце фактичного іроживання: м. Кролевець, вул. Виноградова, 113 Сумської області, як обвинуваченого по справі № 579/2019/20 пров. 1-кп/579/76/21 за обвинуваченням Мачульського В.М. у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 366, ч. 1 ст. 209 КК України. Справа призначена до розгляду на 18 листопада 2021 року о 13 годині 00 хвилин у приміщенні Кролевецького районного суду Сумської області за адресою м. Кролевець Сумської області, вул. Франка, 13. Суд повідомляє, що за адресою зареєстрованого місця проживання Мачульського В. М. направлено судову повістку про виклик до суду. У випадку неявки відповідача в судове засідання це оголошення вважається належним повідомленням, і справа буде розглянута за відсутності Мачульського В.М. у порядку спеціального судового провадження. <i>Суддя В. М. Придатко</i>	Повідомлення щодо відомостей про підозрюваного, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування Офіс Генерального прокурора повідомляє, що ухвалою слідчого судді Шевченківського районного суду м. Києва від 04.11.2021 (провадження № 1-кс/761/21660/2021, справа №761/39098/21) постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22020000000000254 від 04.11.2020 за підозрою Гюрова Андрія Михайловича, 12.08.1962 р.н., уродженця м. Владивосток Приморського краю Російської Федерації, федерального державного службовця Федеральної служби безпеки Російської Федерації, громадянина Російської Федерації, місце проходження служби: Російська Федерація, м. Москва, вул. Велика Лубянка, 1/3, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 110; ч. 4 ст. 27, ч. 1 ст. 111 та ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України. <i>Відділ 18/1/1</i> <i>Офісу Генерального прокурора</i>
---	--	---

Повідомлення про прийняття відповідним органом управління фінансової установи рішення про подання заяви про виключення фінансової установи з Державного реєстру фінансових установ Товариство з обмеженою відповідальністю «ФІНАНSOBA КОМПАНІЯ «ГРЕТА ФІНАНС», код за ЄДРПОУ 43226900 повідомляє: Рішенням № 08-11/21 від 08.11.2021 року учасника Товариства з обмеженою відповідальністю «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ГРЕТА ФІНАНС» (код за ЄДРПОУ 43226900) прийнято рішення про звернення Товариства з обмеженою відповідальністю «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «ГРЕТА ФІНАНС» (код за ЄДРПОУ 43226900) до Національного банку України із заявою про виключення фінансової установи з Державного реєстру фінансових установ.	Приморський районний суд м. Маріуполя викликає як обвинуваченого Сімонова Максима Олексійовича, який мешкає за адресою: Донецька область, Мар'їнський район, м. Красногорівка, вул. Радянська, б. 3, кв. 42 по кримінальному провадженню щодо Сімонова М. О., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 263-1 КК України та Марченка Д. С., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 263-1 КК України Судові засідання відбудуться 22 листопада 2021 року о 16:00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52-А, кабінет № 24. Явка обвинуваченого до суду є обов'язковою. У разі неявки до суду без поважних причин, це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними матеріалами справи. <i>Суддя Д. Г. Пантелєєв</i>	Стрийський міськрайонний суд Львівської області викликає обвинуваченого Кострубі Ігоря Миколайовича (останнє відоме місце проживання: вул. Шевченка, 338/16, м. Львів) у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених частиною 5 ст. 191, частиною 1 ст. 366 КК України у судові засідання, які призначено на 10.00 год. 18.11.2021, 11.00 год. 06.12.2021 (в приміщенні Стрийського міськрайонного суду Львівської області за адресою: Львівська область, м. Стрий, вул. Валова, 12). Явка до суду є обов'язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу. У кримінальному провадженні здійснюється спеціальне судове провадження. Судом надіслано судову повістку обвинуваченому Кострубі Ігорю Миколайовичу на останню відому адресу місця проживання: вул. Шевченка, 338/16, м. Львів. У разі неявки обвинуваченого до суду оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження. <i>Головуючий суддя В. М. Бораковський</i>	У провадженні Рівненського міського суду Рівненської області (33028, м. Рівне, вул. Шкільна,1) перебуває кримінальне провадження №22021180000000010 (номер провадження 1-кп/569/1173/21, справа №225/1957/21) про обвинувачення Моїсенко Олени Петрівни у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 1 ст. 111 КК України. <i>Суддя Рівненського міського суду Рівненської області Яковлев Дмитро Вікторович</i> викликає обвинувачену Моїсенко Олену Петрівну , 07.05.1969 р.н., громадянку України, уродженку м. Донецьк, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Донецьк, вул. Пухова, 37, кв. 65, у судове засідання, яке визначено судом на такі дати: 11 год. 00 хв. 19 листопада 2021 року, об 11 год. 00 хв. 30 листопада 2021 року, 11 год. 00 хв. 07 грудня 2021 року, 11 год. 00 хв. 16 грудня 2021 року, 11 год. 00 хв. 21 грудня 2021 року, 11 год. 00 хв. 23 грудня 2021 року та відбудеться в приміщенні Рівненського міського суду (м. Рівне, вул. Шкільна, 1)
Дане повідомлення адресовано мешканцю України Корневу Дмитру Адвокат з Ізраїля Наталі Юровська повідомлює, що проти Корнева Дмитра подано позов про розлучення його жінкою, громадянкою Ізраїля Славкіною Ганною до суду по сімейних спрах в Крайот в Ізраїлі. № справи 41278-03-21. Г-ну Корневу Дмитру надається право подати своє заперечення або згоду на позов протягом 60 діб з моменту публікації даного повідомлення в газеті, з вказанням номера справи в суд по сімейних справах в Крайот в Ізраїлі або адвокату Наталі Юровської за адресою: Israel. Kiriat Ata» Haatzmaut str. 59. P.O.B 842 .Тел. адвоката + 972 48450 430. Адреса суду: Israel. Kiriat Bialik, Dereh Akko 194. Family Court of Krayot.	Приморський районний суд м. Маріуполя викликає як обвинуваченого Марченка Дениса Сергійовича, який мешкає за адресою: Донецька область, м. Мар'їнка, вул. Садова, б. 15 по кримінальному провадженню щодо Сімонова М. О., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 263-1 КК України та Марченка Д. С., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 263, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 263-1 КК України Судові засідання відбудуться 22 листопада 2021 року о 16:00 годині в приміщенні суду за адресою: м. Маріуполь, пр. Будівельників, 52-А, кабінет № 24. Явка обвинуваченого до суду є обов'язковою. У разі неявки до суду без поважних причин, це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто по суті за наявними матеріалами справи. <i>Суддя Д. Г. Пантелєєв</i>	У провадженні Галицького районного суду м. Львова у складі головуючого судді Романюка В. Ф. знаходиться кримінальне провадження за обвинуваченням Саєнка Олександра Миколайовича 20 березня 1974 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 Кримінального кодексу України. Повідомляємо, що розгляд даної справи судом призначено на 17.11.2021 року о 13 год. 00 хв. у приміщенні Галицького районного суду м. Львова, за адресою: м. Львів, вул. Чоловського, 2. Попереджаємо Саєнка Олександра Миколайовича, 20 березня 1974 року народження, зареєстрованого за адресою: Харківська обл., Дергачівський р-н, смт Вільшани, пров. Скаріна, буд. 5 проживаючого за адресою: м. Харків, просп. Тракторобудівників, буд. 100 А, кв. 80, що у випадку Вашої неявки у судове засідання на вищевказані дату та час, справу буде розглянуто у Вашій відсутності на підставі наявних доказів у матеріалах справи. <i>Головуючий суддя В. Ф. Романюк</i>	Печерський районний суд м. Києва викликає обвинуваченого Гайдаржийського Степана Петровича, 13.08.1964 р.н. (останні відомості місця проживання: вул. Мате Залки, 7, кв. 57, м. Сімферополь, АР Крим) у вчиненні злочину, передбаченого ч. 1 ст. 111, ч. 1 ст. 408 КК України, в підготовку судового засідання, яке відбудеться 22.11.2021 об 11 год. 30 хв. Явка до суду обов'язкова! При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу. Слухання кримінального провадження відбудеться в приміщенні Печерського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 15, каб. 328, <i>під головуванням судді Білоцерківця О. А.</i> У разі неявки обвинуваченого до суду, оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутністю обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Глобал Файненс» (далі — Товариство) (ідентифікаційний код 40967769) повідомляє, що 15 жовтня 2021 року Загальними зборами учасників Товариства прийнято рішення про виключення інформації про Товариство з Державного реєстру фінансових установ. Директор ТОВ «ФК «Глобал Файненс» Д. Є. Санченко	05.11.2021 Національний банк України прийняв рішення про виключення з Державного реєстру фінансових установ ТОВ «ФК «АЙКЬЮ» (ЄДРПОУ 43573605), ТОВ «ЛЕММА КАПІТАЛ» (ЄДРПОУ 40807561), ТОВ «ФК «ЮНІВЕРСУМ ФІНАНС» (ЄДРПОУ 39442658), ТОВ «ФРІ МАНІ» (ЄДРПОУ 42567543), ТОВ «ПРОФІТ ФІНКОМ» (ЄДРПОУ 41158846), ТОВ «АКТИВ ФАКТОРИНГ» (ЄДРПОУ 42927335) на підставі поданих ними заяв.	У зв'язку зі смертю 4.05.2021 року Дікань Клари Миколаївни, 08.05.1939 року народження, яка постійно проживала та була зареєстрована в м. Луганськ, на тимчасово окупованій території України, розшукуються її спадкоємці у зв'язку з отриманням спадщини. Просимо спадкоємців звернутися до приватного нотаріуса Кузора Вікторії Тимофіївни за телефоном (050) 750-01-11	Приватний нотаріус Запорізького міського нотаріального округу Запорізької області Котляр А. І. викликає спадкоємців померлого 11.08.2021 року гр. Волика Володимира Юрійовича та померлої 26.01.2016 року гр. Волик Антоніни Олександрівни. (Звертатись за адресою: Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. 8 Березня, буд 76, прим. 13, тел. 0978263618).	Остапова К.А. вул. Г.Острякова, 172, корпус А, кв. 12/2, м. Севастополь, АРК. Київський апеляційний суд повідомляє, що розгляд апеляційного провадження за апеляційною скаргою захисника обвинуваченої Остапової К. А. — адвоката Тімашова А. С. на вирок Святошинського районного суду м.Києва від 08 жовтня 2019 року щодо Остапової Катерини Андріївни за ч. 1 ст. 111 КК України, відкладено на 12 год. 30 хв. 30 листопада 2021 року. Апеляційний розгляд відбудеться у відкритому судовому засіданні в приміщенні Київського апеляційного суду за адресою: м. Київ, вул. Солом'янська, 2-а. Суддя О. А. Маліновський
Втрачений паспорт громадянина України серія СО № 831113, виданий Дніпровським РУГУ МВС України в м. Києві від 18 грудня 2001 р. на ім'я Смирна Галина Григорівна, вважати недійсним.	Свідцтво про виключення судна з Державного суднового реєстру України з державним номером ua4476KV, судновласник Мут Вадим Миколайович, вважати втраченим.	Судновий білет на ім'я Ходак Євген Миколайович на човен «Казанка-5М», 1977 року побудови з бортовим номером УАК-4878-К був втрачений, вважати його недійсним.	Втрачений оригінал суднового білета 010486 на прогулянкове судно «Прогрес» бортовий реєстраційний номер КАС-0672 К, виданий інспекцією Головного державного реєстратора флоту 20.06.2008 р. на ім'я Кожа Олексій Леонідович, вважати недійсним.	Після смерті Пушкарь Людмили Олександрівни, 1946 р.н., померлої 08.02.2021 р., відкрито спадкову справу №22/2021. Можливі спадкоємці запрошуються до приватного нотаріуса Залізко В. М. за адресою: м. Харків, проспект Московський, буд. 196/1, оф. 1 протягом місяця від публікації.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Європу накрила п'ята хвиля COVID-19

ПАНДЕМІЯ. Президент Франції Еммануель Макрон оголосив, що з грудня країна починає вакцинацію третьою бустерною дозою вакцини громадян, старших за 50 років. А із середини грудня ковід-паспорти осіб, старших за 65 років, будуть чинними лише в разі отримання третьої дози вакцини.

Система ковід-сертифікатів діє у Франції ще з літа. Вони потрібні для проїзду у громадському транспорті, відвідування ресторанів і закладів культури. Носіння масок залишається обов'язковим у школах, громадських місцях і транспорті.

«У Європі почалася п'ята хвиля пандемії», — заявив Еммануель Макрон, посилаючись на дані ВООЗ. Він зауважив, що у Великій Британії та Німеччині щодня реєструють до 30 тисяч нових хворих на COVID-19.

Президент не обіцяв своїм громадянам послаблення правил щодо COVID-19 найближчим часом, хоча це й дуже важко усвідомлювати. Він закликав до відповідальності 6 мільйонів французів, які ще не отримали жодної дози вакцини, і додав, що «нам доведеться жити з вірусом доти, доки все населення планети не буде вакциновано».

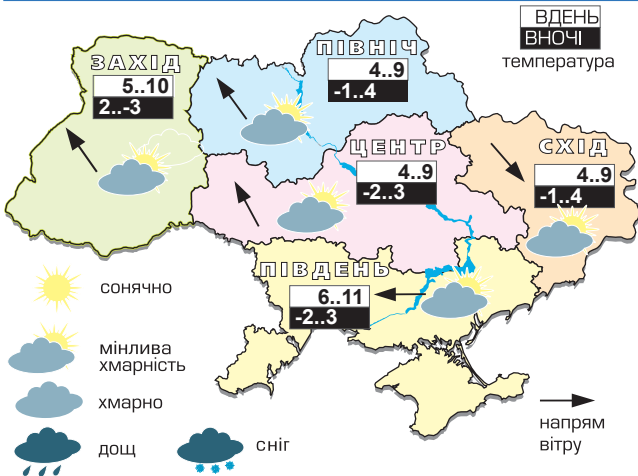
Уряди країн ЄС поступово повертають обмежувальні заходи, скасовані цього літа

На сьогодні більшість європейських країн знову намагаються стримати новий спалах коронавірусу. Планетою крокує його варіант Delta, який вирізняється стрімким поширенням і тим, що вражає переважно молодь. Ситуація ускладнюється і тому, що уряди країн налаштовані стримати чергову хвилю без повторного запровадження жорстких локдаунів, сподіваючись

на захист вакцини. Та попри успішні показники вакцинації в ЄС, у багатьох країнах вони так і не сягнули необхідного мінімального порога 75% населення. Тому з настанням холодів і зростанням статистики захворюваності європейські уряди поступово повертають обмежувальні заходи, які було скасовано влітку. Цього тижня в Австрії оголосили про заборону невак-

цинованим людям відвідувати ресторани й готелі. В Ісландії знову запровадили маски та правила соціального дистанціювання. А Данія, яка у вересні повністю скасувала всі коронавірусні обмеження, оголосивши, що COVID-19 більше не є «хворобою, яка становить критичну загрозу для суспільства», теж повертається до обмежувальних заходів.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 13 ЛИСТОПАДА

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-1 +4	+4 +9	Черкаська	-2 +3	+4 +9
Житомирська	-1 +4	+4 +9	Кіровоградська	-2 +3	+4 +9
Чернігівська	+2 -3	+3 +8	Полтавська	+2 -3	+3 +8
Сумська	+1 -4	+2 +7	Дніпропетровська	+2 -3	+4 +9
Закарпатська	+2 -3	+7 +12	Одеська	-1 +4	+7 +12
Рівненська	0 +5	+4 +9	Миколаївська	-2 +3	+6 +11
Львівська	0 -5	+7 +12	Херсонська	-1 +4	+6 +11
Івано-Франківська	0 -5	+7 +12	Запорізька	+2 -3	+4 +9
Волинська	0 +5	+4 +9	Харківська	-1 +4	+4 +9
Хмельницька	-2 +3	+4 +9	Донецька	-1 +4	+4 +9
Чернівецька	0 -5	+7 +12	Луганська	-1 +4	+4 +9
Тернопільська	-2 +3	+4 +9	Крим	+2 +7	+8 +13
Вінницька	-2 +3	+4 +9	Київ	0 +2	+5 +7

Укргідрометцентр

Хвилина запізнення може дорого коштувати

ПРИНЦИПОВІСТЬ. У Японії машиніст потяга судиться зі своїм роботодавцем після того, як компанія вирахувала з його зарплати 56 єн (\$0,49) за те, що він спричинив коротку затримку в залізничній системі країни, відомої на весь світ пунктуальністю.

Компанія JR West оштрафувала машиніста, бо потяг, яким він керував у червні 2020 року, вибився із графіка на хвилину. Під час того рейсу машиніст керував порожнім потягом, який мав прибути до станції «Окаяма» на півдні країни. Та потяг прибув не на ту платформу. Машиніст усвідомив свою помилку і скерував потяг на правильну платформу, проте передача зміни від одного машиніста до іншого затрималася на дві хвилини. Внаслідок цього і сталася хвилинна затримка поїзда і збій у роботі всієї залізничної системи.

Компанія-перевізник наполягає: немає роботи — немає і оплати

Представники компанії переконують, що це відбулося через те, що машиніст не виконав належно свою роботу. Але сам працівник категорично не зго-

ден із таким рішенням. Він вимагає від компанії 2,2 мільйона єн (\$19 407) як відшкодування за моральні страждання, які спричинили йому дії компанії.

До слова, спочатку компанія вирахувала із зарплати машиніста 85 єн (\$0,75), але пізніше погодилася зменшити штраф до 56 єн після того, як водій передав справу до управління інспекції трудових стандартів Окаями. Однак машиніст пішов на принцип і відмовився виплатити навіть такий мізерний штраф. Він переконаний, що затримка не спричинила порушень у розкладі руху й не завдала незручностей пасажирам, оскільки під час інциденту потяг був порожнім.

Проте у компанії переконують, що вчинили правильно й застосували принцип «немає роботи, немає оплати», як це трапляється в разі запізнення працівника на роботу чи прогулу. Але водій передав свою справу до окружного суду Окаями, де тепер вимагає відшкодування збитків.

Пляшку найстарішого у світі віскі продали за 93 тисячі євро

РОЗКІШ. У бельгійському місті Морсел у Західній Фландрії продали дві пляшки найстарішого у світі односолодового шотландського віскі марки Gordon & MacPhail Generations, який витримували у бочці 80 років. Ціна кожної пляшки становила 93 тисячі євро.

«Це найстаріше віскі з усіх, яке досі виробляли. Цьому напою 80 років, і така тривалість витримки у бочці найдовша за всю історію виробництва віскі, тому ці пляшки унікальні», — сказав журналістам власник винного магазину, де було продано напої, Мартін Коен. Віскі було залито у бочку

в лютому 1940 року. За словами Мартіна Коена, віскі дуже рідко витримують у бочках такий тривалий період, оскільки спирт зазвичай втрачає 1—2% міцності на рік.

«Якщо рівень алкоголю нижчий за 40%, то це вже не можна назвати віскі», — зауважив він.

Проте у сховищах Gordon & MacPhail підтримують постійну температуру не вище 12—14°C. Це й сповільнило процес випаровування алкоголю з віскі. Підлога сховища земляна, це також дає додаткову прохолоду, а сама бочка особлива і майже не пропускає повітря, що запобігає випаровуванню.

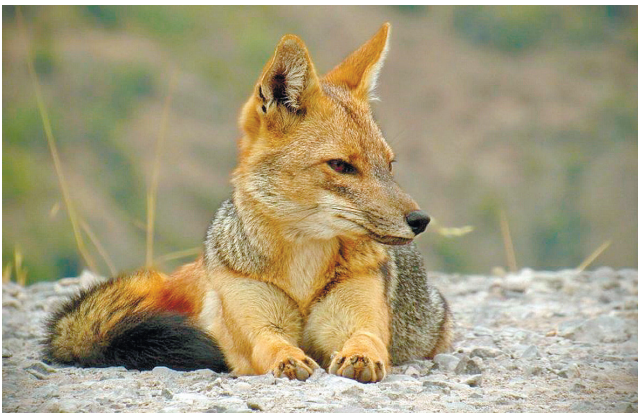
Лис Микита по-перуанськи

ЗООЛОГІЯ. Родина з Перу вирішила придбати собаку і в невеличкому магазині на околиці столиці Ліми купила цуценя за 13 доларів. Продавець запевняв, що з малюка виросте прекрасний представник породи хаскі. Щасливі власники назвали песика Ран-Ран і забрали його додому.

Проте за кілька місяців з'ясувалося, що Ран-Ран — не пес, а андська лисиця. Це викриття сталося після того, як сусіди почали скаржитися, що малий хаскі нападає на курей, качок і морських свинок в околицях. Саме природоохоронці, які спіймали злочинця на гарчому, й виявили, що насправді пес Ран-Ран — андська лисиця.

«Близько місяця тому сусідка сказала мені, що він з'їв трьох її морських свинок. А два-три дні тому місцева бабуса скаржилася, що він напав і на її морських свинок теж», — розповіла власниця Ран-Рана Марібель Сотело, повідомляє BBC.

Андські — найбільші з усіх видів південноамериканських лисиць. Вони мешкають на західних схилах Анд від Еквадору до Перу. Андські лисиці мають тонкі лапи, пухнастий хвіст, гостроносу морду і великі вуха. Їхня зовнішність поєднує риси рудої лисиці, койота і шакала. Вага тварини може бути 3,5—14 кілограмів, а довжина тулуба разом із головою сягає 44—93 сантиметрів. Андська лисиця — хижак, полює на великих парнокопитних, на дрібних гризунів, птахів, ящірок. За інформацією національної служби лісів і дикої природи Перу, браконьєри часто продають диких тварин торговцям з басейну Амазонки, а ті потім незаконно перепродають їх у Ліму.

Зовні андська лисиця схожа на свою руду родичку, койота і шакала водночас

Сторінку підготувала Вікторія ВЛАСЕНКО, «Урядовий кур'єр»